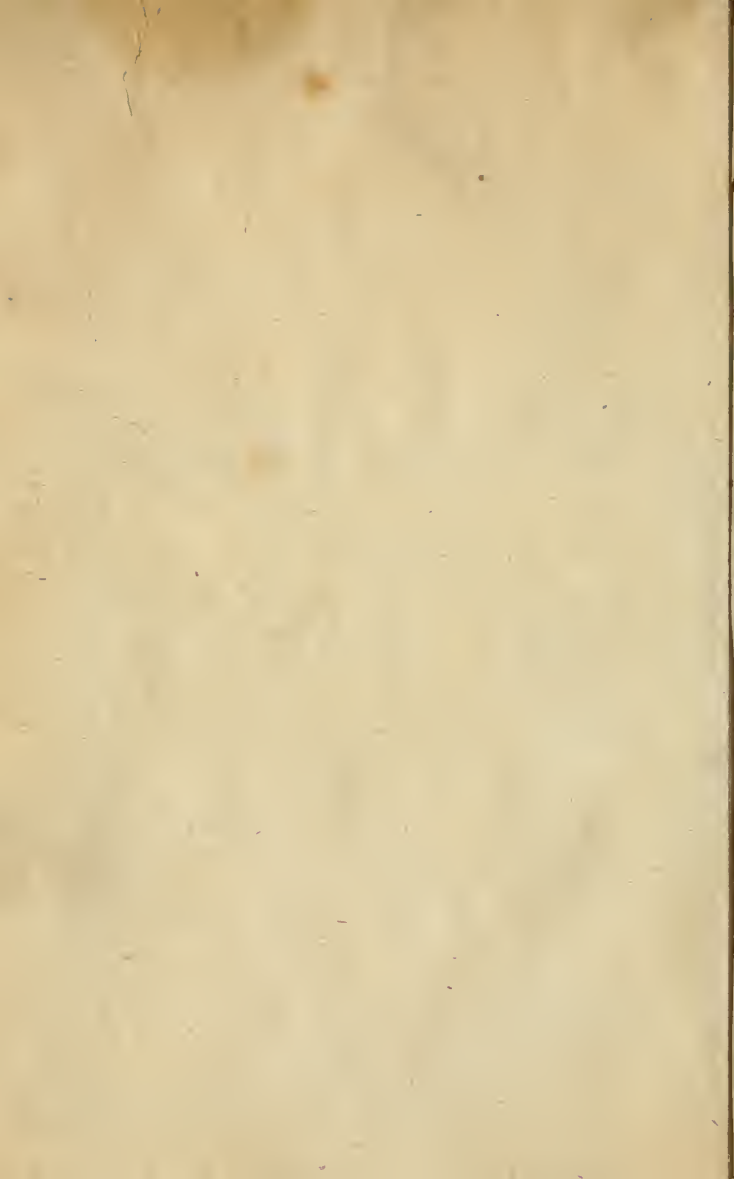

28. G

Explorata.

Ulrich Middeldorf

ΩΡΟΥ Α.

ΠΟΛΛΩΝΟΣ ΝΕΙΑΩ' ΟΥ
ἱερογλυφικά.

ORI APOLLINIS
NILIACI, DE SACRIS
notis & sculpturis libri duo, vbi ad
fidem vetusti codicis manu scri-
pti restituta sunt loca permul-
ta, corrupta ante ac
deplorata.

*Quibus accessit uersio recens, per Io. Mercetum Vtiçensem
concinnata, & obseruationes non in fugiæta.*

A. PARISIIS. M.

Apud Iacobum Keruer, via Iacobæa,
sub duobus Gallis.
M. D. LI.

Εἰς ὄρον ἀπολλῶνα
τετραστιχον.

Νηλιακοῦ ποθέεις τελέως μυσήρια γνῶται
λαοῦ, καὶ ἰδράς, ὦ νέε, ζωγραφίας;
Δῶρο Ἰαποῦ, εἰβλον πωδαίως τιώδε μετέρχε,
ἐντῷ θυρηκησμούς μάινθανε θεωπεσίης.

TETRASTICHON IN ORVM
Apollinem.

Vis Phariæ gentis, lector, simulacra doceri,
Vnde arcana licet plurima colligere?
Hunc lege scriptorem, dabit hic oracula mira,
Vtpote qui præfert nomen, Apollo, sacrum.

ALIVD Q VOD AD

Græcum propius accedit.

Vis Phariæ gentis plenè mysteria nosse
Lector, & arcanis scripta notata modis?
Huc age, perlegito hunc attenta mente libellū:
Hinc oracla tibi discere sacra licet.

IN ORI COMMENDATIO-
nem, Ioannis Caruini ad Lectorem,
Εν δεκασιχοῦ ἐν δεκαοὐμβοῦ.

Si te sacra iuuant, amice lector,
Ægypti monumenta, cerne quæso;
Orus quæ tibi nunc refert Apollo.
Nam sacris aperit notis, docetque,
Summus quis deus orbis autor huius,
Phœbi, quæ ue soror, Cyprique diua,
Mars atrox, hominum cruore latus,
Et diuum pia iussa ferre promptus,
Tellus vt medio librata mundi
Centro: proxima, pontus, ignis, ær,
Et quæcunque cauo geruntur orbe.

EIVSDEM AD IO. MERCERVM
Tetrastichum.

Palladis atque Iouis dulci te nectare potū
Credo: quippe sacris nocte diæque vacas.
Sacra doces, scribis, legis, assidue meditaris.
Iure igitur sacro nomine dignus eris.

IO. MERCERI AD EVNDEM.
Nescio quod tibi me constanti fœdere iungit
Sidus, & æterna nectit amicitia.
Ætatis teneræ primus vestigia rexti,
Nunc etiam ex te vir pendeo sollicitus.
Ergo sacri si quid meditari aut scribere possū,
Hæc accepta tibi à cunctipotente, refer.

OBSERVANDO IN
Christo patri , Ioanni Sange-
lasio, viro & eruditione, & mo-
rum integritate celebratif-
simo, dignissimo Vticen-
siũ Episcopo, Io. Mer-
cerus S. D. P.

C VM nunquam non, le-
ctissime Præsul, mihi à
teneris, quod aiunt, vn-
guiculis , quodã natu-
ræ instinctu persuasissem, corúmque
sententiæ obfirmato animo insisten-
dũ duxissem, qui virtute & huma-
nitate præstãtius nihil in hac vita pa-
rari posse tradiderunt: hinc factum
est, vt omni via & conatu ad ea sem-
per studia cõtenderim, quæ harum
rerum facultatem hominibus sup-
peditant. Quis enim est, qui vulga-

N V N C V P A T O R I A.

tissimū illum & celeberrimū apud
Græcos prouerbialem versiculum
ignoret: βακτηρία γὰρ ὄντι παιδεία εἰς? vt
interim tot tantorūque autorum
passim obuia mittam testimonia,
quibus pleni libri sunt, plenæ sapien-
tum voces, plena denique vniuersa
vetustas. Atque haud scio, an his
reipub. administratio carere possit
studiis. Quod tametsi ex permultis
quæ à Platone scripta sunt, & ab a-
liis philosophiæ humanitatísq; ma-
gistris, abundè firmari queat, aper-
tissimè certè Hebræorum quidam
ostendisse videtur his verbis, quæ
sua natiuáq; lingua ascribere (quòd
ea te in primis oblectari, inque ea à
multis annis non segniter esse ver-
satum intelligam) non horruì.

על שלשה דברים העולם עומד על התורה
vbi inter ea על העבודה על גמלת חסדים

EPISTOLA

quibus mundū subsistere dicit, & legis, quæ utique harum literarum præsidio maximè fulcitur, cognitionem cōmemorat. Neque sanè procul à scopo abfuisse videntur ij, qui Stoicam coluere philosophiam, cū absolutissimum, præcipuum, atque adeò solum bonum esse virtutē constanter asseruerunt. Qua de re extat apud Græcos pulcherrimum epigramma.

Ὡς οἰκῶν μιν θωρεῖ δὴ μόνες, ὦ πανάριστα
 δόγματα ταῦτ' ἰσραῖς ἐν δέ μλοι σελίσι,
 Τὰρ ἄρεταιρ, ψυχᾷς ἀγαθῶν μόνον· ἅδε δ' ἄνδρῶν
 μέγα καὶ βίον ἐύχρηστος, καὶ πόλις.
 Σαρκοῦ δ' ἡδύ παθήματα φίλον τέλει, ἀνδράσι
 ἄλλοις

Ἡ μὲν τῶν μνήμης ἥνυσεν θυγατέρων.

Quod nos ita utcumque uertimus.

O' quorum studiis infixa est Stoica secta,
 Indentes libris dogmata mira sacris:
 utpote sola bonum mentis, quod splendida uirtus
 Sit, quæ uitam hominum seruat et una fouet.
 Ast aliis ut sit finis iucunda uoluptas,
 Natarum in causa est unica Mnemosynes.

N V N C V P A T O R I A.

Huius itaque nomine, cùm nulum non & animo & corpore secundum laborem existimarem, Lutetiam ab initio, omnium bonorum studiorum parètem fœcundissimã adire visum est. Vbi cū per aliquot annos humanitati planè animū adiunxissem, indèq; velut è medio cursu à parentibus (vt solent liberos ad artes quæstuaras, & vt ille dicit, πρὸς τὰ ἄλφια facientes, omni opere reuocare) abreptus, legitimæ scientiæ Auenione ac Tolosæ aliquandiu attendissem: ecce de integro me & certè ἀπεσποκνήτως benignissima parens reuocat, quasi & legum facultas illic esset absoluenta, vbi cæteræ disciplinæ longè sunt absolutissimæ. Lutetiam itaque redij, nescio an magis, vt quicquid ex prudentum responsis accepiissem, audiendis in amplif-

EPISTOLA

limo totius Europę senatu causis roborarem, an verò vt me velut recoquendum traderem, animúmque iá fatiscentem, mansuetioribus musis reficeré. Híc cùm in Orum Apollinem vetustissimum sanè autorem incidissem, Deus bone, quàm reconditam in eo doctrinam, quátam ad mysteria plurima pernoscenda fenestram patefactam deprehendi: quid non syncerioris occultiorisque philosophiæ? Quem quidem autorem dum attentissimè perlegerem, sæpe mihi in mentem venit, nō de nihilo esse, quòd Plato, Pythagoras, aliq; eminentissimi viri, A Egyptum sibi perlustrandam duxissent. Enimvero quáta in eius autoris lectione voluptas oboriebatur, tanta altera ex partè sese offerebat difficultas, quòd multa perspicerem loca mutila, &

quæ vix citra vetustissimi exemplaris copiam possent restitui. Tacco q̃ à Bernardino quodam Vincentino multa non satis feliciter versa sunt, pleraque etiam prætermissa, quod fortè codici in quem inciderat, ascribendum fuerit. Itaque cùm autorem hunc, vt quàm commodissima dictione verterẽ, scholiis que, si res postularet, illustrarem, à quibusdam esse rogatus, id quidem mei amantissimis, & quibus me plurimũ debere fateor hominibus negare non potui. Cæterùm cùm quicquid est à me in hac re laboratum, disquirerem in cuius nomine euulgarẽ (neque enim obrectatores defuturos, qui nostrum hunc laborem, vt cetera solent, in peiorem partẽ raperent) vnus occurristi, humanissime Præful, qui totum hoc tibi prope tuo iu

EPISTOLA

re vëdicare posses. At miraberis for-
san, qua via in tuam nunc velut im-
prudēs familiaritatem irrepam, qui
forfan ne nomine quidē tibi notus
sim, quóque pacto religionem san-
ctimoniámque tuam ausim ad hęc
profana alioqui reuocare. Sed illud
primum tibi, charissime Antistes,
persuadeas velim, me cū ex ciuiū
tuorum, hoc est Vticensium, nume-
ro sim, nihil nō tibi vt integerrimo
pastori debere, omnibus rebus tibi
esse obstrictissimum. Rursus huc
me tua nominis celebritas & splen-
dor impulit, qui non his contentus
studiis, quæ quis in præsule necessa-
riò postulet, in penetralia etiam Grę-
carum & Hebraicarum literarum
rete abdere volueris. Testes ij sunt
quos pro humanitate tua ab ali-
quot annis in tuo celeberrimo comi

N V N C V P A T O R I A.

tatu fouisti, & liberalissimè excepisti. De tua porro in nostrates omnes beneuolētia, nihil est quod hoc loco fusiùs agam. Huc accedit, q̃ & quosdam ex genere nostro, arctissimo nimirum mihi propinquitatis gradu coniunctos, ad amplissimos in tua ciuitate regēda honores promouisti. Quæ omnia me nunc vel inuitum impellunt, vt & Orum ipsum αὐτὸς ῥαφον, multo tamē quàm antea emendatiorem, & eundem à nobis latinitate donatū, scholiisq; illustratum tuæ consecrem humanitati. Quæ si quo à me offeruntur animo exceperis, quod equidē (quæ tua est in omne literarum & studioforum hominū genus humanitas) tenō dubito facturum: me primum tibi planè deuincies, deinde & ad maiora posthac molienda animum

EPISTOLA

addes. Quanquam his quid maius
 esse potest, quæ ex intimis & ipsissi-
 mis, ut ita dicam, naturalis mora-
 lisque philosophiæ fontibus, quin
 & plerunque ex matheseon axioma-
 tis & scitis sumpta sunt? Hoc ergo
 quale quale est, tibi totum offero,
 sub tua fide & clientela colloco, ut
 me qui tuam, quemadmodum no-
 ster loquitur Proculus, maiestatem
 comiter obseruo, nostrumq; Orum
 ab omni malignorū hominū rabie
 vindices ac tuearis. Generosum au-
 tē animum tuum, & sublime istud
 honoris fastigiū, omnē deniq; rerū
 tuarum statum bene fortunet Deus
 Opt. Max. *Ἐὐλαβία δολοῦ*. Bene vale di-
 gnissime Præsul, & munusculum
 nostrum candido animo suscipe.
 Lutetiæ Parisiorum. 13. Cal. Maias.

*I. nō dubito.
 de capt. &
 postl. reuer.*

AD LECTOREM.

Admonitum te velim, lector, in hac Ori editione pleraq; secus habere, quàm in prioribus: idque propter oblatum nobis à doctiss. & diligentiss. homine Guil. Morelio vetustum huius auctoris exemplar manu scriptum. Ex quo in primo libro (qui in eo tantum, nec tamē totus descriptus erat) multa restituimus. Hoc tamen scito, vbi alia illic lectio occurrebat, iudicio adhibito nos eā secutos quæ potior videretur, adiecta interim margini vetusti codicis lectione, vbi nostra nō displicebat. Illud insuper es admonendus in vetusto exemplari capitibus titulos non præponi, sed ad marginem adscribi. Quod eum parui referret, morem iam hic receptū, temere immutare noluimus. Quòd ergo iam castigatiorem Orum habeas, beneuole lector, venerandę vetustati tribuito, & nostrum hac in re, atque aliorum quorū opera castigatior nunc prodit Orus Apollo, laborem boni consulito.

INDEX COPIOSISSI-
mus eorum quæ in Oro Apolline,
aut aliarum rerum signa,
aut signata reperiuntur.

A Cerra cōflagrās. 40	Annus quomomodo defi-
Accipiter 10.112.197	gnetur 5
Accipitres duo 12	Annus instans 7
Acuti usus homo 198	Annus quot dies habeat. 22
Adiantus herba 190	Antiqua origo 48
Adulatione deceptus 188	Apertum ac patens 44
Aedificandi cupidus 206	Apes 87
Aegyptiæ literæ 158	Aqua & ignis 64
Aegyptus 40	Aquila 153.193
Aequinoctia. 32	Aquila pullus 99
Aenum 2	Armatus homo 109
Amens 78	Aruum 8
Amor 123	Aspectus 21
Anguilla 200	Astromyon 5
Anemones flos 105	Atramentum 58
Anguis in cuius medio do-	Auditus 69
mus 86	Auditus acutus 165
Anguis caudam ori admo-	Auersio 119
uens in orbis figurā 84	Auidus 107
Anguis uigilans 85	Auris picta 120
Anima 11	B
Anima hoīs masculi. 98	Bai & baieth quid apud
Animus seu animi præstā-	Aegyptios significant 11
tia, 34	Basiliscus 1

INDEX

Zelli acies	102	Columba nigra	129
Boni uirios	101	Commercium cum alienigenis habens	208
Bovinum caput	221	Conciliandi sibi alios ui prae-	
C		dius	213
Cecus homo	160	Concordia	102
Cedis admissæ pœnas dans		Concubitus	51
209		Confugiens ad propriū patronum, neque adiutus	
Cælum & terra	38	148	
Cælum ros fundens	56	Conyza	176
Calamitates oblatas intre-		Continuè laborans	194
pidè ferens	169	Continentia hominis	104
Calamitatibus prioribus emendatus	214	Cor	55
Camelus	197	Cor supra acerram	40
Cancer cum Ostreo	205	Cor hominis faucibus ap-	
Canis	60.62	pensum	101
Canis auersus	119	Cornix	186
Capita duo	42	Cornices duæ.	13, 14, 137
Capite carens ambulās.	83	Cornicis pulli	194
Capra	165	Coturnix	72
Carabus & polypus.	207	Coturnicis os	107
Castor	162	Cribrum	58
Cauens sibi ab inimicorum insidys	191	Crocodilus	92, 94, 177,
Cervus	118, 184	-	178
Cervus cum tibicine	188	Crocodili cauda	95
Cibum uomens	207	Crocodili oculi	93
Cicada	152	Crocodili uestigia.	121
Ciconia	156	Cucupha	79
Cognitio	75	Culicum copia	144
Columba	82.145	Custos domus	62, 85

INDEX

Cygnus	136	Facundus	92
Cynocephalus	28,32	Fœcundi hominis penis.	70
D		Folia	124
Debilis homo, lasciuens ta-		Formica	75,161
men	149	Formicarum discessus	131
Debilis homo qui alio per-		Fortis simul & temperans	
sequente aufugit	142	67.	
Desponsata mulier	III	Fullo	90
Deus	10, 25, 98, 222	Fumus	113
Digitus	103, 110	Furens	92
Dimensio	110	Fusus	219
Doctrina	56	Futurum opus	120
Domi sese continens	161	G	
Domum mactandis ouibus		Gratus animus	79
& capris exhaustiens.		Grues	191, 195
176		Gustus	49
Drachma due	23	H	
E		Hieracion herba	10
Eccori	13	Hippopotami	81, 117
Elephantis	181, 182, 183	Hircus	70
Equa lupum calcans	142	Hirundinis natura & pi-	
Equi cadauer	141	ctura	128
Equus fluuiatilis	81	Homo inuvalidus, & qui a-	
F		liorū auxilio egeat.	130
Faces	172	Homo lapsus suos occultans	
Facies sine oculis	223	164	
Fatum	26, 126	Homo mulieri iunctus.	204
Febricitans	173	Homo multos seruās in ma-	
Felis aquaticus	207	ri	201
Filius	76	Homo nō habēs per se bilē,	
Fistula	214	sed ab alio cōmotus	148
		Homo	

INDEX.

Homo peregrè nunquā profectus	41	Humilitas	10
Homo accusatus, & ideo agrotans	158	Hyana	166, 167, 168, 169.
Homo castigatus resipiscēs.	174	Hydria	38
Homo metuens	171	Ibis Mercurio sacra	55
Homo saltatione gaudens	151.	Ichneumon	130
Hominis status	106	Ignis & aqua	64
Homo primū rudis & in- formis editus	43, 180	Ignis castigatus	172
Homo quī ad iustam atate uixit	186	Ignis combustus	159
Homo qui utilia & inuti- lia malè cōsumpserit	202	Ignis fumo designatur	113
Homo seipsum curans ex o- raculi responso	143	Imago umbilico tenus cum gladio depicta	116
Homo seipsum non curans	205.	Immundities	72
Homo sibi ipsi damna dans	162	Imperans hominibus sui ge- neris	203
Homo suū scelus tegens	187	Impietas	116
Homo tardus in mouendis pedibus	197, 199	Impossibile	83
Homo tutē urbem incolens	146	Impudens	199
Honesti studiosus	112	Impudentia	74
Horoscopus	63	Inexpertus	126
Hora	117	Ingratus & iniustus	81
Horus	34	Ingratus in promeritos	82
		Inimico superior	168
		Inimicus & infestus omni- bus	200
		Inimicus cum pari inimico congregiēns	132
		Insanus	92
		Instabilis	166
		Instauratio diuturna	154

INDEX.

Intemperans	210	Lupus	119, 170, 171
Interitus	73	M	
Inundatio	52	Magistratus	60, 61, 108
Ira	28, 135	Manus una arcum, altera	
Isis	5	scutum tenens	102
Iudex	60, 61	Manes	223
Iunco scribunt Aegyptij	58	Manus hominis	216
Iuno	23	Mars & Venus	12
Ius equū oīb ⁹ reddens	215	Masculus	98
L		Mater	21, 23. Mēsis 6, 91
Labor	221	Mīnerva	23
Lampas ardens	220	Misericors	22
Laqueus	123	Morbus	105
Leæna	179	Mors	122, 219
Leo	34, 35, 36, 38, 135, 172, 173.	Mula	139
Lepus	44	Mulier abortū faciens	142
Liber signatus	124	Mulier lactās & bene nu-	
Liberi matri insidiātes	157	triens	150
Liberos dmittens ob pau-		Mulier quæ infantes fœmi-	
pertatem	196	nas aut mares peperit	140
Limes	22	Mulier quæ virū odit	156
Linea super lineam	127	Mulier semel enixa	179
Linea decemplanæ	127	Mulier sterilis	139
Lingua supra oculum cruē-		Mulier uidua	129
tum	45	Mulier uiri præstans opera	
Literæ	28	I33	
Longæus	118	Mundus	17
Lumbus hominis	106	Murena piscis	208
Luna	28, 91	Mus	73
Luna ortus	30	Musca	74
		Mustella	133
		Musa	126

INDEX.

N		Patris amans	156
Natatio	28	Patrimonium	128
Nefanda res & abominā-		Pedes compacti & fir.	100
da	65	Pedes hominis in aqua ob-	
Nili inundatio	38	ambulantes	83
Nox 98.	Nun 36	Pelicanus	78
Nuptiæ	14	Penis manu cōpressus	104
Nycticorax	122	Perniciosus homo	134
O		Populus regi obsequens	87
Obsidio 125.	Occasus 94	Porcus 134.	Præfagiū 22
Oculus	45; 222	Præstātia 10.	Puritas 64
Onocephalus	41	Q	
Oppressus ab hostibus	170	Quarta anni pars	7
Opus	114	Quinarius numerus	25
Orbis terrarum	28	R	
Origanum	131	Ramus 6.	Rana 43
Ortus	17, 93	Rapax	92, 128
Os spinæ dorsi	106	Resipiscens	214
Os	49, 66	Rex custos	85
Ostrea	204, 205	Rex fugiens insipientiā	182
Otis & æquus	147	Rex fugiens nugatorē	183
P		Rex orbis moderator	86,
Pædicatio	192	88.	
Pallium sacrum ferens	62	Risus 60.	Robur 35
Palma 5.	Palūbus 143	Robustus homo	181
Papyri fasciculus	48	Ros è cælo	56
Pardus	167, 187	S	
Passer & noctua	148	Sacer scriba	58, 60
Passerculus pyrgites	212	Sacra ambres sacerdotū	Ac
Pater signatur Scarabæo	17	gyptiorum liber	68
Pater	63	Sacris initiatus	152

INDEX.

<i>Salamandra</i>	152	<i>Tauri auricula</i>	69
<i>Saltatione gaudens</i>	151	<i>Temperantiæ dubiæ hō.</i>	175
<i>Sanguis</i> 10, 121.	<i>Scala</i> 125	<i>Tempus</i> 98	<i>Tenebræ</i> 95
<i>Scarabæus</i>	17, 24, 138	<i>Terribilis</i>	36
<i>Scorpius & crocodilus</i>	132	<i>Tonitru</i>	47
<i>senex fame confectus</i>	193	<i>Torpedo piscis</i>	201
<i>senex musicus</i>	136	<i>Tumultus</i>	109
<i>Sepia</i>	211	<i>Turtur</i>	150, 151, 209
<i>Sepultura prospiciens</i>	185	<i>Tutela & præsidium</i>	42
<i>Sermo</i>	45, 124		V
<i>Serò rediēs, ex peregrin.</i>	54	<i>Vates</i>	50
<i>Serpens dimidiatus</i>	88	<i>Vbæus quid significet</i>	I
<i>Serpens integer</i>	89	<i>Veneri addictus</i>	212
<i>Sideralis sciētiæ gnarus.</i>	195	<i>Venti</i> 112.	<i>Vermes</i> 144
<i>Sidus</i> 25	<i>Silentium</i> 47	<i>Vescens homo</i>	177
<i>Simia</i>	163, 164	<i>Vescēs profusus alienus</i>	210
<i>Sol dominus uisus</i>	10	<i>vespæ.</i>	121. 141
<i>Sol & Luna anū notant</i>	2	<i>vetustissimum</i>	124
<i>Solis ardor</i>	138	<i>Victoria</i> 10.	<i>vigilās</i> 35
<i>Solis circulus & discus.</i>	111	<i>vindemia copiosa</i>	189
<i>Solis cursus</i>	00	<i>Vipera</i>	157, 184
<i>sothis</i> 5.	<i>splen</i> 60	<i>Vir</i> 17. 137.	<i>vita</i> 220
<i>Stabile ac tutum</i>	107	<i>vlno</i> 115.	<i>Vnigenitus</i> 16
<i>Stella</i>	4, 98.	<i>Voluptas</i>	50
<i>Stomachus</i>	163	<i>vox remota</i>	47
<i>Struthiocamelus</i>	215	<i>Vpupa</i>	189. 190
<i>sublimitas</i>	10	<i>Vr̄sa partus</i>	180
	T	<i>vna esu offensus</i>	190
<i>Talpa</i>	168	<i>Vultur</i>	21, 24
<i>Taurus</i>	67, 140		
<i>Taxus ligatus</i>	174, 175		

FINIS

ἰ

Ἰ Ρ Ο Υ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ο Σ * Ν Ε Ι Λ Ω Υ , Νειλιακοῦ
 ἱερογλυφικὰ, ἃ ἐξήνεγκε Ἡ αὐτοῦ Αἰγυπτίᾳ
 Φωνῇ, μετέφρασε ὁ φίλιππος εἰς τὴν
 ἑλληνικὴν Διάλεκτον.

ORI APOLLINIS NILIACI SAE-
*cra sculptura, quas ipse quidem Aegyptio sermone
 prodidit, Philippus uero lingua
 Graeca donauit.*

Πῶς αἰῶνα σημαίνουσι.

Ι Ω Ν Α σημαίνοντες, ἥλιον ἔτι σελή-
 νην γραφουσι, διότι αἰῶνια εἶναι τοῦ
 χεῖα. Αἰῶνα δ' ἑτέρας γράφαι βου-
 λόμενοι, ὅφιν ζωγραφοῦσιν ἔχοντα
 τὴν οὐρανὸν ὡς λοιπὸν σῶμα κρυπτομένῳ, ὅρ

Α

καλοῦσιν Αἰγυπῖοι οὐβαῖον, ὃ ὅστις ἐλλύει βαςίλίσκοι· ὃν ποτὶ χερσὶν ποιοῦντες, θεοῖς πᾶσι τιθεῖσιν. αἰῶνα δὲ λέγουσιν Αἰγυπῖοι θεὸν τὸν ζῶον δηλοῦσθαι, ἐπειδὴ ξιῶν γενῶν ὀφείω καθεσῶτον, τὰ μὲν λοιπὰ θνήσκοντα ὑπάρχει, οὐκ ἔστι μόνον ἀθάνατον, ὃ δὲ πρὸς φυσῆσιν ἐτέρῳ παντὶ ζῶον, διὰ καὶ τὸ δακτεῖν ἀναρεῖ· ὃ δὲ ἐπειδὴ δοκεῖ ζῶον καὶ θανάτου κυριεύειν, διὰ οὗτο αὐτὸν ὡς εἶπε κεφαλῆς τῶν θεῶν ὡς τιθεῖσιν.

Quo pacto æuum significant.

Æuum innuentes, Solem ac Lunam pingūt, quòd hæc æterna sint, æuίque fluxum producentia elementa. Quin & aliter æuum pictura exprimere volentes, serpētem pingunt, cuius cauda reliquo inuoluatur ac tegatur corpore. Hūc Ægyptii quidem lingua sua Vbæum, Græci verò Basiliscum appellant. Eundem ex auro conflatum diis circumponunt. Ceterum hoc animali æuum significari propterea Ægyptii dicūt, quòd cū tria sint serpentium genera, solū hoc ex omnibus immortale est, cætera mortalia : utpote cū quoduis aliud animal solo afflatu etiā absq; vllō morsu serpens hic interimat. Vnde & quoniam vitæ necisq; potestatem habere videtur, meritò sanè deorum capitibus inferitur.

Πῶς κόσμος.

Κόσμον βουλόμηναι γράψαι, ὃφιμ' ὠχρηφῶ-
 σι πῶ ἑαυτοῦ ἐδίδοντα οὐραν, ὅστιγμένον φολίσ-
 ποιμίλαις, ὅθεν τῇ φολίδωρ αἰνιτίζόμενοι εἰς αὐ-
 τῷ κόσμῳ ἀσέρας βαρύντα κρῖν' ὅθεν, καὶ θά-
 πρ' κ' ἡ γῆ λειότα βρδὲ, ὥσπερ ὑδωρ' καὶ ἑκα-
 στορ' ἐν αὐτῷ γῆρας ἀφείς, ἀκρδύεται καθ' ὃ καὶ
 ὁ αὐτῷ κόσμῳ ἐν αὐτοῖς χρόνους ἐναλλαγῶν ποι-
 ούμενος, νεάζει. καὶ ὥς ἔοφ' ἡ γῆ αὐτῷ ἐαυτῷ
 σώματι, σημαίνει, καὶ πάντα ὅθεν ἐκ τῆ θείας προ-
 νοίας αὐτῷ κόσμῳ γεννᾶται, ταῦτα πάλιν καὶ
 πῶ μείωσιρ εἰς αὐτῷ λαμβάνειρ.

Quo pacto mundum.

Mundum exprimere volentes, serpētem pin-
 gūt qui suam ipsius caudam rodat, variis inter-

stinctum squamis : per squamas quidem stellas
 quibus cœlum mundusue distinctus est, obscure
 innuentes. Cæterùm hoc animans non secus ac
 terra grauissimum est , lauishimū autem ac ma-
 xime lubricum, in aquæ morem. Insuper vt ser-
 pens quotannis pelle simulq; senio exuitur : sic
 & annus vertēs, qui mundi circumactu produ-
 citur, immutatione facta renouatur, ac velut re-
 iuuenescit. Quòd verò velut cibo suo vtatur
 corpore, significat id, quęcunque Dei prouiden-
 tia in mundo gignuntur, ea rursus in eundem
 resolui, & tanquam imminutionem sumere.

Deest in
 veteri δὲ

Πῶς ἐνιαιτήρ.

ἐνιαιτὴρ * δὲ βελόμλοι ἀηλῶται, ἴσιμ του-
 τέσι γωαῖνα, ζωρηχοῦσιμ· τῷ ᾧ αὐτῷ, καὶ τῷ
 ἀόρ σημαίνουσιμ. ἴσις δὲ παρ' αὐτοῖς ἔστιν ἄσθερ,

αἰγυπῆσι καλούμενος σῶθις, ἑλληνιστὶ δὲ ἄστρο-
 μύων, ὃς ἐστὶ βασιλεύειν τῇ λοιπῶν ἄστρον,
 ὅτε ἢ μείζων, ὅτε δὲ ἥσσων ἀνατέλλων· καὶ ὅτε ἢ ^{ἰσθ' ὅπε}
 λαμπρότερος, * ὅτε δὲ ἐν χ' εὐτῶς. ἔτι δὲ ἐστὶ Διότι
 κατὰ τὴν ὁδὸν τῆ ἄστρε ἀναβλῶν, σημειούμεθα
 πᾶσι πάντων τῶν ἐν τῇ εἰαυτῶ μελλόντων τε-
 λεῖσθαι· διότι οὐκ ἀλόγως τὸν εἰαυτὸν ἴσιν λέ-
 γουσι. Καὶ ἑτέρως δὲ εἰαυτὸν γράφοντες, φοί-
 νικαζωγραφοῦσι Διὸς καὶ δένδρεον ὅτι μόνον τῇ
 ἄλλων κατὰ τὴν ἀναβλῶν τὴν σεληνῆς, μὲν βᾶϊν
 γενᾶν, ὥς ἐν ταῖς διώδεκα * βᾶϊσιν εἰαυτὸν ἀ- ^{βάειν}
 παρῆζεσθαι.

Quo modo annum.

Porrò annum demonstrare volentes, Isin, hoc
 est mulierem pingunt: quo etiam signo deam si-
 gnificant. Est autem apud eos Isis sidus quod
 Ægyptio quidem nomine Sothis, Græco verò
 Astromyon dicitur, qui & inter reliqua sidera
 principatum obtinere videtur: ut qui dum ori-
 tur, nunc maior sit, nunc minor, interim splen-
 didior, interim verò secus. Insuper & quoniam
 in huiusce sideris exortu, ea signis quibusdam
 observamus quæ toto anno peragēda sunt, pro-
 pterea nō ab re annum Isin appellant. Aliter
 quoque annum indicantes, palmam pingunt,
 quod arbor hæc sola ex omnibus ad singulos
 Lunæ ortus, singulos etiam ramos procreet, ita
 ut duodecim ramorum productione annus ex-
 pleatur.

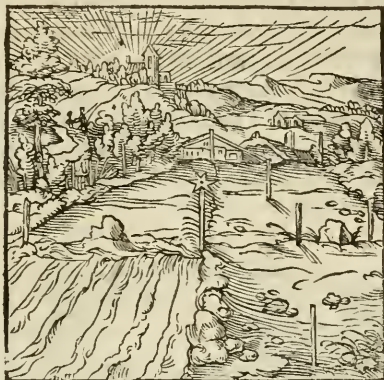
Πῶς μῆνα.

Μῆνα δὲ γράφοντες, βάϊρ ζωγραφοῦσιν, ἢ σε-
λήνῳ ἐπιστραμμένῳ εἰς τὸ κάτω. Βάϊρ δὲ, τὸ πε-
ρήμενης ὑπὸ τοῦ Φοίνικος αἰτίας χέριρ· σελήνῳ δὲ
ἐπιστραμμένῳ εἰς τὸ κάτω, ἐπειδή φασιρ, ἐν τῇ ἀ-
νατολῇ πεντεκαίδεκα μοιρῶν ὑπάρχειν, πρὸς
τὸ ἀνωθεὶς κέρασιρ ἐχρηματίζεσθαι· ἐν δὲ τῇ ἀφικρού-
σῃ, τὸ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πλινώσας
εἶναι, εἰς τὸ κάτω τοῖς κέρασιρ ἰδύειν.

Quo modo mensem.

Mensem autem notantes, ramum pingunt,
aut Lunam deorsum conuersam. Ramum qui-
dem, ob causam iam in palma dictam: Lunam
verò deorsum vergentem, quia in ortu quidem di-
cant eam cum quindecim est partium, sursum

erectis cornibus apparere: at in occasu, triginta diebus cōpletis, cornua deorsum inflexa gerere.

Πῶς δ' ἐνισάμμιον ἔρς.

Ἐρς δ' ἐνισάμμιον γράφοντες. τέταρτον ἄρου-
ρας γράφουσιν. ἐς δὲ μέτρον γῆς ἡ ἄρουρα, πηχῶν
ἑκατόμ. βυλόμενοι τε ἔρς εἰπεῖν, τέταρτον λέγου-
σιν, ἐπειδὴ φασί κατὰ πλὴν ἀναβλῶν τὸ ἄρουρον
σώζεως, μέχρι τῆς ἄλλης ἀναβλῆς, τέταρτον ἡμέ-
ρας προσίθεσθαι, ὥς εἶναι τὸ ἔρς τὸ θεῖον, βιακο-
σίωρ ἐξήκοντα πέντε ἡμερῶν, ὅθεν τὸ δὲ τετρα-
πλεῖδι πῶς αὖτὲρ ἡμέραν ἀριθμοῦσιν αἰγυπῖοι.
τὰ γὰρ τέσσαρα τέταρτα ἡμέραν ἀπαρτίζῃ.

Quo modo instantem annum.

Instantem annum significantes, quartam arui

A iiij

partem pingunt. Est autem ἄρουρα, vnde Latinis aruum dicitur, terrę mensura centum complectens cubitos. Itaq; annum volentes dicere, quartum dicūt, propterea quòd ab vno, vt tradunt, sideris cui Sothis nomen fecimus, ortu ad alterū quarta sit interiecta diei pars. Enimvero dei Solis inquā, annus trecētis sexaginta quinq; diebus absoluitur : vnde & quarto quoq; anno superuacuum diem computant atq; intercalant Ægyptii. Quatuor siquidem diei quadrantes, diem perficiunt.

Τί δηλοῦσι τὰ ἱέρακα γράφοντες.

Θεὸν βελόμβροιο σημήναι, ἢ ὕψος, ἢ τὰ πείνωσιν, ἢ ἑπιδροχὴν, ἢ αἶμα, ἢ νύκτωρ, ἢ ἄρεα, ἢ ἀφροδίτῳ, ἱέρακα ζωσθ᾽ ὧσι θεὸν Ἰ, Ἰαὶ δὲ πολὺς οὐκ εἶναι

τὸ ζῶον, καὶ πολυχρόνιον ἐν γε μὴν, ἐπεὶ καὶ διοικεῖ
 εἰδωλὸν ἡλίου ὑπάρχον παρὰ πάντα τὰ πετεινὰ
 πρὸς τὰς αὐτοῦ ἀκτῖνας ὀξυπωῦν, ἀφ' οὗ οἱ
 ἰαβοὶ πρὸς ἰασιν ὀφθαλμοὺς τῇ ἰδρακίᾳ βοτάνῃ
 χρῶνται. ὁ δὲ καὶ ἡλίου ὡς κύριον ὄντα ὁρασε-
 ως, ἐπ' ὅτε ἰζακόμορφορ ζωογραφῶσιν. Ὑψι-
 λὲ, ἐπεὶ τὰ μὲν ἐτῖα ζῶα εἰς ὑψος ἀνέωθεν προ-
 αὐξάνουσι, πλάγιως * φέρεται, ἀδυνατοῦντα κατ' περιγράφεται
 εὐθὺ χωρεῖν. μόνος δὲ ἰέραξ εἰς ὑψος κατ' εὐθὺν ἀν-
 ἔσκειται. Ταπεινώσιν δὲ, ἐπεὶ τὰ ἐτῖα ζῶα ἐκα-
 τὰ καὶ θέρμῃ χωρεῖ πρὸς ὄψιν, πλάγιως ὅ κατὰ
 φέρεται. ἰέραξ δὲ κατ' εὐθὺν ὑπὸ τὰ πετεινὰ ἔξ-
 ἔσκειται. Ὑδροχλὺ δὲ, ἐπειδὴ διοικεῖ πάντων
 τῶν πετεινῶν Διφθέρεδν. Αἶμα ὅ, εἰσπλήν * φα- διοικεῖ
 σι ὄψιν τὸ ζῶον ὑδὼρ μὴ πίνειν, ἀλλὰ αἶμα.
 Ἡκίλω δὲ, ἐπειδὴ διοικεῖ ὄψιν τὸ ζῶον, πᾶν νικᾷ ὥστε
 πεινῶν. ἐπειδὴ καὶ ὅτι ἰσχυροτέρου ζώου κατὰ
 δυνάμειν ὄντα, τοῦ πνικαῦτα ἐαυτὸν ὑπὸ πλάγῃ ἐρῶν
 ἀέρι, ὡς ὅτι μὴ ὄνυχας αὐτοῦ ἐμ' ἑαυτὸν ἄνω ἐκχιμαλί-
 σθαι, τὰ δὲ πτέρᾳ, ἐπὶ τὰ ὀπίσθια εἰς τὸ καὶ πᾶσι
 μάχῃ ποιᾷται. οὕτω καὶ ἀντιμαχόμενον αὐτῷ
 ζῶον, τὸ αὐτὸ ποιῆσαι ἀδυνατοῦν, εἰς ἡττᾶν ἐρχε-
 ται. Ἐπὶ γε μὴν καὶ ἀντιψυχῆς ὁ ἰέραξ τὰς ἐξ,
 ἐκ αὐτοῦ ὀνόμαος ἐρμηνείας. καλεῖται καὶ παρ'
 Αἰγυπτίοις ὁ ἰέραξ, βαϊήθ. ὅτι δὲ τὸ ὄνομα Διφ-
 θερ ψυχῇ σημαίνει καὶ καρδίαν. ἐστὶ καὶ τὸ μὲν
 βαϊ ψυχῇ, τὸ δὲ ἡθ καρδίᾳ. ἡ δὲ καρδίᾳ κατ'
 Αἰγυπτίους, ψυχῆς πρὸς ὄψιν ὡς σημαίνει
 πᾶσι νόστον τὸ ὄνομα, ψυχῇ ἐν καρδίᾳ. ἀφ'

ἔκχ' ὁ ἱέραιξ Διὸς τὸ πρὸς τὴν ψυχὴν συμπαθεῖν, ὅ-
 δωρ οὐ πίνει ζωαδόλον, ἀλλ' αἷμα, ὃ καὶ ἡ ψυχὴ
 βέβηται.

Quid accipitrem pingentes, innuant.

Deum cum volunt significare, aut sublimitatem, aut humilitatem, aut præstantiam, aut sanguinem, aut victoriam, accipitrem pingunt. Deum quidem, tum quòd fœcundū sit ac diuturnæ vitæ hoc animal, tum etiā quòd Solis præter cæteras volucres simulacrum esse videatur, utpote peculiari quadam atq; occulta naturæ vi, intentissimis in eius radios oculis prospiciens. Atq; hinc est, quòd medici ad sananda oculorū vitia, hieraceo herba utuntur. Inde etiam fit, ut solem interdum, tāquam visus auctorem ac dominum, accipitris forma pingāt. Sublimitatem verò, quoniam cum cætera quidem animantia, quoties in sublime tolli volunt, obliquè ferantur, nec rectà sursum euehi possint, solus accipiter rectà in altum volat. Humilitatem porrò seu deiectionem, q̃ eadem ratione cæteræ animantes non perpendiculi modo, sed velut ex transuerso & flexuosè deorsum ferantur, solus accipiter directò ad inferiora viam carpat. Præstantiam, quòd cæteris præstare videatur aurbus. Sanguinem, quia animal hoc inquit nō aquā, sed sanguinem bibere. Victoriam demum, quòd cætera volatilia vincere videatur. Cū enim robustioris animantis potentia se videt opprimi,

rum sese in aëre ita resupinans; vt vngues quidē sursum, pennas verò ac posteriores partes deorsum versas habeat, cum idem auis quę cum eo congregitur efficere nequeat, ita facilè eam infugam vertit, ac sibi victoriam parat. Quin & pro anima ponitur accipiter, iuxta nominis interpretationem. Siquidem Ægyptiis accipiter baieth dicitur, quod nomē si diuiseris, animam & cor sonat. Bai enim anima est, eth cor. Cor autem ex Ægyptiorum sententia, animæ ambitus est. Itaque nominis compositio animam cor datam notat. Vnde & accipiter ob eum quem cum anima habet naturæ consensum, aquam omnino nō bibit, sed sanguinem, quo & ipsa nutritur anima.

Πῶς ἄρεα, καὶ ἀφροδίτω.

Ἀρεα δὲ γραφοντες καὶ ἀφροδίτω, δύο ἱέρα-

κας ζωγραφουσιν, ὧν τὸν ἄρσενα εἰκαλζουσιν
 ἄρσ. τὴν δὲ θήλειαν, ἀφροδίτη· ἐπειδὴ τὰ μὲν ἄλλα
 θηλυκὰ ζῶα πρὸς πάντων μίξιμ ἔχει ἀνδρὶ οὐχ' ὑ-
 πακούσῃ, καθάπερ ἰέραξ. βιακοντάκισ γὰρ τῇ μέ-
 ρας βαλνιζομένη, ἐπειδὰρ ἀναχωρήσῃ, φωνηθεῖσθαι
 ἔπει τοῦ ἄρσενος, πάλιν ὑπακούσῃ. Διὸ καὶ πᾶ-
 ραν θήλειαν ἔχει ἀνδρὶ πειδομένῳ Αἰγυπῆιοι ἀ-
 φροδίτῳ καλῶσι· τὴν δὲ μὴ πειδομένῳ οὐχ' οὐ-
 τῶ πρὸς γορδύσι. Διὰ τὸ εἶναι ἡλίῳ τὴν ἰέρακα
 ἀνέθεσθαι. παρεπλησίως γὰρ ἔχει ἡλίῳ τὴν βιακοντά-
 κισθ' ἐν τῇ πλησισμῷ τῇ θηλείας ἀφροδίτῳ
 σιν. ἑτέρως δὲ τὴν ἰέρακα καὶ τὴν ἀφροδίτῳ γράφον-
 τες, δύο κορώνας ζωγραφουσιν, ὡς ἀνδρα καὶ γυναι-
 κα. ἐπεὶ εἶναι τὸ ζῶον δύο ὡς γεννᾷ, ἀφ' ὧν ἄρσεν
 καὶ θῆλυ γεννᾷται διὰ τὴν ἐπειδὰρ διὰ γεννήσῃ, ὅπερ
 ὁμοίως γίνεται διὰ τὸ ἀρσενικὰ, ἢ διὰ θηλυκὰ,
 τὰ ἀρσενικὰ τὰς θηλείας γαμήσθαι οὐ μίσγεται
 ἑτέρας κορώνης ἑτέρας κορώνης, οὐδὲ μὴν ἢ θήλεια κορώνη * ἑτέρας
 μέχρι θανάτου, ἀλλὰ μόνον τὰ ἀρσενικὰ γένετα δια-
 τελεῖ. διὸ καὶ μᾶλλον κορώνη σωαπτήσθαι, οἷον ἰζον-
 ται οἱ ἄνθρωποι, ὡς χερσὶν ἐσωαπτήσθαι ζῶα.
 διὰ τὴν τοιαύτης αὐτῇ ὁμοιότητι χερσιν, μέχρι νῦν * οἱ
 Ἕλληνες ἐν τοῖς γάμοις ἐκ κορὶ κορὶ * κορώνῳ λέγου-
 σιν ἀφροδίτας.

ἑτέρας κορώνης
 οἱ δεῖν in
 veteri co-
 dicte.
 κορώνης

Quo modo Martem ac Venerem.

Martem verò & Venerem notātes, duos pin-
 gunt accipitres, eorum marem Marti, fœminam
 Veneri comparantes : idq; propterea quod ex

ceteris animantibus fœmina mari non ad omnẽ congressum obtemperat, vt in accipitrum genere, in quo etsi tricies in die fœmina à mare cõprimatur, ab eo digressa si inclamata fuerit, pareret iterum. Ideoq; & fœminam omnem quæ viro morem gerit, Ægyptii Venerem vocât: quæ verò non est dicto audiens, non ita appellant.

Atq; hæc sanè causa fuit cur Soli accipitrẽ consecrarint: non secus enim ac Sol, ter denarium explet numerum in congressu fœminæ. Aliter quoq; Martem & Venerem scribẽtes, duas pingunt cornices, vt marem ac fœminam: quoniam animal hoc gemina solet oua parere, ex quibus mas & fœmina gignantur. Vbi verò, quod rarò tamen accidit, vel duo masculea vel duo fœminea oua pepererit, mates fœminis cõnubio iuncti nunquam ad alteram diuertunt cornicem, ac ne ipsa quidem fœmina, quoad viuit, ad alterum marem: sed disiuncti, soli deinceps semper degunt. Vnde & cùm vni cornici occurrerint homines, augurantur præfagiũ sibi hoc esse viduæ vitæ, quòd scilicet animali viduam agenti vitã obuii facti fuerint. Proinde in hũc vsque diem Græci ob tantam harum auium cõcordiam, in nuptiis ignorantes verbum illud vsurpare solẽt ἐκκοῦλ, nimirum κοῦλ cornicem appellantes.

Πῶς γάμορ.

Γάμορ δὲ δηλουῶτες, δύο κορώνας πάλιν ζω-
γραφοῦσι, τὸ λεχθέντος χάρις.

Quo modo nuptias.

Atque eandem ob causam nuptias innuētes,
duas rursus appingunt cornices.

ἐν αὐτῇ δὲ καὶ εἰς ἡμέραν ἀνοίξας πλὴν σφαῖραν, εἰς
 ὑπὸ ἡμέραν νομίζῃ σωόδορον
 εἶναι σελήνης ὡς ἡλίου, ἐτι τέ καὶ γένεσι κόσμου. ἥς
 ἀνοιγομένης ἐρῶν ὕδατι, ζῶα ἐξέρχεται, βουτῆς
 οἱ κύνθαροι. γένεσι καὶ, διὰ πλὴν πρὸς ἡμέραν
 αἰλῶν. Πατέρα δὲ, ὅτι ἐκ μόνου πατρὸς πλὴν γέ-
 νεσι ἐχθρὸς κύνθαρος. Κόσμος καὶ, ἐπειδὴ κο-
 σμὸς δὴ πλὴν γένεσι ποιεῖ. Ἀνδρῶν καὶ, ἐπειδὴ ἀν-
 λυκὸν γένεσι αὐτοῖς οὐ γίνεται. Εἰς δὲ ὡς κύν-
 θῶν ἰδεῖται ἔξῃς. πρῶτη καὶ αἰλουρόμορφος
 καὶ ἀκύνωτη, ὡς ὅτι καὶ ἡλίου ἀνέθεσαν διὰ τὸ σύμ-
 βολοῦ φασὶ καὶ τὸ ἄρρεα αἰλουρόν, σύμμεταβάλλ-
 λειν τὰς κόρας ὥς ὅτι ἡλίου δρόμοις. ὕπεκτείνον-
 ται καὶ κατὰ πρὸς πρὸς πλὴν τὸ θεοῦ ἀνατολῶν
 ὅτι καὶ ὡς δὲ καὶ γίνονται κατὰ τὸ μέσον καὶ ἡμέ-
 ρας, ἀμαυρῶν δὲ καὶ φαίνονται, διώκει μέλλοντος
 τὸ ἡλίου. ὅτι καὶ ἐν ἡλίου πόλει ξόανον τὸ θεοῦ
 αἰλουρόμορφον ὑπάρχει. ἔχθρὸς δὲ πᾶς κύνθαρος
 καὶ δακτύλους βιάκοντα, διὰ τὸ βιάκοντα ἡμέ-
 ρων τὸ μὴ δὲ, ἐρῶν ὡς ὅτι ἡλίου ἀνατέλλων, τὸ ἐαυτοῦ
 ποιεῖται δρόμον. Δευτέρα καὶ γενεά, ἡ Διήεως καὶ
 ταυροειδῆς, ἥτις καὶ τῇ σελήνῃ καθεζώμενη, ἀφ' οὗ
 καὶ τὸ ἐρῶν ταυροῦ, ὑψώμα τὸ θεοῦ ταύτης
 λέγουσι εἶναι παῖδες Αἰγυπτιῶν. βίτη καὶ ἡ μονό-
 κλῶς καὶ ἰδιόμορφος, ὡς ἐρῶν καὶ διὰ φέρει ἐνόμω, καὶ
 καὶ δὲ καὶ ἡ βίς τὸ ὕψος.

πλὴν τριακον-
 ταήμερον

ἑξάκιον

Quo modo vnigenitum.

Vnigenitum autem significantes, aut ortum,
 aut

aut patrem, aut mūdum, aut virum, Scarabæum pingūt. Ac vnigenitum quidem, quòd per se gignatur hoc animal, vtpote in vtero fœminæ nō prius efformatum ac gestatum: eius enim solius huiuscemodi ortus est. Cū mas sobolem procreare vult, bouis finum nactus, globulum ex eo eiusdem cum mundo figuræ fingit: quem vbi ab ortu in occasum auersis pedibus volutarit, ipse rursū, vt orbi persimilem figurā edat atq; exprimat, in ortum conuertitur. Ipse siquidem orbis à Subsolano circūagitur in Africum. At siderū contrarius est cursus, ab Africo ad Subsolanum. Hāc itaq; pilam in terra defossam reponit in dies octo & viginti. nam & totidem dieb⁹ Luna duodecim zodiaci signa perlustrat, sub qua toto illo tempore permanens animatur ac semē vitale suscipit scarabæorum genus. Nono autem & vicesimo die apertam pilam in aquam coniicit (eum enim diem esse putat quo & Luna cum Sole cōgrediatur, & mundi insuper fiat generatio) quæ dum in aqua aperitur, prodeunt animalia, hoc est scarabæi. Ortum autem, propter iam dictam causam. Patrem, quòd ex solo patre ortum habeat scarabæus. Mundum, quòd ad mundi figuram eius generatio ac fœtus accedat. Virum denique, quòd non sit in eorum genere fœmina. Sunt porro Scarabæorum formæ tres: Prima felium specie, ac velut radiis insignita, quam & Soli ob significationem quandā dicarunt. Aiunt enim selem marem iuxta varium solis habitum & cursum pupillas commutare,

ad ortum quidem Solis manè nonnihil extendi, sub meridiem velut rotundas fieri, Sole ad occasum vergente obtusiores obscurioresq; apparere. Vnde & quæ apud Heliopolin est Dei, Solis inquam, statua, felis speciem præ se fert. Habet autem & scarabæus omnis digitos triginta, idq; in indicium 30 mensis dierum, quibus Sol oriens suum per singula zodiaci signa cursum peragit. Alterum Scarabæorū genus bicornè est, & taurina specie, quod cum & Lunæ consecratum sit, inde etiam eum qui inter sidera relatus est taurū huiusce deæ elevationem esse perhibent Ægyptiorum filii. Tertium vnicornè est, & suæ peculiaris formæ, quod & Mercurio sacrum esse, ut etiam est ibis avis, existimarunt.

τί γῦπα γράφοντες δηλούσι.
μητέρα δὲ γράφοντες, ἢ βλέψιν, ἢ ὄριον, ἢ

πρόγνωσις, ἢ αἰαντὸρ, ἢ εὐρανίαν, ἢ ἐλεήμονα, ἢ
 ἀθηνᾶν, ἢ ἥραν, ἢ στραχημαὶς διός, γυνὴ παζωρχαφού-
 σι. μετέρα ἢ ἐπειδὴ ἄρρερ ἐν τούτῳ ἔθ' ἔχει ἢ
 ζώωμ οὐχ' ὑπάρχει. ἢ δὲ γενέσις αὐτῇ γίνεται
 ἔσθω τοῖσι. ὅταν * ὀργύσῃ πρὸς σύλληψιν ἢ ὀργώσῃ
 γυνή, τὴν φύσιν ἑαυτῇ ἀνοίξασθαι πρὸς βορέαν ἀνε-
 μορ ἔσθω τούτῳ ὁχθύνεται ὑπὸ ἡμέραις πέντε, ἐν
 αἷς οὔτε βρώσιν, οὔτε ποτὶ μεταλαμβάνει, * ποι- παθῶσα
 οὔσθαι παιδοποιῶν. ἐστὶ καὶ ἄλλα * γέννη γυνῶν, ἢ ὀργεων γέννη
 ἔσθω ἀνέμου * συλλαμβάνονται, ὥρτὰ ὡς πρὸς συλλαβάναι
 βρώσιν * αὐτῇ μόνον, οὐκέτι ὃ πρὸς ζωογονίαν ἔστι αὐτὸ
 χεῖσιμα. γυνὴ δὲ ὑπὸ πνέμονι ποιουμένων τῆν ὀ-
 χείαν, ἢ τῇ ὥρτῃ γενέσις ζωογονεῖται. βλέψιν
 δὲ, ἐπὶ δὴ τῇ ἄλλω ζώωρ ἅπαντων ὀξυωπείε-
 ρορ ὀρᾷ ἢ γυνή, ἐν ἢ * ἀναβλήν τ' ἡλίου ὄντες, πρὸς τῇ
 διόσιν βλέπουσθαι ἐν αὐτῇ ὃ τ' θεοὺς ὑπάρχοντες,
 πρὸς ἀναβλήν. ἐξ ἱκανοῦ Διὸς ἡμέματος περιζομέ-
 νη τὰ πρὸς χεῖσιν αὐτῇ βρώσιμα. ὅριον δὲ, διό-
 τι πολέμου μέλλοντος τελειοῦσθαι, τὸν τίπορ ὀρί-
 ζει, ἐν ᾧ μέλλει ὁ πόλεμος γίνεσθαι, πρὸς ἡμῶν ἐπὶ ἅ
 ἐπ' αὐτὸν παραγινομένη. Πρόγνωσις δὲ, διὰ τε
 τὰ πρὸς φημένα, καὶ ὅτι πρὸς εὐδαιμονίας * σφα-
 ζομένους καὶ * ἡπτομένους βλέπει, ταμθυομένη τὴν Pro his
 ἑαυτῇ ἐν τῇ πτωμάτῳ βωφῶν, παρ' ὃ καὶ οἱ ἄρ- duobus ha-
 χαῖοι βασιλεῖς, κατὰ σιόπους ἔσθω περ σκεπτό- bet tantū
 μιν κατὰ ποῖον τ' πολέμου αἱ γυνῶες βλέπουσι vetus,
 μέρος, ἐν τῷ θερ σιμειούμιν ἐν ἡπτομένους. σφαζομένη
 ἐν αὐτῷ δὲ, Διὸς εὐδαιμονίας ἔσθω ἑαυτοῦ

ἐξήκοντα πέντε ἡμέρας τῷ ἔτους Διφριεῖσθαι, ἐν
αἷς ὁ ἐνιαύσιος ἐκτελεῖται χρόνος. ἐκαστὸν γὰρ εἴ-
κοσι ἡμέρας ἔγκυος μένει, καὶ τὰς ἵστας τοὺς νεοσσὺς
ἐκβέβηκε. ταῖς δὲ λειπύσσαις ἐκαστὸν εἴκοσι τὴν ἑαυ-
τῷ ὠτὴν μέλλει ποιεῖται, μήτε κυοφοροῦσθαι, μήτε βέ-
βηκε, παρασκευάζουσα δὲ ἑαυτῇ εἰς ἑτέραν σύλ-
ληψιν. τὰς δὲ λοιπὰς πέντε τῷ ἔτους ἡμέρας, ὡς ἡδη
περ εἶπον, εἰς τὴν τῷ ἀνέμῳ ὀχρίαν καταναλί-
σκει. Ἐλέημονα δὲ, ὁ ποδὶ δουκεῖ παρὰ ἡσιν ἐναν-
τιώτατον ὑπάρχειν, ἐπεὶ τοῦτο τὸ ζῶον πάντα
ἀναιρεῖ. ἡναγκάσθων δὲ τοῦτο γράψαι, ἐπειδὴ ἐν
ταῖς ἐν ἡμέραις ἐραῖς τὰ ἑαυτῇ ἐκβέβηκε τέκνα,
ὠτὴν πλείον ὅν περ. ποδὶ δὲ τοῦ νεοσσὺς καὶ τὴν
τούτῳ τροφὴν ἀπολαμβάνει, ἐν αἷς ἀπρήσθαι τροφῆς
ὡς παράχεται τοῖς μηρίοις, ἐν ἑαυτῇ μὲν ὅσον ἀνα-
τέμνουσθαι, παρέχει τοῖς τέκνοις τὴν αἷματι μετα-
λαμβάνειν, ὡς μὴ ἀπρήσθαι τροφῆς ἀναιρεθῆ-
ναι. Ἀθηνᾶν δὲ τοῦ ἥραρ, ἐπεὶ δὴ δουκεῖ παρὰ Αἰ-
γυπίοις, ἀθηνᾶ δὲ τὸ ἄνω τῷ οὐρανῷ ἡμισφαίριον
ἀπειληφέναι. τὸ δὲ κάτω, ἥρα. ὁ δὲ τὸ ἄτοπον ἡ-
γοῦνται ἀρσενικῶς δηλοῦν τὸν οὐρανόν, θηλυκῶς
δὲ τὴν οὐρανόν. Διότι καὶ ἡ γένεσις ἡλίου καὶ σεληνῆς
καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων ἐν αὐτῷ ἀποτελεῖται, ὅπως
ἔστι θηλείας ἔργον. καὶ τὸ τῷ γυναικῶν δὲ, ὡς περ εἶ-
πον, γένος. θυλείῳ δὲ γένος μόνον. διὸ καὶ αἰτίαν τοῦ
παντὸς θηλυκῶς ζωδίου οἱ Αἰγύπτιοι, γυναικῶς ὡς βα-
σίλειον ὠτὴν θεῶν, ἀφ' οὗ καὶ παρὰ θεῶν, ἵνα μὴ
ποδὶ ἐκάστης γράφωρ, μηκυῶν τὸν λόγον * Αἰγύ-

πῆλοι, μητέρα οὖν θέλοντες σημήναι, γυνή παζω γρά-
 φοῦσι· μήτηρ γάρ ἐστι θηλυκοῦ ζῷου. Οὐρανίαν δ',
 οὐ γὰρ ἀρέσκει αὐτοῖς τὸν οὐρανὸν λέγειν, καθὼς
 πρῶτον πορ, ἐπεὶ τῶν τῶν ἡ γένεσις ἐκείνη ἐστι. Δρα-
 χμὰς δ' δύο διότι παρ' Αἰγυπτίοις μονὰς ἐστὶν αἱ
 δύο γραμμαὶ μονὰς δ', παντὸς ἀριθμοῦ γένεσις.
 δι' ὅσως ἔρ δύο δραχμὰς βελύμενοι δηλοῦσαι γυνή
 παζω φουσι, ἐπεὶ μήτηρ Δουεῖ καὶ γένεσις εἶναι,
 καὶ θάπος καὶ ἡ μονὰς.

Quid, vulturem delineantes, indicent.

Ceterum matrem significantes, aut aspectum,
 aut limitem, aut futurorum cognitionem, aut an-
 num, aut cœlum, aut misericordem, aut Miner-
 uam, aut Iunonem, aut drachmas duas, vulturem
 pingunt. Matrem quidem, quod in hoc animan-
 tium genere mas non sit. Gignuntur autem hūc
 in modū: Cū amore concipiendi vultur exar-
 ferit, vuluam ad Boream aperiens, ab eo velut
 comprimitur per dies quinque, quibus nec cibū,
 nec potum omnino capit, fœtus procreationi
 intentus. Sunt porro & alia vulturum genera,
 quæ ex vento concipiunt quidem, sed quorum
 oua ad esum duntaxat, nō item ad fœtum susci-
 piendum ac formandum sunt accommodata.

At eorum vulturum, quorum non est subuenta-
 neus dūtaxat & inefficax coitus, oua ad gignen-
 dum, tollendamq; sobolem sunt in primis ido-
 nea. Aspectū autem, quod ex omnibus animan-
 tibus perspicacissimi visus sit vultur, vt qui o-

riente quidem Sole in occasum, occidente verò in ortum prospiciat, atque è satis longo intervallo quæ sibi vsui sint, comparet edulia. Limitem, quòd cùm belli conficiendi tempus instat, locum vbi pugna committenda sit, septem antè diebus ad eum accedès præfiniat & circumscribat. Præfagium verò, tum ob iam dictam causam, tum etiam quòd ad eam exercitus partem sese conuertere soleat, vbi maior sit futura clades, sibi ex cadaucris alimentum seponens, ac in futurum providè reseruans. Vnde & præsci reges exploratores mittebant, per quos in vtrâ aciei partem respexissent vultures, cognoscerèt, indeq; vincendos, ac internecina strage delèdos colligerèt. Annum porro, quoniam animal hoc trecentos illos ac sexaginta quinque dies quibus completur annus, ita distribuit, vt centum quidem ac viginti diebus prægnans maneat, totidem pullos enutriat, reliquis vero centum ac viginti sui curam gerat, neque vterum ferès, neque alèdis addicta liberis, sed seipsam duntaxat ad aliam parans cõceptionem. Quinque autem illos qui supersunt anni dies in venti, vt iam dictum est, compressionem & coitum insumit. Misericordem autem, quod quibusdã alienissimum forsan videbitur, præsertim quum hoc animal infestissimo animo cætera persequatur, atq; interimat. Sed vt hoc pictura vulturis innuerèt, eo impulsæ sunt, quòd c. & xx. illis diebus quibus suos educat, penè nunquam euolet, sed omnem curam ac sollicitudinem illis alendis ad-

hibeat. Quod si eo tempore cibus nō suppetat, quo eos sustentet, proprio execto fœmore sugendum eis exhibet & impertitur sanguinem, vt ne cibi penuria atque inedia conficiantur.

Mineruam ac Iunonem, quoniam videtur apud Ægyptios Minerva quidem superius cœli hemisphærium occupasse, Iuno verò inferius. Quæ & causa est, vt absurdum censeant cœlum masculino genere efferre: quippe cū & Solis & Lunæ cæterorumq; siderū genitura in eo perfecta sit, qui nimirum fœminæ actus est. Quin & vulturum genus, vt iam exposui, fœminas tantūm complectitur. Quam ob causam & cuius fœminei sexus animanti Ægyptii vulturem, vt in eo sexu principem ac primarium apponunt: ex quo & deam omnem, ne sigillatim vnanquanq; percurrere, prolixior sim, significant Ægyptii. Insuper & matrem innuere volentes, vulturem pingunt: est enim mater fœmineæ naturæ. *ἡ μήτηρ* autem hoc est cœlum (neque enim placet ipsis, vt dixi, masculino genere *ὀυρανὸν* dicere) quoniam horum omnium generatio inde est.

Duas denique drachmas, *δ* apud Ægyptios duæ lineæ vnitas est. Vnitas verò cuiuslibet numeri ortus est ac principium. Optima itaque ratione duas drachmas indicare volētes, vulturem pingūt, quòd generationis ipse sibi auctor materq; ac principium, quemadmodum & vnitas, esse videatur.

Πῶς ἡ Φαιστον γράφουσι.

Ἡ Φαιστον ὃ γράφοντες, κἀνθάρον καὶ γυπαζὼ
 γραφοῦσι. ἀθηνᾶν δὲ, γυπα καὶ κἀνθάρον. Πικεῖ
 γὰρ αὐτοῖς ὁ νόσμος σιωπᾶναι, ἔκτε ἀρσενικοῦ καὶ
 θηλυκοῦ ὑπάρχοντες. ὕψι δὲ αὐτὴ ἀθηνᾶς τιμὴ
 γυπα γραφοῦσι. οὐ γὰρ μόνοι θεῶν παρ' αὐτοῖς
 ἀρσενὸ θήλεις ὑπάρχουσι.

Quo modo Vulcanum notent.

At Vulcanum indicantes, scarabæum & vul-
 turem pingunt. Mineruā verò, vulturem & sca-
 rabæum. Ipsi enim videtur mundus ex mare ac
 fœmina cōstare. Vulturem autem Mineruæ ap-
 pingunt, quòd hī soli ex diis apud ipsos mares
 sint simul ac fœminæ.

Τί ἄστέρα γράφοντες διηλοῦσι.

Θεὸν δὲ ἐγκόσμιον σημαίνοντες, ἢ εἰμαρμένῳ,
 ἢ ἅρ' πέντε ἀριθμῶν, ἄστέρα ζωγραφοῦσι. Σέμ' Ἰ,
 ἐπεὶ δὴ πέντοια θεοῦ, τὴν νίκην περὶ ἄσφ', ἢ τ' ἄ-
 σέρων καὶ τ' παντὸς κόσμου κίνησις ἐκτελεῖται. Δο-
 κεῖ γὰρ αὐτοῖς δίχα θεοῦ, μηδὲν ὅλως σωεσάνα.
 εἰμαρμένῳ *, ἐπεὶ, * αὕτη ἐξ ἀσρικῆς οἰκονομίας
 σωίσεται. ἅρ' δὲ * πέντε ἀριθμῶν, ἐπεὶ δὴ πλῆθος δ'
 ὄντων ἐν οὐρανῷ, πέντε μόνοι ἐξ αὐτῶν κινεῦμε- καὶ
 νοι, τὴν τ' κόσμου οἰκονομίαν ἐκτελοῦσι. πίμπει

Quid fidus pingentes, innuant.

Deum pulchrè ornatum significantes, aut fa-
 rum, aut quinarium numerum, fidus pingunt.
 Deum quidem, quòd Dei prouidentia victoriā

decernit atque imperat, qua & siderum orbisq;
vniuersi motus peragitur. Existimant enim sine
Deo nihil prorsus consistere. Fatū autem, quod
ex siderum cursu ac dispensatione constituatur.
Quinarium verò numerū, quoniam cūm quam-
plurima atque adeò innumera sint, in cœlo side-
ra, sola ex his quinque, motu suo orbis pulcher-
rimam efficiūt distributionem ac moderamen.

τί κωονέφαλον γράφοντες δηλοῦσι.

Σελήνῳ ἡ γραφοντες, ἡ οἰκουμένῳ, ἡ γράμμα-
τα, ἡ ἱερέα, ἡ ὄργιῳ, ἡ κόλυμβον, κωονέφαλον ζω
Γραφοῦσι. Σελήνῳ ἡ, ἐπειδὴ τ' ζῶν ἔστιν συμ-
πάθη ἀνὴρ πρὸς τὴν θεοῦ σωοδιον ἐκ τῆς αἰ-
ῶταρ αἰ ἐρ* ἔλ* μέρ* τ' ὥρας ἡ σελήνη σωοδιδοῦσε
ἡ λίῳ ἀφώλωςος γένιται, τότε ὁ ἡ ἄρῳ κωονέ-

Deest in
veteri, τῷ

ΦαλϠ οὐ βλέπει, οὐδὲ ἐσθίει. ἄχθεται δὲ εἰς
 τὴν γλῶννενδυκῶς, καθάπερ πενθῶν τὴν τ' σελή-
 νης ἄρπαγνύ. ἡ δὲ θήλεια μετὰ τ' μὴ ὀρεῖται, * καὶ ἀλλὰ
 ταυτὰ τῷ ἄρσενι πάχει, ἔτι * ἐν αὐτῇ ἰσχύος φν-
 σεως αἰμάσσεται. διὸ καὶ μέγιστος * τ' νῦν ἐρῶντες ἰε. Deest in
 ροῖς βέφονται κυνοκέφαλοι, ὅπως ἐξ αὐτῶν γινώ- veteri τ'
 σκίται τ' ἡλίου καὶ σεληνῆος μέρος αὐτοῦ δίου. οἰ-
 κουμένῳ δὲ, ἐπειδὴ ἐβλομήκοντα διὸ χώρας
 τὰς ἀρχαίας φασὶ αὐτοῦ οἰκουμένης εἶναι. τύτους ὃ
 βεφομένους ἐρτοῖς ἱεροῖς ἐν ἰδιμελείας τυγχάνον-
 τας, οὐ καθ' ἅπαρ τὰ λοιπὰ ζῶα ἐρῇ ἡμέραν μὲν τε-
 λυτὰ, οὕτω καὶ ζῶον, ἀλλὰ μέρος αὐτῇ καθ' ἐ-
 καστὴν ἡμέραν νεκρὸν μύρον, ὥστε τῇ ἱερέῳ θύ-
 πτεσθαι, τὸ λοιπὸν σώματος ἐρτοῖ κατὰ φύσιν
 ὄντος ἕως δὲ ἄρ καὶ ἐβλομήκοντα ἐν διὸ πληρωθῶ-
 σιν ἡμέραι, τότε ὅλως ἀχθνήσκει. Γράμματα
 ὃ ἐπειδὴ ἔστι συγγένεια κυνοκέφαλων * Αἰγυπτοῖς Αἰγύπτια
 ἐπισταμένῳ γραμματα. παρ' ὃ εἰς ἱέρῳ ἐπὶ δὲ αὐτῷ
 πρῶτα νομιθεῖ κυνοκέφαλος, διέλκται αὐτῷ πα-
 ραίθισιν ὁ ἱερθεῖς, καὶ χοινίον, καὶ μέλαν περιέζωρ
 εἰ ἐν αὐτῇ ἐπισταμένης ἔστι συγγενείας Γράμματα, καὶ
 ἐπὶ γὰρ. ἔτι δὲ ἐν ζῶον ὡς ἐρμὴ ἐνεμήθη αὐτῷ
 πᾶν παρ μετέχοντι γραμματῶν. ἱερεῖα δὲ, ὅτι
 * φύσιν ὁ κυνοκέφαλος ἰχθυόου ἐστὶν, ἀλλ' οὐδὲ φησὶν, for-
 * ἰχθυώμενος ἄριστος, καθάπερ ἐοικὼς ἰσχυροῖς ἐκτός. fan φύσιν
 γεννᾶται * δὲ πᾶσι τετιμημένος, ὡς καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπι- ἰχθυώμενον
 πηθύνουσι πᾶσι μύ. ὁρῶν ὃ, ἐπεὶ παρ τὸ ζῶον
 ὅτι παρὰ τὰ ἄλλα θυμικώτατόν τε καὶ ὀρεγίλον

φάνεται ὑπάρχει. κόλυμβον δὲ, διότι τὰ ἄλλα ζῶα κο-
λύμβῳ χρώματι, εὐπαρέ * φαίνοντ'· μόνον δὲ τ-
ο εἰς ὃν τίπορ πρὸήρηται πρὸς θιῶαν κολυμ-
βῶ, καὶ ἅ μιν διερ τῷ εὐπῳ παραφθόμηνου.

Quid Cynocephalū pingētes demōstrent.

Lunam demonstrantes, aut terrarum orbem, aut literas, aut sacrificum, aut iram, aut natationem, Cynocephalum pingunt. Lunam quidem, propterea quod animal hoc consensum quandam cum Deę congressu, ex quo & affici soleat, habet. Vbi enim aliquantō tempore Luna cum Sole congregiēns, expers luminis opacaq; permanet, tum mas quidem cynocephal^o nec ququam intuetur, nec vescitur: sed demisso in terram vultu indignabundus, velut Lunę raptum deplorans, tristatur. Fœmina verò, præterquam quòd nusquam oculos contorquet, eademq; cum mare patitur, insuper & è genitali vase sanguinem mittit. Ideòque ad hæc vsque tempora in sacris, cynocephali nutriuntur, vt ex ipsis conjunctionis Solis & Lunę tempus cognosci possit. Terrarum autem orbem, quoniā septuaginta duas inquirūt iam olim orbis habitati regiones fuisse: hos porrò, si diligenter in sacris nutriantur & curentur, non sicut cætera animalia vno die emoriuntur, sic & ipsos emori: sed ipsorum partem quandam singulis diebus emorientem ac tabescentem à sacerdotibus humari, reliquo interim corpore in sua natura persisten-

te, idq; per septuaginta duos dies, quibus exple-
tis, tunc prorsus interit. Literas, quia est apud
Ægyptios cognatio quædam & genus cynoce-
phalorum, qui literas norunt. Quapropter ubi
primum in sacram ædem ductus fuerit cynoce-
phalus, tabellam ei sacerdos apponit, vnà cum
scirpeo stilo ac atramento, nimirum vt pericu-
lum faciat, sitne ex eo cynocephalorum genere,
qui literarum gnari sunt: pingit itaq; in ea ta-
bella literas. Præterea hoc animal Mercurio di-
catum est, qui literarum omnium particeps est.
Sacrificum verò, quòd natura cynocephalus ab
esu piscis abhorret, quem tametsi piscibus inte-
rim vesci contingat, segne tamen & torpori de-
ditum animal nō est, sicut & externi sacerdotes.
Adde q̃ circuncisus gignitur, quam quidem cir-
cuncisionem summo curant ac peragunt studio
sacerdotes. Iram, quia hoc præter cetera animã-
tia maximè iracundum est, & ad indignationem
procliue. Natationem porrò, quoniam cetera
quidem animantia frequenti natatione sordes
ac squallorem contrahunt: solum hoc ad eum
quem instituit locum nando peruenit, nec tamē
vllis à natiuo colore transfertur aut inquinatur
sordibus.

Πῶς γράφουσι σελήνης ἀναβλήμ.

χῆμαπ

Σελήνης δὲ ἀναγλῶ γράφειν βυλόμνοι, πάλιν κωοκέφαλον ζωγραφούσι, * ζύωω ζιῶδε, ἐς ὧτα κὶ τὰς χεῖρας εἰς ἔραν ὁρ ἐπαίροντα, βασίλφον τε ὑπὶ αὐ κεφαλῆς ἔχοντα. οὗτω γράφουσι τὸ χῆμα ὑπὶ τ' ἀναβλήης, ὃ κωοκέφαλος παιῖται ὥς εἰπεῖν πρὸς βυλόμνον τῇ θεῷ, ἐπειδὴ ἀμφοτέρω φώτῃς μετελήφασιν.

Quomodo Lunę exortum indicent.

Lunam autem orientem indicare volentes, rursus cynocephalū hoc habitu pingunt, stantem, manusq; in cœlum tollētem, ac regium insigne capite gestantem. Hac autem figura, ad Lunę ortum demonstrandum, depingunt cynocephalum, qd hoc habitu videatur cynocephalus.

lus deæ congratulari, & ambo, Sol inquam ac Luna, luminis participes sint.

Πῶς ἰσημερίας διό.

Ἰσημερίας * ὃ πάλιρ σημαίνοντες, κυνοκέφα- διό
 λορ κα θήλιον ζωγραφοῦσι ζῶον. ἐν ταῖς δυοῖ
 ᾗ ἰσημερίας ἔνιαυτος, δώδεκάκις αἱ ἡμέρας
 καθ' ἐκάστω * ὥραν οὐρεῖ. τὸ ὃ αὐτὸ καὶ ταῖς δι- Deest in
 σὶ νυξὶ ποιεῖ. διότι οὐκ ἀλόγως ἐν ταῖς ὑδρολο- vetri
 γίοις αὐτῶν Αἰγύπτιοι κυνοκέφαλον κα θήλιον ὥρα
 γλύφευσιν. ἐκ ὃ ἡ μορίου αὐτῶν ὕδαρ ὑδιρέεν ποι
 ῶσιν, ἐπεὶ ὡσὺ πρὸς τὰς τῶ ἰσημερίας δώδε-
 κα σημαίνει ὥρας· ἵνα δὲ μὴ διρύντῃ τὸ * ὕδαρ ὑδαρ

* κατασυνδυασματα * ὑπάρχει, διὸ οὐ τὸ ὕ- μομά.
 δαρ εἰς τὸ ὡρολόγιον ἀφικνέεται, μηδὲ πάλιρ ὑπάρχει
 γενότῃ, ἀμφοτέρων εἰς χεῖρα. τὸ ἔν ᾗ διρύντῃ,

διάραις

ταχέως ἐκφέρουσι τὸ δῶρον, οὐχ' ὕπνῳσι τὴν ἀναμέμνη-
σιν τῶν ὥρας ἀφ' ἧς τελεῖται δὲ σκότος, κατ' ὀλί-
γον καὶ βραδέως ἀφ' ἧς τὸν κενὸν ἔως αὐτῶν οὐρανῶν
ἴσχυι * ἀφ' ἧς φέροντες, πρὸς τὴν ταύτης πάχος, σίδη-
ρον κατασκαυάσσει, πρὸς τὴν περικυμένῳ χρεῖ-
αν. ὅθεν δὲ αὐτοῖς ἀρέσκει ποιεῖν, οὐκ ἄνθι λόγῳ
ἔνός, καὶ οὐδὲ ὑπὸ τῷ ἄλλῳ, εἴ οἱ αὖτε ταῖς ἰσημερί-
αις, μόνον τῷ ἄλλῳ ζώοντι δαδενάκεις αὐτῇ ἡμέ-
ρας κεραιζῇ καθ' ἐκάστῳ ὥραν.

Quo modo æquinoctia duo.

Rursum æquinoctia significantes, idem ani-
mal, cy nocephalum sedentem pingunt. Duobus
enim anni æquinoctiis, duodecies in die per sin-
gulas nimirum horas vrinam reddit, idemq; &
noctu facit. Vnde non immerito suis hydrolo-
giis Ægyptii cynocephalum sedentem inscul-
punt. è cuius membro aqua defluat: idq; pro-
pterea quod duodecim, vt iā dixi, in quas æqui-
noctii tempore dies ac noctes ex æquo diuidun-
tur, horas significat. Cæterum ne foramen illud
acutè artificiosèq; cōstructum, per quod in ho-
rologium aqua profluit & excernitur, aut la-
tius sit, aut rursus arctius (vtriusq; enim magni
refert. siquidem latius, cū magna celeritate a-
quam profundat, non rectè horæ modum ac di-
imensionem perficit: angustius autem paulatim
ac lentius q̃ par sit, aquæ ductum laxat) reme-
dium hoc excogitarunt, vt quicquid pilorū est,
ad caudam vsq; abradentes, pro huius crassitu-
dine

dine ferream quandam fistulam in vsum iam dictum fabricentur. Hoc autem ipsis visum est nō absq; ratione quadam, sicut nec in ceteris facere : & quod etiam solus ex omnibus animantibus, æquinoctio duodecies in die per singulas horas adlatrat.

Πῶς θυμὸν δηλοῦσι.

Θυμὸν δὲ βελόμβιοι δηλῶσαι, λέοντα ζωῆρα
 φῶσι. κεφαλὴν γὰρ ἔχῃ μεγαλῶν ἢ ξῶν. καὶ τὰς
 ἑξήκας πύργους, τὰς δὲ πύργους, σφύρον, καὶ
 πύργους ἀνελκόμενους βίχας, κατὰ μίμησιν ἡλίου.
 ὁ θυμὸς καὶ ὁ πύργος ὁ θυμὸς ὁ θυμὸς, λέοντα ὁ θυμὸς.
 θάσσι, δεικνύοντες τὸ πύργου θυμὸς ὁ θυμὸς
 λογ. ἡλίου δὲ ὁ θυμὸς ἀπὸ * τῷ ὁ θυμὸς κερταῖρ.

Quomodo animum animive præstantiam innuāt.

Animum autem volētes signare, Leonē pin-
gūt. Caput enim magnū habet hoc animal, & pu-
pillas quidem ignitas, faciem vero rotundam,
& circumquaq; radiorū more sparfos pilos ad
Solis similitudinem. vnde & sub folio hori, hoc
est Solis, leones supponūt, huius animalis cum
Deo utpote Sole, similitudinem maximam mō-
strantes. Dicitur autem apud eos Sol Horus, ex
eo quod horis præsit.

Πῶς ἀλκίῳ γράφουσιν.

Ἀλκίῳ δὲ γράφοντες, λέοντος τὰ ἔμπροσθεν
ζωγραφῶσι, ὅτι τὸ θυσιαιὸν βα αὐτοῦ ὑπάρχει
ταῦτα τὰ μέλη τῷ σώματι.

Quo modo robur notent.

Robur notantes, Leonis anteriora membra pingunt, quòd hæc ei ex toto corpore robustissima sint.

Πῶς ἐγρηγορότα γράφουσιν.

* Ἐγρηγορότα δὲ γράφοντες, ἢ καὶ φύλακας, λέγεται γρηγορότητα οὐτὶ γράφουσιν κεφαλῇ, ἐπειδὴ ὁ λέων ἐν τῷ ἐγρηγορεῖναι, μέμυκε καὶ ὀφθαλμοὺς, κοιμώμενος δὲ ἀνεωρότας τοὺς ἔχει, ὅπως ἔστι τῷ φυλάσσειν σημεῖον. Διότι καὶ συμβολικῶς τοῖς κλειθροῖς τῷ ἰδρῶν λέοντας ὡς φύλακας παρὰ λήφασιν.

Quo modo vigilantem commonstrent.

Vigilantem autem sedulumq; hominem, aut etiam custodem ostendentes, Leonis caput pingunt, quoniā Leo vigilans oculos claudit, eosdē

cum dormit apertos habet, quod quidem custodiae atque excubiarum signum est. Vnde & non absque significatione sacrorum claustris, leones qui custodum loco sint, appinxerunt.

Πῶς φοβέρεμ.

Φοβέρεμ ὃ σημαίνοντες, ἵνα αὐτῷ χεῖνται σημεῖα ἐπειδὴ ἀλκιμώτατον ὑπάρχειν εἶναι τὸ ζῷον, πάντας εἰς φόβον εἰσάγωντας Φέρεμ.

Quo modo terribilem ac formidandum.

Eodem quoque, ut formidabilem notent, signo utuntur, quia cum viribus maximè polleat animal hoc, omnibus qui eum inspexerint metum iniicit.

Πῶς νείλα ἀνάβασιν.

Νείλα δὲ ἀνάβασιν σημαίνοντες, ὅρ καλοῦ-
 σιν Αἰγυπτίσι νοῦν, ἐρμινυθὲρ δὲ σημαίνει νέον,
 ποτὲ ᾧ λέοντα γράφουσιν, ποτὲ δὲ βεῖς ὑδρίας με-
 γάλας, ποτὲ δὲ οὐρανὸν ἐγλῶ, ὑδωρ ἀναβλυσ-
 ζαν· λέοντα ᾧ, ἐπειδὴ ὁ ἑλίου εἰς * λέοντα γε-
 γόμην, πλείονα τὴν ἀνάβασιν τ' * νείλα ποιῶ-
 νται, ὥστε * ἐμμένοντες τ' ἡλίου βεῖς ζωδία τοντῶ, τ'
 Δίμοιρον τ' νέας ὑδατ' ὡς πλημμυρεῖ πολυαῖς.
 ὁ θεὸς καὶ τὰς χολέδρας, ἐπὶ εἰς γωγείας τῶν ἱε-
 ρῶν, κελῶν, λεοντομόρφους κατεσκευάσαντες ὁ * τῶν
 ἱβανικῶν ἔργων προβάται ἀφ' ἑκὸς μέχρινον κατ'
 θυχλὼ πλεονασμοῦ ὑγρότητος. *

Τρία δ' ὑδρία, ἡ οὐρανὸς καὶ γλῶ ὑδωρ βλυσζαν,
 τ' ᾧ ὑδρεῖσι ὁμοιωθεὶς καρδία * γλῶσαν ἐχέουσα.
 καρδία ᾧ, ἐπειδὴ παρ' αὐτοῖς τ' ἡγεμονικὸν ὅτι τ'

1 λέοντι
2 ποιῶν
3 θεῶ

3 ἐμμένον
4 ἀρχαῖοι
5 καὶ ἐν χωρί-
ων γέμοντες
τὸν οἶνον ζῶν

6 καρδία
γλῶσση

αἰγυπία

σώματος αὐτῆς. καθάπερ ὁ νεῖλος ἐν Αἰγυπτίᾳς
 ἡμεῶν καθεστῆκε. γλώσῃ δὲ ὅτι δὴ παρ' ἑσὶ ὑ-
 γρῶ ὑπάρχον τὰ ὑπὸ τῆς γειέτειραν τ' εἶναι κα-
 λῶσι. βία δὲ ὑδρεῖα, καὶ οὔτε πλείονα, οὔτε ἥττονα, ἐ-
 πὶ δὴ ἡ τ' ἀναβάσει εὐρασία κατ' αὐτῆς βίμῃς
 ὑπάρχει. ἐν τῇ ἑσὶ τ' γῆς* Αἰγυπτίας τάξιαις,
 ἐπειδὴ ἔστι κατ' αὐτῆς ὑδατος Γαηλική. ἐτῆρον δὲ, ὑπὲρ
 τῆς ὠκεανού. καὶ γὰρ αὐτὸ τοῦτο ὑδατος παραγίνεται
 εἰς Αἰγυπτίον ἐν τῇ τ' ἀναβάσει καὶ ἑσὶ. βίμῃ δὲ
 ἑσὶ τῇ ὁμβρῶν, οἱ γίνονται κατὰ τὰ νότια ἐν
 Αἰθιοπίας μέρη, κατὰ τῇ τ' ἀναβάσει τῆς νεῖλος
 καὶ ἐρὺ ὅτι δὲ γεννᾷ ἡ Αἰγυπτίος τ' ὑδατος, διωατόν
 ἔστι ἐν τῇ τ' μαθεῖν. ἐν τῇ τ' λοιπῶν κλίματι
 τῆς κόσμου, αἱ τῇ ποταμῶν πλημμύραι ἐν τῇ τ' χῆ
 μῶνι ἀχρελοῦνται, ἑσὶ τῇ συνεχῶν ὁμβρῶν τῇ
 τριούχῳ συμβαίνοντος. μόνῃ δὲ ἡ Αἰγυπτίῳ γῆ, ἐ-
 πὶ μέση τ' οἰκισμένης ὑπάρχει, καθάπερ ἐν τῇ
 ὁφθαλμῶν ἡ λεγομένη κόρη, δέρας ἄγει τῇ τ' νεῖ-
 λου ἐαυτῇ ἀνάβασιν.

Quo modo Nili ascensum &
exundationem.

Nili insuper inundationem significantes, quæ
 Ægyptio nomine Nun, quod si interpreteris,
 novum sonat, appellant, interim Leonem pin-
 gunt, interim tres magnas hydrias, interim vero
 cælum ac terram aquæ copiam scaturientem.
 Leonem quidem, quod cum Sol Leonem subit,
 amplio Nili facit inundationem. Quandiu

enim Sol in hoc signo persistit, sæpenumero in duplum ipsius Nili aqua excrefcit. Vnde & tubos canalesq; sacrorum fontium, solent ii qui sacris præfunt operibus, Leonis figura fabricari. Quapropter in hodiernum vsq; diem, dum pro immodica inundatione preces effundunt, Leonis signo vti solēt. Tres autem hydrias, aut cœlum & terram quæ aquæ copiam scaturiat, nilū per similem faciētes cordi lingua prædito. Cordi quidem, quoniam princeps hæc & potissima apud ipsos habetur totius corporis pars, sicut & Nil⁹ totius AEgypti dux est ac princeps. Linguae autem, quod cum hæc perpetuò in humido esse gaudeat, insuper & ipsam genitricem causamq; rerum status appellant. Tres porrò hydrias, & nec plures, nec pauciores pingunt, quòd triplex iuxta eorum sentētiā sit inundationis causa effectrix. Vnam quidem AEgyptiæ terræ ascribunt, quæ ex sese aquam producit. Alteram Oceano, ex quo inundationis tempore aqua in AEgyptum exæstuat. Tertiā imbris, qui per id tēpus quo intumescit nilus, ad austrinas AEthiopie partes contingunt. Quod autem AEgyptus ex sese aquam gignat, inde facile est deprehendere, quod cum in cæteris orbis tractibus hyeme soleant exundare flumina, idque propter imbres copiosos & assiduos, sola AEgyptiorū regio, quoniam totius orbis velut vmbilicus est ac media, non secus ac in oculo pupilla, æstate sibi inundationes Nili procreat.

Πῶς Αἴγυπτον γράφουσιν.

Αἴγυπτον ὃ γράφοντες, θυμιατήριον καμόμενον
 ζωρχοῦσι, καὶ ἐπάνω καρδίαν, διηλοῦντες ὅπ
 ῳς ἡ ἑλβελοτύπος καρδία, Διὸ παντὲς πυροῦται,
 εὐτω ἡ Αἴγυπτος ἐκ αὐτῆς θερμότητος, Διὸ παντὲς
 ζωγονεῖ τὰ ἐν αὐτῇ ἢ παρ' αὐτῇ ὑπάρχοντα.

Quomodo AEgyptum designent.

AEgyptum autem designantes, conflagrante
 acerrā pingunt, & supernè cor, illud innuentes,
 quod quemadmodum zelotypi cor in perpetuo
 aestu ac flamma est, sic Aegyptus quia immodi-
 cè calet, continenter quæ in se sunt animat ac
 procreat.

Πῶς ἄνθρωπον μὴ ἀχρημύχοντα
τῷ πατρίῳ.

Ἀνθρώπων τῷ πατρίῳ μὴ ἀχρημύχοντα σημαίνοντες, ὀνοκέφαλον ζωγραφοῦσιν, ἐπειδὴ οὔτε ἀκούει τῆς ἰστορίας, οὔτε τῇ ἰδίᾳ ξένῃς γινομένων αἰσθάνεται.

Quomodo hominem qui è patria peregrè nunquam profectus sit.

Hominem qui nunquam solo natali relicto peregrinatus fuerit, significantes, Onocephalū pingunt, quia nec vllam audit historiam, nec quæ apud exteras gentes fiunt, cognoscit.

Πῶς φυλακτῆριον.

φυλακτῆριον δὲ γράφειν βαλῶμνοι, δύο κε
φαλὰς ἀνθρώπων ζωγραφοῦσι, τὴν ἑξ ἄρσε-
ν, ἑξ ὠβλέπεν, τὴν δὲ θηλυκὴν ἑξ ὠ-
ύτου γάρ, φασιν, οὐδὲν τῇ δαίμονίῳ ἐφάπεται. ἐπεὶ
δὴ καὶ χωρὶς γραμμῶν, ταῖς δυοῖν κεφαλαῖς
ἐαυτῶν φυλακτῆριάζουσι.

Quomodo tutelam ac præsidium.

Præsidium autem ac remedium innuere vo-
lentes, duo pingūt hominum capita, vñum ma-
ris intro aspiciens, alterum fœminæ foras. Ita
enim nullum dæmonem inuadere posse asserūt.
Sic enim & sine literis, duobus inquam capitib⁹
sefe ab omni discrimine & insidiis tuentur.

Πῶς ἄνθρωπον ἄωλας οὐ γράφουσιν.

Ἄωλας οὐ Δὲ ἄνθρωπον γράφοντες, βάρβαρον
 ζωγραφοῦσιν ἐπὶ δὴ ζῦτα ἡ γένεσις ἐκ τοῦ πο-
 ταμοῦ ἰλύος ἀφτελεῖται. ὅθεν καὶ εἶδ' ὅτε ὁράται
 τοῦ ἡμετέρου μέρει αὐτὸ βάρβαρον, τοῦ δὲ λοιποῦ
 γεώδει ἐνὶ ἐμφύῳ, ὡς καὶ *ἐκλιπόντι τῷ ποταμῷ ἐκλείποντι
 *συνεκλιπῆρ. συνεκλείπαν

Quo modo imperfectum adhuc homi-
 nem, rudemq; ac informem fœ-
 tum demonstrant.

Hominem necdum omnibus in vtero mem-
 bris efformatū notantes, ranam pingunt, quod
 hæc cum ex limo fluminis procreetur, interdum
 altera quidē sui parte rana, altera terrestre quip-
 piam videatur: adeò ut deficiente flumine, ipsa
 quoque deficiat.

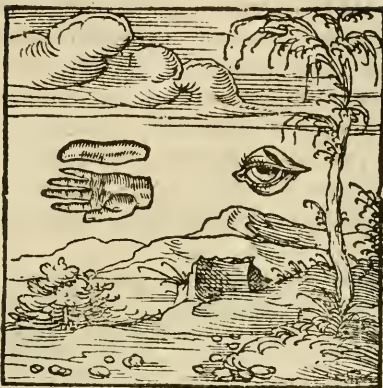

Πῶς ἄνοιξιμ.

Ἀνοιξιμὴν ἔχοντες δηλώσαι, λεγὼν ζῶντα
φοῦσι, διὰ τὸ πάντοτε εἶναι ὀφθαλμοὺς ἀνεωγό-
τας ἔχειν εἶναι ζῶν.

Quo modo apertū ac patens quippiam.

Patulum autem quippiam significare volen-
tes, leporem pingunt, quod semper apertos ha-
beat oculos hoc animalis genus.

Πῶς τ' λέγειν.

Τὸ λέγειν διέγράφοντες γλῶσσαν ζωγράφου·
 σι, ὅς ὕφαιμον ὀφθαλμόν, τὰ μὲν πρῶτ' αἰσθ. λε-
 γιάς τῇ γλώσσῃ μερίζοντες, τὰ δ' αὐτ' αἰσθ. ὅς τ' αὐ-
 τῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς. οὕτω αἰσθ. *τε λόγοι τελείως
 αἰσθ. ψυχῆς καὶ θεσέησιν, πρὸς τὰ κινήματα αὐ-
 αἰσθ. συμμεταβάλλοντες, εἰς ὅσον καὶ ἑτέρα λεγιά
 παρ' αἰσθ. πῶς ὀνομάζεται. ἑτέρας δ' ὅς λέγειν ση-
 μαίνοντες, γλῶσσαν καὶ χεῖρα ὡς καὶ τὸ γράφου·
 σι, τῇ μὲν γλώσσῃ τὰ πρῶτ' αἰσθ. τὸν λόγον φέρειν δε-
 δωκότες τῇ δ' χερὶ, ὡς τὰ τῇ γλώσσῃ βουλήματα
 * αὐτοῦσιν, τὰ δ' αὐτῶν.

ἀναλυσίς

Quo modo sermonem.

Sermonem porro designantes, linguam pin-
 gunt, subtusq; cruentum oculum: primas quidē
 sermonis partes linguæ, secundas verò oculis

tribuentes. Sic etenim perfectè consistunt ipsius animi sermones, cum ad eius motus sensaq; accōmodantur ac variantur : præsertim quum apud Aegyptios animus , alter sermo nominetur. Quin & aliter sermonem innuentes , linguam subtusq; manum pingunt : lingue quidem primas in loquendo adscribentes, manui vero, ut quæ linguæ placita exequatur , secūdas parteis.

Πῶς ἀφωνίαν.

Α'φωνίαν δὲ γράφοντες, ἀριθμὸν, χίλια εἰς ἡκόντα πέντε γράφουσι, ὅς ἑξακλυσὶς ἐστὶ χρόνος ἀριθμὸς, ἐκ τ' ἑξ. ἡμερῶν τ' ἑ τοὺς ὑπάρχοντες. ἐφ' ὃν χρόνον μὴ λαλήσαν ὁ πατριάρχης, σημαίνεται ὡς πάρα τοῦ ποτισμένου τῇ γλώσσῃ.

Quomodo silentium.

At silētiū significantes, numerū MLXXXV. pingunt, qui triennii numerus est, si ex trecētis sexaginta quinque diebus annus constituatur: intra quod tempus cūm non loquatur puellus, indicatur eum lingua præpeditum.

Πῶς Φωνὴ μακρόθεν.

Φωνὴ δὲ μακρόθεν βελομένοι δηλώσαι, ὃ κα-
λεῖται παρ' Αἰγυπτίοις οὐαιέ, ἄερΘ Φωνὴ γρά-
φουσι, τουτέστι βροντῇ, ἧς οὐδὲρ καταφθέσκει μεί-
ζον, ἢ δωαμικώτζον.

Quo modo vocem remotam.

Vocem remotam volentes significare, quod
Aegyptiis vae dicitur, sonitum pingunt aeris,
hoc est tonitru, quo nihil quicquam maius aut
vehementius resonat.

Γῶς ἀρχαιογονίαν:

Ἀρχαιογονίαν ὃ γράφοντες παπύρου ζωγραφοῦ-
σι δεσμήν, διὰ τοῦτο δηλοῦντες τὰς πρώτας ἔο-
φάς· ἔοφῶν γὰρ οὐκ ἂν ἦς δῦροι, ἢ γονῆς ἀρχή.

Quo modo antiquam originem.

Antiquam originem notantes, papyri fasci-
culum pingunt, hoc primam indicantes educa-
tionem, cuius sicut & genituræ non facilè quis
initium inuenerit.

Πῶς γούσιμ.

Γούσιμ ἢ διηλουῶτες, ἀρχὴν σώματος ζωγραφού-
σιμ, ἐπειδὴ πᾶσα γούσις μέχρι ταύτης σάζεῖ· γού-
σιμ ἢ λέγω τελείαν. γεύσιμ ἢ μὴ τελείαν διηλουῶ-
τες, γλῶσσαν ἢ ὁδόντων ζωγραφούσιμ, ἐπειδὴ
πᾶσα γούσις τούτοις τελεῖται.

Quo modo gustum.

Gustū innuentes, oris initiū pingunt. Omnis
enim gustus eo vsque retinetur. Gustum autem
perfectum intelligo. Nam ad innuendum gustū
imperfectum linguam admotam dentibus pin-
gunt: his enim omnis absoluitur gustus.

Γῶς ἡδονῶ.

ἔριθμόνς

Ἡ δὲ Πονὴρ διὰ διηλῶσαι βουλόμενοι, δεκάξ* ἄριθμόν γράφουσι. ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν ἐτῶν ἀρχὴν τὴν πρὸς γυναικας συνουσίας καὶ πρὸς τέκνα γενέσεως, οἱ ἄνδρες ἔχουσι.

Quo modo voluptatem.

Voluptatem demonstrare volentes, sedecim numerum pingunt : ab eo siquidem annorū numero, incipiunt viri cōsuetudine capi mulierū, ac procreandæ sobolis desiderio.

Πῶς σωασίαμ.

Σωασίαμ ἡ Δηλοῦντες, Δύο Δεκαῆξ ἀριθμὸν
 γράφουσιν ἐπειδὴ ἡ Δεκαῆξ ἡ δυνάμει πομπῆ
 ναὶ ἡ ἡ σωασία ἐκ Δύο ἡ δυνάμει σωῆσιν κεμ, ἔκτε
 τῶ ἀνδρὸς καὶ τῶ γυναικὸς, Δεκαῆξ τὰ ἄλλα δε-
 καῆξ προσγράφουσι.

Quo modo concubitum.

Eundem numerum xvi. geminum pingunt,
 ubi viri foeminaeque congressum significare volūt.
 Cū enim voluptas, ut diximus, à sexto decimo
 anno sumat initium, congressus autem duplici
 constet, maris inquā ac foeminae, voluptate, pro-
 pterea non immerito alia sedecim adscribunt.

D ij

Πῶς ψυχὴν αἵταῦθα πολὺν χρόνον
Διΐβουζαν.

διΐ
 ψυχὴν * αἵταῦθα πολὺν χρόνον Διΐβουζαν
 βουλόμηναι γράψαι, ἢ πλυμμύραν, φοίνικα ἢ ὄρ-
 νεον ζογραφοῦσι. ψυχὴν γὰρ, ἐπειδὴ πάντων τῶν αἰ-
 τῶν κόσμου πολυχρονιώτατον ὑπάρχει ὡς ζῶ-
 ον· πλυμμύραν γὰρ, ἐπειδὴ ἡλίου βῆτιν ὁ φοῖνιξ σύμ-
 βολον, δυμηλίαν βῆτιν πλείον κατὰ τὸν κόσμον. πάν-
 τα τῶν γὰρ ἰδιωταίνει, καὶ * πάντας ἐξεργάζετο ὁ ἥλιος. εἴθ'
 οὕτω πολὺς ὀνομαδύσεται.

Quo modo animam longo hic
tempore agentē.

Animā quę diutissimē in hac vita morā tra-
xerit, aut etiam inundationem cōmōstrare vo-
lentes, Phœnicem auem pingunt. Animā quidē,

quòd omnium quæ toto orbe sunt animātiūm,
hoc maximè diuturnæ vitæ est. Inundationem
verò, quod velut signum Solis sit phœnix, quo
nihil in orbe maius, cum omnia subeat, omnes
scrutetur & disquirat. Atque adeo πολὺς hoc est
multus vocitari solet.

Πῶς ἔρ' χρονίως ἀπὸ ξένης ἐπιδημοῦντα.

Καὶ ἔρ' χρονίως ὃ ἀπὸ ξένης ἐπιδημοῦντα διη-
λουῦντες, πάλιν φοίνικα τ' ὄρνεον ζωγραφοῦσιν.
ἔτος γὰρ εἰς Αἴγυπτον ἐπὰρ ὁ χρόνος τῷ μοιριδίου
αὐτοῦ καταλαμβάνει μέλλει, ὅθεν πεντακοσίω
ἐτῶν παραγίνεται, ὃ ἀφ' οὗ ἐὰν φθάσῃ ὡς τὸς
τ' * Αἴγυπτος ὃ χρόνος κηθίζεται μυσικῶς, καὶ Αἰγύπτῃ
ὅθεν ὡς τῶν ἄλλω ἱερῶν ζωῶν Αἰγύπτιοι τελού-
σι, ταῦτα ὃ τῶν φοίνικι ὑπάρχοντο φέλει λέγε-
ται γὰρ μᾶλλον τῶν ἄλλω ἀνθρώπων ἡλίω χεῖρει

ὅτι Αἰγυπτίῳ διὸ καὶ ἔρνεϊλον αὐτοῖς πλημμυ-
 ρεῖν, ὥστε αὐτὸν θεομότητος τοῦτον τὸ θεοῖς, ὡς δὲ ἔ-
 σοι μικρὸν ἐμπροσθεν ὁ λόγος ἀκριβοῦς ἴσεται * παρ'
 ἡμῶν.

Quo modo eum qui serò tandem è regio-
 ne peregrina ad suos redeat.

Quin & eum innuentes qui longo tempore
 peregrinatus tandem in solum natale remeet,
 rursum phœnicem auem pingunt. Hęc enim in
 Ægyptum, cum tempus mortis instat, quingen-
 tesimo demum anno regreditur: vbi si naturæ
 debitum persoluerit, magna solennitate ac ritu
 funeratur. Quæcunq; enim in cæteris sacris a-
 nimantibus religiosè obseruant Ægyptii, ea &
 phœnici tribui debent. fertur siquidem Sole ma-
 gis apud Ægyptios gaudere, quàm apud cæte-
 ras gentes. ideoq; Nilum ipsis ex huius Dei ca-
 lore inundare, cuius rei paulò antè à nobis ra-
 tio reddita est.

Πῶς καρδία γράφουσι. ●

Καρδίαν βουλόμηναι γράφει, ἰβιν ζωγραφούσι & ἢ ζῶον, ἐρμῇ ᾠκείωται, πίσεως καρδί-
ας καὶ λογισμῶν Δεσπότη, * ἐπεὶ καὶ ἡ ἰβίς αὐτὴ καθ' ^{ἐπειδὴ ἡ}
αὐτὴ τῇ καρδίᾳ ἔστιν * ἐμφερέης. πῶς οὖν λόγος ^{ἀμερῆς}
ἔστι πλεῖστος παρ' Αἰγυπτίοις φερόμενος.

Quomodo cor pingunt.

Cor volentes indicare, Ibin pingunt, quod quidem animal Mercurio attributum ac dicatū est, cordis omnisq; rationis præsidii & moderatori. Nā & Ibis per se ipsa magna ex parte cordi adsimilis est, de qua re plurimi apud Ægyptios agitantur sermones.

D iiij

Πῶς παιδεύει.

Παιδεύει δὲ γράφοντες, οὐρανὸν δρόσον βάλλοντα ζωγραφούσι, δηλοῦντες, ὅτι ὥσπερ δρόσος πέπτυσται, εἰς πάντα τὰ φυτὰ χωρεῖ, καὶ τὰ μὴ φύσιν ἔχοντα ἀπαλύνεσθαι, ἀπαλύνει, τὰ δὲ σκληρὰ μένοντα ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως ἀδυνατεῖν αὐτὸ τοῖς ἑτέροις ἐκτελεῖν οὕτω ἐνδιττῶν ἀνθρώπων, ἢ μὴ παιδεύει κοινὴ καὶ θέσηκεν, ὡς περὶ ὃ μὴ φύσις ὡς δρόσον ἀρπάζει, ὃ δὲ ἀφύης ἀδυνατεῖ ἄρᾳ.

Quo modo eruditionem ac doctrinam.

Doctrinam autem indicantes, cœlum pingunt rorem fundens, innuētes quòd quemadmodum ros decedens, in omnes quidem plantas diffunditur, at eas duntaxat mollit quæ eius naturæ sunt ut molliri possint, cæteras vero quæ suap-

te natura duræ sunt , non item : sic & doctrina communiter ad omnes pertingit homines , quā quisquis felici natus est ingenio , vt rorem arripit , qui vero ingenii facultate destituitur , idem efficere non valet.

Πῶς Αἰγύπτια γράμματα.

Αἰγύπτια ἢ γράμματα ἀηλουῶτες, ἢ ἱερογράμματα, ἢ πῆρας, μέλαν ἢ κόκκινον, καὶ χοῖνον ζωγραφοῦσιν· Αἰγύπτια ἢ γράμματα, διατ' τούτοις πάντα τὰ παρ' Αἰγυπτίοις γραφόμενα ἐκτελεῖσθαι· χοίνω γὰρ γράφουσι, ἢ οὐκ ἄλλω· ἰνὶ κόκκινον δ', ἐπειδὴ τὸ κόκκινον πρῶτον ὑπάρχον σκεδῶς ἀρρποιας, ἐκ χοίνου γίνεται. ἀηλουῶσιν οὖν ὅτι πᾶς ὁ ἔχων πλὴν τροφῶν, μαθήσεται τὰ γράμματα, ὃ δ' ἢ μὴ ἔχων, ἐτέρα τέχνη χεήσεται· ἀφ' οὗ ἢ

ἡ παιδεία παρ' αὐτοῖς σβῶ καλεῖται, ὅπερ ἔστιν ἐρ-
 μωθυδὲρ, πλήρης σοφίᾳ. ἱερογραμματεῖα δ', ἐπει-
 διὴ ζωῆς καὶ θανάτου δι' οὗτος διακρίνεται. ἐστὶ γὰρ παρὰ τοῖς
 ἱερογραμματῶσι βίβλος ἱερὰ καλούμενη ἁμ-
 βρῆς, δι' ἧς κρινούσι τὴν κατακλιθέντα ἄρρώστου
 πύθοντι ζώσι μὲν ἔστιν, ἢ οὐ, καὶ ἐκ αὐτῆς κατακλι-
 σεως τοῦ ἄρρώστου σημεῖον μὲν. πέρας δ', ἐπειδὴ
 * μαθὼν γράμματα εἰς ἔρμον ζωῆς δι' οὗτος ἐλήλυ-
 θη, οὐκέτι πλανώμενος τοῖς τ' βίαι κακοῖς.

Quo modo Ægyptias literas.

Cæterum Ægyptias literas, aut sacrum scri-
 bam, aut finem innuentes, atramentum, cibum
 & iuncum pingunt. Ægyptias quidem literas,
 quod his omnis apud eos scriptura cōpleatur.
 Iunco enim, & non alio quopiam scribunt. Cri-
 brum verò appingūt, quoniam hoc cum primū
 fit panis conficiendi instrumentum, ex iunco fit.
 Innuunt itaque, cuicumq; victus suppetit, eum
 literarum studiis animum adiuncturum: cui ve-
 rò non suppetit, aliis vacaturum artibus. Vnde
 & apud eos eruditio Sbo vocatur, quod nomen
 si interpreteris plenum alimentum sonat. Sacrum
 autem scribam, quoniam hic vitam mortemq;
 dignoscit. Nam est apud sacros scribas liber, sa-
 cram ambrem appellant, cuius ope iudicium de
 ægroto decumbente ferunt, sit vitalis, necne, id
 ex ægri decubitu signis quibusdam. perspicien-
 tes. Finem denique, quoniam qui literas didicit,
 ad tranquillum vitæ portum peruenit, non iam
 vitæ incommōdis oberrans aut fluctuans.

Πῶς ἱερογραμματέα.

Ἱερογραμματέα ἢ πάλιν, ἢ προφήτῳ, ἢ ἐνταφιασῶν, ἢ σπλῆνα, ἢ ὄσφρησις, ἢ γέλωτα, ἢ πῆρ-
μὸν, ἢ ἀρχὴν, ἢ δικαστὴν βεβούλοισι γράφει, κυῶα
ζωγραφοῦσι. Ἱερογραμματέα μὲν, ἐπειδὴ πᾶσι
τῶν βεβούλοισι ἱερογραμματέα τέλφοι γίνεσθαι,
καὶ πολλὰ μελετᾷ, ὑλκτικῶν τε σιωχῶν, καὶ ἀ-
πληγῶν. μηδὲν χαρίζομεν, ὡς οἱ κυῶες.

Προφήτῳ ἢ, ἐπειδὴ ὁ κύων ἀτενίζει παρὰ τὰ
ἄλλα τῶν ζώων τὰ τῶν θεῶν εἰδωλὰ, καθά-
περ προφήτης. Ἐνταφιαστὴν ἢ τῶν ἱερῶν, ἐπειδὴ καὶ
ἐκ γυμνὰ καὶ ἀνατετμημένα * θεωρεῖ τὰ ὑπὸ αὐτῷ θεωρεῖται
μηδὲν εἰδωλὰ. Σπλῆνα ἢ, ἐπειδὴ οὗτος τῶν
ζώων μόνον παρὰ τὰ ἑτέρα, ἐλθὼν φρόντορον ἔχει εἴτε
ζῶον αὐτῶν, ἢ μανία πᾶσι ποιεῖ ἀπὸ τῶν σπληνῶν
γίνεσθαι. καὶ οἱ θεράποντες ἢ τῶν ζώων οὗτος αἰταῖς

καρδίαις *κηδεύαις, ἐπειδὰρ μέλωσι τελευτᾶν, ὡς ἰδί τὸ
 πλεῖστον πωλωτικοὶ γίνονται. ὅσφραϊνόμενοι γὰρ
 αἱ τὴν ἀνατεμνομένην κυνὸς ἀφφορεῖς, πάχουσιν
 ἑπὶ τοῦ σώματος. ὅσφρησιν δὲ καὶ γέλωτα καὶ πικρ-
 μόν, ἐπὶ δὲ οἱ τέλει πωλωτικοὶ, οὔτε ὅσφραϊνεαθ, οὔτε
 γελαῖν, οὔτε μὴ πικρυνεαθ Διώονται.

Quomodo sacrum scribam.

Rursum sacrum scribam, aut vatem, aut ves-
 pillonem, aut splenem, aut odoratū, aut risum,
 aut sternutationem, aut magistratum, aut iudicē
 volentes signare, canem pingunt. Sacrum quidē
 scribam, quoniam quicumq; voluerit, ut par est
 & absolutissimē hoc fungi munere, eum oportet
 multa meditari, assidueq; omnibus canum
 more allatrare, & ferum esse, nulliq; gratificari.
 Vatem autem, quod canis præter cætera animan-
 tia fixis in deorum simulacra, non secus ac vates
 consuevere, intentisq; prospiciat oculis. Sacro-
 rum vero pollinctorem, quod & hic nuda & re-
 secta, quibus iusta facit, simulacra cōtempletur.
 Splenem, quoniam hunc inter cætera animalia
 canis leuissimum habet: & siue ei mors, siue ra-
 bies acciderit, ex splene id contingit. Enimvero
 & qui eius funus procurant, ubi morituri sunt,
 magna ex parte splenetici fiunt. Siquidem graui
 illo halitu & vapore qui ex inciso dissectoq; ca-
 ne prouenit, inficiuntur. Odoratum porrò, risum
 ac sternutamētum, quoniam qui absolutē sple-
 netici sunt, nec odorari possunt, nec ridere, ne-
 que etiam sternutare.

Τίνι βότρω δηλοῦσι ἀρχὴν ἢ δικαστήν.

Ἀρχὴν ὅ, ἢ δικαστήν ἐπὶ γράφωσι περὶ-
 θέασι τοῦ κυνὸς καὶ βασιλικῆς σολῆς παρακειμέ-
 νῳ χῆμα γυμνόν· διότι ὡς ὁ κύων, καθάπερ
 περὶ πορτεῖς τὰ τῶν θεῶν εἰδωλὰ ὄξυωπεῖ, οὕτω
 καὶ ὁ ἀρχὼν δικαστὴς ὦρ, ἐν τοῖς παλαιότεροις χρό-
 νοις γυμνὸν ἐθεώρει τὴ βασιλέα διὰ καὶ ὑπὸ τῆς
 περὶ περιποιῦσι τῇ βασιλικῇ σολῇ.

Quonam modo magistratum innuant,
 aut iudicem.

Magistratum verò aut iudicem cùm designāt,
 appingunt cani & regiam vestem, nudæ figuræ
 appositā, propterea quod ut canis, quemadmo-
 dum suprà dixi, in deorū simulacra acutissimis
 intuetur oculis: sic & magistratus, qui & iudex
 erat, vetustioribus temporibus nudum regē spe-

stabat. Ac propterea regiam cani prætextam
adiiciunt.

Πῶς σημαίνουσι πασοφόρον.

Πασοφόρον ὃ σημαίνοντες, φύλακα οἰκίας ζω-
γραφοῦσι, Διὶ τὸ ἑξ ὧν βούρην φυλάττεσθαι εἰ-
ρέν.

Quo modo significant eum qui sacrum
pallium gestat.

Significantes eum qui sacrum gestat pallium,
domus custodem pingunt, quod ab eo sacrum
custod iatur.

Πῶς ἐμφάνουσιν ὥροσκόπου.

Ὁροσκόπου διὲ δηλοῦντες, ἄνθρωποι τὰς ὥρας
ἐπιόντα ζωγραφοῦσιν, οὐχ' ὅτι τὰς ὥρας ἐπιεί-
ῳ ἄνθρωπος· οὐ γὰρ διωατὸν· ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ ἡροφαί
τοῖς ἀνθρώποις ἀπὸ τῶν ὥρων πορίζονται.

Quomodo eum qui horarum rationem
obseruat, exprimunt.

Horarum inspectorem demonstrantes, homi-
nem pingunt horis vefcentem, non quòd horas
homo comedat (id enim haudquaquam fieri
potest) sed quod hominib' cibi statis horis pa-
rentur & apponantur.

Πῶς δηλοῦσι μὲν ἀγνείαν.

Ἀγνείαν ὃ γράφοντες. πῦρ καὶ ὕδωρ ζωοποι-
οῦσιν, ἐπεὶ δὲ τῶν τῶν στοιχείων πᾶς καθα-
ρὸς ἐκτελεῖται.

Quo modo puritatem innuant.

Puritatem notantes, ignem & aquam pin-
gunt, quòd his elementis omnis lustratio fiat
atque expiatio.

Πῶς αἰνίττονται ἁΐμίτηρ, ἢ ὠμῦσος.

Α' ἁμίτηρ ὃ διηλοῦντες, ἢ καὶ μῦσος, ἰχθύν ζω-
 γραφοῦσι, διὰ τὸ πλὴν *ζύτων βρώσιν μισεῖσθαι καὶ τὰ τὰ
 *μεμιᾶσθαι ἐν τοῖς ἰξοῖς. κενόποιόν γὰρ ἰχθύς πᾶς, μεμιᾶσθαι
 ὁ ἀλλιλοφάγον.

Quemadmodum latenter rem nefandam
 atque abominandam indicent.

Nefarium autem innuentes, aut etiam abo-
 minationem, piscem pingunt, quod horū esum
 qui in sacris versantur abhorreant atque exe-
 crentur. Est enim eius naturæ piscis omnis, ut
 quæ offenderit exhauriat, inque suum ipse ge-
 nus sæuiat.

E

Πᾶς γράφουσι στόμα.

Στόμα δὲ γράφουσιν, ὅφις ζωγράφουσιν, ἐπειδὴ ὁ ὄφις οὐδενὶ ἑτέρῳ ἢ μελῶν ἰχθύνει μὴ τῷ στόματι μόνον.

Quo modo os pingunt.

Os significantes, serpentem pingunt, quoniā serpens nullo alio membro valet, nisi ore.

Πῶς ἀνδρεῖορ μετὰ σωφροσύνῃς.

Ἀνδρεῖορ δὲ μετὰ σωφροσύνης δηλοῦντες,
 ταῦτορ *ὕγιᾶ φύσιρ ἔχοντα ζωρραφοῦσι. ^{ἡ γὰρ} ^{ἡ γὰρ}
 μακρὴν κώτατον γὰρ ὑπάρχει ὅ ζῶν κατὰ *μόριον ^{τὸ μὲρ}
 ὥστε ἅπαξ εἰς *θῆλειαν φύσιρ καθεὶς ἐάωντο, ^{πλὴν θῆλ}
 καὶ λίγα πάσης κινήσεως πωροβολεῖ· ἐὰρ δὲ πο-
 τε ὁμαρτή αὐτὴ φύσεως, καὶ εἰς ἔττορ τίπορ τῷ σώ-
 ματι τῷ βοὸς ἐρείσῃ τῷ αἰδοῖορ, ὁπνηκῶτα τῇ ὑ-
 πόβαλλούσῃ εἰς τὴν ἰσχύρ καὶ πλὴν θῆλειαν· ἀλλὰ
 καὶ σώφρων βῆσι, ὅρα τῷ μηδέποτε τοῦ θήλεος ὑπὸ
 βάλειρ μετὰ πλὴν σύλληψιν.

Quo modo fortem simul & temperantem.

Fortitudinem cum temperantia coniunctam
 innuentes, taurum integra corporis cōstitutio-
 ne pręditum pingunt. Calidissimum enim est

E ij

huic animali membrum, ita vt femel eo in fœminæ vuluam immiffo, vel absque vlllo motu semē effutiat. Quod si quando à vulua vaccæ aberrans, in aliam corporis partem membrū intenderit, tum eius immodica intentione vaccā vulnerat. Quin & temperans est : quippe cum nunquam post conceptum, vaccam ineat.

Πῶς ἀκολῶ.

Α'κολῶ ὃ γράφοντες, ταίρου ὠλίον ζωγραφοῦσι· ἐπεὶ δ' αὖ γὰρ ἢ ἡ θήλη αὖ ὀργῶν πρὸς σύλληψιν ἢ (ὀργῇ ὃ οὐ πλεῖον ἢ ἐφ' ὥρας ἑξῆς) τότε μυκᾶται μέγιστον, ἐν αἷς μὴ παραγνομένου βούταυρα, συμμύει τὴν φύσιν, μέχρι αὖ ἐτέρας σωόδιου. ὃ δὲ ἀπανίως γίνεται· ἀκινεῖ γὰρ ὁ ταῦρος ἀπὸ πολλοῦ Διόσμηματος, σωιείς τε ὀργῶν δὲ ἀδρόμε παραγίνεται ἐν τῇ σωουσίᾳ, ὅθεν μόνον παρὰ τὰ ἑτέρα

τῷ ζώῳ ποιῶν.

Quo modo auditum.

Auditum autem demonstrantes, tauri auriculam pingunt. Vbi enim concipiendi desiderio exardet ac stimulatur vacca (exardet autem nō ampliùs quàm per tres horas) tunc vehementer mugit: quo tempore nisi taurus accefferit, ad alium vsq; cōgressum vas genitale claudit: quod fanè rarò accidit. Audit enim protinus vel ex longissimo interuallo taurus, cumq; eam intelligat venere excitari, mox accurrit: id quod soli huic ex omnibus animantibus in congressu peculiare est.

Πῶς αἰδοῖτο ἄνδρὸς πολυγόνου.
Αἰδοῖτο ὃ ἄνδρὸς πολυγόνου δηλοῦντες, βάγοι

ζωγραφουσιρ, οὐκέτι δὲ ταῦτορ, ἐπειδὴ οὕτω
 ἢ μέχρις οὗ ἐναιώσιος γένηται, οὐ βιβάζει. ῥά-
 γος δὲ ἐβδομαῖς μετὰ τὴν γένεσιρ γενόμε-
 νος, ὁχθύνει, ἄγονον μὲρ καὶ ἄσπορον ἀκρινόμε-
 νος πέρμα, βιβάζει δὲ ὅμως πρῶτον τῇ ἄλλω
 ζώω.

Quò modo penem fœcundi & fe-
 mine abundantis hominis.

At vero penem fœcundi hominis monst-
 res, non iam taurum, sed hircum pingunt. Ille e-
 nim antequam annum attigerit, coire non solet;
 hic septem statim post ortum diebus congredi-
 tur, infœcundum quidem & genituræ minimè
 accommodum semen excernens. Prius tamen
 ac celerius cæteris animantibus coit.

Πῶς Δηλοῦσιρ ἁκαθαρσίαν.

Ἀκαθαρσίαν ὁ γράφωντες, ὅς τε τυχαῖ ζωγραφεῖ-
 σιρ, ἐπειδὴ ἐπ' ἀνατολῇ ἐρχομένης τοῦ σελήνης,
 ἀτενίζωρ εἰς τὴν θεόν, κραυγῇ ποιῆται, οὐκ δι-
 λογῶρ αὐτῷ, οὐδὲ διφημῶρ. σημεῖον ὃ τῷ ἐ-
 ναργέσθωρ τοῖς ἑμπεροῖς αὐτῶ σκέλεσιν ἀνο-
 ρύσων τῇ γλῶ, ζωγραφεῖ ἑαυτῇ τὰς κόρας, ὡς πε-
 ρεῖ ἀγανακτῶ, καὶ μὴ βυλόμηνος ἰδεῖν τὴν τῷ θεοῦ
 ἀναρλῶ. τὰ δ' αὐτὰ ποιεῖ καὶ ἡδὲ τῇ ἡλίου θείου ἀ-
 πὸ ἀνατολῆς. διότι οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς, τῷ ὥρο-
 σκόπου σημαίνοντες αὐτοῖς τὴν ἀνατολῇ, ἡδὲ κα-
 θύοντες τῷ τῷ ζῶ, ὅς μεσσοῦ αὐτῶ ὡς ἱνῶν
 γνωμῶν, τῇ τῷ ἀνατολῆς ἀκριβῆς ἐγνώριζον. διό
 τοῖς ἱερεῖς ὅτι μόνον τῷ πῶν ἀσφράγισον ἐ-
 θίουσιν ἐπὶ τῇ ἀντιδικίᾳ τινὰ πρὸς τὴν θεὸν ἐ-
 χον φαίνε. ὅτι κατὰ τὴν ἑρμῖαν, οὗ ἂν λάβῃ, ἑρμῶν
 ἑαυ

ὕδρα Γάγον' τόπου πιδόμ', τοῖς χείλεσι μ' ἀνατα-
 ράσσει καὶ μινύει θεῶ' ὕδα' ἔτι πλὺν ἔλλω, τοῖς ἡ ποσὶ μ'
 εἰς αὐτὴν ὠδὴν πέμψει κόνιν, πρὸς δ' μηδὲν ἑτέρω
 ξῶω ἔστω πότιμος ὑπάρξαι, οὕτω πονηρὰ καὶ ἄπει-
 ρουτος χθὺς ἢ τοῦ * ὕετος ἀνομιόω φύσις. οὐδὲ γὰρ οὐ-
 δὲ ἔστω καὶ θεῶν ἐργάζεται, τ' θεοὺς αὐτῶν πάν-
 τα γεννώσης καὶ ἀφ' αὐτοῦ φύσεως, ὅθεν κατὰ τὴν φύσιν
 ὅτι χρίσιμα.

Quo modo innuunt immunditiam.

Porro impurum scelestumq; notantes animū
 coturnicem pingunt : quoniam ad ortum acce-
 dente Luna, intentis in eam oculis prospiciēs,
 vociferatur, non ei bene dicens, nec fausta accla-
 matione gratulatione ve prosequens. Cuius
 rei argumentum est apertissimum, quod ante-
 rioribus cruribus terram effodiens, suas ipsius
 pupillas humi velut pingens defigit, quasi indi-
 gnabunda, inuita q; deæ ortum aspiciens. Idem
 quoq; in exortu dei, Solis inquam, efficit. Qua-
 propter antiqui reges, cum sibi ortum nuncia-
 ret horarum obseruator, huic infidentes anima-
 li per medium ipsum velut Gnomones quosdā,
 ortus rationem ac tēpus accuratē certoq; co-
 gnoscebant: vnde & sacerdotes solam hanc in-
 ter volucres non signatam comedunt, quod si-
 multatem quandam cum dea exercere videatur.
 Etenim quemcunque in deserto locum aquis
 scatentē nactus fuerit, posteaquam biberit, la-
 bris turbat, lutumq; aquę commiscet, ac pedi-

bus in eam puluerem coniicit, idq; vt nulli alii animanti aqua sit ad potum idonea. Adeò praua ac infesta putatur coturnicis natura. Nam ne hoc quidem officium deę præstat, cum ipsa omnia quæ toto orbe sunt vtilia gignat, augeat ac vegetet.

Πῶς ἀφανισμός.

Ἀφανισμός ὃ δηλοῦντες μὴ ζωγραφοῦσιν, ἐπεὶ δὴ πάντα ἐδιώρμαίνε καὶ ἀχρηστοί. Τῷ αὐτῷ ὃ σημεῖον χρῶνται, ἐκρίσιν δέλοντες γράφαι. πολλῶν γὰρ καὶ ἀσφόρων ἄρτων κημένων, ὃ μῦς τὸ κατὰ τὴν ταύραν αὐτῶν ἐκλεξάμεν. ἐδίδει δὲ τῷ ἀρβυλόπῳ κρίσις ἐν τοῖς μυσὶ γίνεται.

Quomodo subuersionem ac interitum.
Interitum significantes, murem pingunt. Hic

enim omnia corrodens inquinat, & inutilia facit. Eodem verò & signo vtuntur, vt iudicium designent. Multis siquidem variisq; appositis panibus, mus purissimum atq; optimū delectu habito rodit. Propterea & pistorum iudiciū ex muribus sumitur.

Πῶς ἰταμότητα.

ἰταμότητα ἢ δηλουῶτες, μῦαν ζωγραφοῦσιν, ὅτι σωεχῶς ἐμβαλλομένη, οὐδὲν ἥττον παραγίνεται.

Quo modo impudentiam.

Impudentiam notantes, muscam pingunt, quæ hæc etsi crebrius abacta, nihilo minus accedat.

Πῶς ἰνῶσιν ζωγραφοῦσι.

Γινῶσιν δὲ ζωγραφοῦντες, μύρμηκα ζωγρα-
φοῦσιν. ὃ γὰρ ἂν ἀσφαλῶς κρύψῃ ἄνθρωπος, οὗτος
γινώσκει οὐ μόνον διὰ, ἀλλὰ καὶ ὅτι παρὰ τὰ ἕτερα
τῶν ζώων εἰς χιμῶνα περιζόμενος ἑαυτῷ ἰσοφάς
οὐ διαμαρτάνει τὸ τόπου, ἀλλ' ἀπῆλυστος εἰς αὐτὸ
παραγίνεται.

Quo modo cognitionem pingunt.

Cognitionem pingentes, formicam pingunt.
Si quid enim homo tuto occultarit, hæc cogno-
scit. Nec hoc solum nomine, sed & quod præter
cetera animantia sibi in hyemem cibos conge-
rens, non aberrat à loco ubi cōdidit, sed absq;
vllō errore ad ipsum peruenit.

Πῶς ἴδὲ ζωγραφοῦσιν.

Υἱὸν δὲ βεβλήμενοι γράψαι, χλωαλώπεκα ζω-
γραφοῦσι. ὅτι καὶ ζῶον φιλοτεκνότατον ὑ-
πάρχει καὶ καὶ διώκεται ποτε εἰς τὴν συλληφθῆ-
ναι σὺν τοῖς τέκνοις, ὅτε πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
αὐτομάτως διδράσκουσιν αὐτὸν καὶ τοῖς κύνεσσι, ὅπως
τὰ τέκνα διασωθῇ. διὸ καὶ αἰτίαν τοῖς Αἰγυπ-
τοῖς ἔδοξε σεβάσασθαι τὸ ζῶον.

Quo modo filium pingunt.

Filium volentes significare, vulpanferem pin-
gunt. Hoc enim animal maximè amans est libe-
rorum. Si quando enim ipsum venator simul
cum paruulis persequatur, eo usque ut capiatur
& pater & mater, ultro se venatoribus dedunt,
ut seruentur paruuli. Quam ob causam Ægy-

ptiis placuit, hoc animal in honore habere.

Πῶς ἄνοω.

Πελεκώνα Δὲ ἱερὰ φοντες, ἄνεν τε ἥδη καὶ ἄφρο-
 να σημαίνουσιν, ἐπειδὴ διωάμενος ἐν ῥῖσι ὑψιλο-
 τέροις τόποις κατὰ λίθεται τὰ ἐαυτοῦ ὠά, ὥσπερ
 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν πετεινῶν, οὗτο οὐ ποιεῖ ἀλλὰ κ'
 ἐ' αὐτοῦ γλῶ, ἐκεῖ κατὰ λίθεται τὰ γενώμενα.
 ὅσπερ ὑψηλόντες ἄνθρωποι, τῷ τέλει βοὸς ἀφόδιθυ-
 μα ξηρὸν πάλιν θάσσιν, ὧ καὶ πῦρ * Ἐπιβάλλει-
 σι. Θεαράμενον ὃ ὁ πελεκῆς τὸ καπνὸν, τοῖς ἰδιί-
 οῖς πτεροῖς βολόμενον ἄσβεσαι τὸ πῦρ, ἐκ τῶν
 ἐναυγίων κατὰ πλὴν κίησιν ἐξ ἀπὸ αὐτοῦ ὅν κα
 τακαόμενα τὰ ἐαυτοῦ πτερὰ, δύσουλῃ πτότῳ
 ζῆς κωηγοῖς γίνεται, διὲ καὶ αἰτίαν ἐκ ἐνομιάσῃ
 ἱερέας ἐθίειν αὐτὸ, ἐπειδὴ ἄπαξ ἀπὸ λῶς ὥσπερ

λοιποὶ

τέκνων ποιεῖται τῇ ἀγῶνι. Αἰγυπτίων δὲ οἱ *πολλοὶ
ἐθίσι, λέγοντες ὅτι μὴ κατὰ νοῦν πλὴν μάχῃ, ὥ-
σπερ οἱ χηνολώπες, ἀλλὰ κατὰ *δύνοιαν ὁ πε-
λεκαν ποιεῖται.

αἰνοῖαν

Quo modo amentem.

Pelicanum autem pingentes, amentem simul ac imprudentem significant. Cum enim cæterarum volucrum more possit in locis editioribus oua reponere, id non facit: quin potius defossa terra, illic pullos collocat. Quod ubi deprehenderint homines, locum illum arido bouis stercore circumlinunt, cui & ignem subiiciunt. Pelicanus autem conspecto fumo, dum pennis suis ignem vult extinguere, è contrario earum agitatione accendit. Quo cum conflagrent eius alæ, facile ab aucupibus capitur. Quam ob causam non consentaneum existimarunt eo vesci sacerdotes, cum omnino pro liberis in discrimen sese coniciat. Vulgus tamen Ægyptiorum eo vescitur, ut qui eum dicat non iudicio ac prudentia quadam, ut vulpanferes, sed benevolentia duntaxat & mira in sobolem pietate certamen hoc suscipere.

Πῶς εὐχαρισίαν δηλεῖσι.

Εὐχαρισίαν * γάφοντες, κουκεφάρ ζωγραφου. ^{δὲ γε φ}
 σε, Διότι οὗτο μόνον τῷ ἀλόγῳ ζώῳ ἐπειδὴ
 ἅπὸ τῷ γονέων ἐκ τῆς, γηγάφει αἰετὶς πῶ
 αὐτῷ ἀνταποδιδώσει χάριν. καὶ ὅ γὰρ ὅτι αὐτῷ
 ἐξεβάφη τόπω, νεοσίαν αὐτοῖς ποιήσας * ἵλλει ^{πίλλα}
 αὐτῷ τὰ πέρα, βοφάς τε χορηγεῖ, μέχεις δὲ πτε-
 ροφυλάκτες οἱ γονεῖς, βοηθεῖν ἑαυτοῖς διωκθῶσιν.
 ὅθεν καὶ τῷ θείῳ σκήπτρῳ κεκουφά πτερίμοις
 ἔστι.

Quomodo gratum indi-
 cant animum.

Gratum indicantes animum, Cucuphā pin-
 gunt, propterea quod solum hoc ex mutis ani-
 mantibus, posteaquam ab ipsis educatum fue-
 rit, iisdem senio confectis parem refert gratiam.

Quo enim loco ab ipsis enutrita est, eodem nidum ipsis extruit, pennis eorum euulsis, cibum-
que subministrat, donec renatis plumis parētes
sibi ipsi opem ferre queant. Vnde & diuinorum
sceptrorum cucupha insigne atque ornamentū
apud eos esse solet.

Γῶς ἄδλιου καὶ ἀχάρισου.

Ἀδλιου δὲ ἐὶ ἀχάρισου, ἰσω οὐτάμου ὄνυχας
Δύο καὶ τὼ βλέποντας ἑράφουσι. οὗτος γὰρ ἢ ἡλι-
κία γαμόμου, πειραζέει τὸν πατέρα, πότερόν πο-
τε ἰαχὺ μαχόμενος πρὸς αὐτόν. καὶ ἔα μὲν ὁ πατήρ
ἐκχωρήσῃ, τόπον αὐτῷ μερίδας, οὗτος πρὸς τὴν ἐ-
αυτῷ μητέρα * ἐπιγάμου ἦκη, καὶ ἔα ἑαυτὸν ζῶν, εἰ
πλὴν μὴ ὑπὸ ξέειαι τῷ ποιῆσθαι πρὸς τὴν μητέ-
ρα γάμου, ἀναιρεῖ αὐτόν, ἀνδρὸς ὅς ἐστι ἀκμαϊότε-
ρος

Videtur
legēdum.
αὐτὸν γάμον

ρος ὑπάρχωρ, εἰς ὃ κατώτατον μέρος ὄνυχας διό-
 ῖω ποταμοῦ, ὅπως οἱ ἄνθρωποι ὄνυχας ἐρῶντες καὶ
 τὸ πᾶν αὐτοῦ λόγον ὑδρυγινόσκοντες, περὶ τοῦ-
 τῶν εἰς ὑδρυγείαν ὑπέρχουσι.

Quo modo iniustum & ingratum.

Iniustum verò atque ingratum, geminos equi
 fluuiatilis vngues deorsum vergentes pingunt.
 Hic enim cùm ad ætatis florem peruenerit, cum
 patre pugnans periculum facit, an præpolleat.
 Et si quidem pater cesserit, locum ei assignans,
 ipse cum sua ipsius matris connubium contra-
 hit, & eum finit viuere. Quòd si non permittat
 pater eum matri iungi, ipsum cùm fortior sit ac
 robustior, interimit. Ceterum ideo geminos
 eius vngues deorsum maximè inflexos pingūt,
 vt qui hoc vident homines, huiusq; causam in-
 telligunt, ad beneficentiam procliuiiores sint.

Πῶς ἀχάρισον πρὸς ἑαυτὴν διδργέταις.

Α'χάρισον καὶ μάχιμον τοῖς ἑαυτοῦ διδργέταις
σημαίνοντες, πδύς ἐρὰν ζωγραφουσιν. ὁ γὰρ ἄρσιν
ἰχυρόττος γενόμενος, διώκει τὴν ἑαυτοῦ πατέρα ἀπὸ
τῆς μητρὸς, ὅς οὕτως αὐτῇ πρὸς γάμον μίσγεται. κα-
θαρὸν δὲ ὄντος τὸ ζῶον ὑπάρχειν δοκῶν. ἐπειδὴ
οὕσης λοιμώδους κατασάσεως, καὶ παντὸς ἐμφύ-
χου τέ καὶ ἀψύχου νοσώδως ἀφ' ἑαυτοῦ μένειν ὅς ἐ-
σθίωντας, ὄντος μόνον ἐ μεταλαμβάνει τὴν τοιαύ-
της κακίας. διότι δοκᾷ ἐκείνον ὅτι καθαρὸν, οὐδὲν
ἔττος τοῦ βασιλεῖς ἐξοφῆς μέρος παρατίθεται,
εἰ μὴ μόνον πδύς ζῶν. ὅς αὐτὸ τοῖς ἐκ ἀγνείας ὄν-
σι, ὅς τὸ ὑπηρετεῖσθαι τοῖς θεοῖς. ἰσορεῖται ὅς, ὅτι οὐ
χολὴν ἔχει ὄντος τὸ ζῶον.

Quo modo ingratum in bene de se meritos.

Ingratum ac infestum iis à quibus beneficio
affectus est significantes, columbam pingunt.
Mas enim ubi robustior euaserit, ex consortio
matris patrem expellit, itaque ei connubio iun-
gitur. Purum autem hoc animal esse videtur.
Siquidem cum aeris constitutio pestilens est, o-
mniaque tam animata quàm inanima, ea affi-
ciuntur, quotquot hoc vescuntur animali, soli
ab hac lue immunes seruantur. Ideoque eo tem-
pore regi in cibo sumendo nihil aliud præter
columbas apponitur, idemque iis qui quod diis
ministrent puri castique permanent. Traditur
& hoc animal felle carere.

Πῶς τ' ἀδυνάτω γενέσθαι.

Α'δυνάτωρ δὲ γενέσθαι σημαίνοντες, πόδας ἀν-
θρώπου ἐν ὕδατι πῶς παρῶντας ζωγραφοῦσιν· ἢ
καὶ ἄλλως βουλόμενοι τ' αὐτὸ σημαίνειν, ἀκέφα-
λον ἄνθρωπον πῶς παρῶντα ζωγραφοῦσιν. ἀ-
δυνάτα δὲ ἀμφοτέρω ὑπάρχοντα, βυλόγως εἰς
τοῦτο παρῆλθασιν.

Quo modo id quod fieri non potest.

Quod fieri nequeat, pedes hominis in aqua
obambulantes pingunt. Atque aliter idem signi-
ficare volentes, hominē absque capite gradien-
tem pingunt: quorum utrumque cum ex eorū
numero sit quæ fieri nō possint, meritò ad hoc
innuendum sumpta sunt.

Πῶς βασιλέα κήκισον.

Βασιλέα ὃ κήκισον δηλοῦντες, ὅφιν ζωγραφί-
 φοῦσι κοσμοειδῶς ἐχηματισμένον, ὅν τινὸς οὐρανὸν
 ἐν τῷ σώματι ποιοῦσι· τὸ δὲ ὄνομα τοῦ βασιλέως
 ἐν μέσῳ τοῦ εἰλίγματι γράφουσιν, ἀνιττόμενοι
 γράφειν ὅτι βασιλέα τοῦ κόσμου κρατεῖν· τὸ δὲ
 ὄνομα τοῦ ὄφεως παρ' Αἰγυπτίους ὅτι μεψί.

Quo modo regem pessimum.

Regem autem pessimum significantes, anguē
 pingunt in orbis figuram, cuius caudam ori ad-
 mouent, nomen verò regis in media reuolutio-
 ne scribunt, obscurè innuentes se regem pingere
 orbi imperitantem. Porro angui apud Ægyptios
 nomen est Meisi.

Πῶ βασιλέα φύλακα.

Ἐτέρως δὲ βασιλέα φύλακα δηλοῦντες, εἰ μὴ
ὁ Φίρ ἐγγεγορότα ζωρχοῦσιν. ἀντὶ ὃ τοῦ ὀνόμα-
τος τοῦ βασιλέως, φύλακα ζωρχοῦσιν. οὗτος γὰρ
φύλαξ ἐστὶ τοῦ παντὸς κόσμου καὶ ἐκείνους τε τὸν βασι-
λέα ἐπεγέγορεται.

Quo modo regem custodem.

Aliter quoque regem custodem signātes, an-
guem quidem vigilantem pingunt, sed pro re-
gis nomine custodem adnectunt. Hic enim to-
tius orbis custos est. Itaque regem assidue vigi-
lantem esse oportere.

F iiij

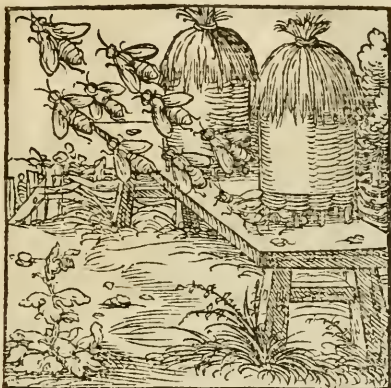

Πῶς μιλῶσι κοσμοκράτῃρα.

Γάλιν' ὃ τ' βασιλέα κοσμοκράτῃρα νομίζον-
τες ἐμνηνύοντες, αὐτὴν ἢ ὄφιν ζωγραφοῦσιν. εἰ
μέσῳ δ' αὐτοῦ, οἴκοι μέγαρ' Ἀφηνύουσιν θύλῳ γὰρ
ὁ γὰρ βασιλῆος οἶκος παρ' αὐτοῦ * εἰ τῷ
κόσμῳ.

Quo modo mundi notent dominum.

Rursus regem orbis moderatorem existiman-
tes, & indicantes, ipsum quidem anguem pin-
gunt, sed in eius medio magnam domum effin-
gunt ac repræsentant: nec sanè absque ratione.
regia enim domus quæ ab eo regitur in mun-
do est.

Πῶς λαὸν πειθύνει βασιλεῖ.

Λαὸν πρὸς βασιλέα πειθύνει δηλοῦντες, μέ-
 λισαυζωγραφοῦσι· καὶ ἡ μόνον τῇ ἄλλῳ ζώῳ,
 βασιλέα ἔχει, ὃς τοὶ πῶς τῇ μελισσῶν ἔπειται
 πλῆθος, καὶ οἱ ἄνθρωποι πείθονται βασιλεῖ.
 αἰνίττονται ὅτι ἡ μέλιτος *
 ἡ κέντρων ζώον διδάσκει *
 ἅμα καὶ οὗτον εἶναι πρὸς διοίκησιν.

ἐκ τῆς χρηστότητος
 καὶ
 χρηστὸν βασιλέα

Quomodo populum regi morigerum.

Populum principalibus iussis obsequentem
 innuentes, apem pingunt. Solæ enim hæ ex o-
 mni animantium genere regem habent, quem
 reliqua apum multitudo sequatur, cuius non fe-
 cus ac vulgus regi, obtemperet. Innuunt autem
 obscurè, tum ex mellis insigni utilitate, tum ex
 vi quam in aculeo habet hoc animal, utilem si-
 mul ac potentem esse ad res gerendas regem,

F iij

Πῶς βασιλέα μέγας κόσμος κρατῶντα.

Βασιλέα δὲ οὐ τὸ παντὸς κόσμου κρατῶντα,
μέγας δὲ βουλόμηναι σημεῖναι, ἡμίτομον ὄφιν ζω-
γραφοῦσι, δηλοῦντες τὸ μὴ βασιλέα εἶναι τὸ ζῷον,
ἡμίτομον δὲ, ὅτι οὐ τὸ παντὸς κόσμου.

Quo modo regem parti orbis im-
perantem.

Regem autem non toti orbi, sed parti dun-
taxat imperantem volentes significare, anguem
dimidiatum pingunt, regem quidem per ipsum
animal: non toti verò orbi imperantem, ex eo
quod dimidiatus sit, designantes.

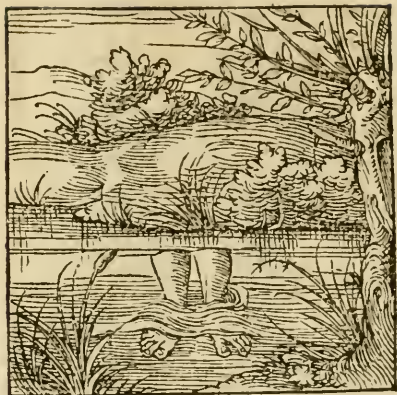

Πῶς παιτοκράτορα.

Παιτοκράτορα ἢ ἐκ αὐτοῦ τὸ ζῶον τελειώσεως σημαίνουσι, πάλιν δὲ ὁλόκληρον ὄφιν ζωγραφουῦντες, οὕτω παρ' αὐτοῖς τὸ παιὶς κόσμου πλεονόμῳ πρὸς ὅμα.

Quomodo latè rerum potentem.

Omniū autem moderatorem ex eiusdem animalis perfectione significant, rursū integrū pingentes anguem. Sic & apud eos spiritus est, qui per vniuersum orbem permeat,

Πῶς γναφέα.

Γναφέα δὲ διηλουῦτες, δύο πόδας ἑνὸς ἀνθρώπου
ἐν ὕδατι ζωγραφοῦσι. ὅθεν ἡ ἀρχὴ τοῦ ἑρμού
ὁμοιότητος δηλεῖται.

Quo modo fullonem.

Fullonem indicantes, geminos hominis pedes in aqua pingunt: id quod ex Mercurii similitudine indicant.

Πῶς μῶνα.

Μῆνα ὃ γράφοντες, σελήνης χῆμα, καὶ τὸ πρὶν
 κείται, ἔχον εἴκοσι ἑὸν τὴν ἡμέρας ἰσημερινὰς μό-
 νας, ἐξ εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν τῇ ἡμέρας ὑπαρχού-
 σης, ζωγραφοῦσι, καθ' ἃς ἡ ἀνατέλλει· ταῖς δὲ
 λοιπαῖς δύο, ἐν δύο σφ' ὄντι.

Quo modo mensem.

Mensem autem exprimentes, Lunæ figuram
 eodem qui supra expositus est, habitu pingunt,
 cōplectentem octo & viginti dies æquinoctia-
 les duntaxat, die ex viginti quatuor horis con-
 stituto, quibus & exoritur in nostro apparēs he-
 misphærio: reliquis vero duobus in occasu est.

Γῶς ἄρπαγα, ἡ πολύγονορ, ἡ μαινόμελορ.
 Ἀρπαγα δὲ, ἡ πολύγονορ, ἡ μαινόμελορ βελό-
 μι οἱ σημεῖναι, κερκόδειλορ ζωγραφοῦσι, διὰ τὸ
 πολύγονορ, καὶ πολύτεκνορ ὑπαρχεῖν μαινόμελορ.
 ἐπὶ ῥ' ἄρπάζει τὸ βελόμενος ἀχτύχη, θυμω-
 θεὺς καθ' αὐτὸν μαίνεται.

Quo modo rapacem, fœcundum, aut
 furentem.

Cæterum rapacem, fœcundum, aut insanum
 volentes innuere, crocodilum pingūt, quod fœ-
 cundum maximè sit hoc animal, multosq; libe-
 ros procreat, insuper & crebro in furorem aga-
 tur. Vbi enim ab expetita præda exciderit, in-
 dignabundus in se ipse furit.

Πῶς ἀναβλῶ.

Α'ναβλῶ ἡ λέγοντες, δύο ὀφθαλμοὺς κροκοδεί-
 λου ζωγραφίσιν, ἐπειδή τῶν παντὸς σώματος ζώων
 οἱ ὀφθαλμοὶ ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀναφαίνονται.

Quo modo ortum.

Ortū ostendentes, geminos crocodili oculos
 pingunt, quoniam oculi huic animali velut ex
 imo corpore emergunt.

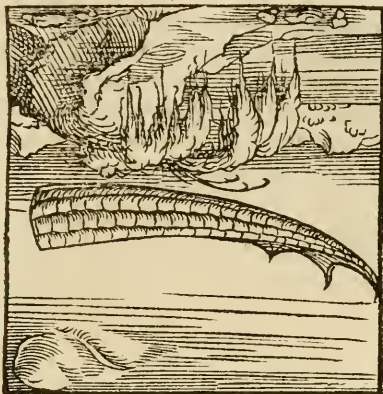

Πῶς δύσιμ.

Δύσιμ ὃ λέγοντες, κροκόδιλον κεκυφότα ζω-
γραφοῦσιμ' αὐτόνκοι γὰρ ἐκ ταφερές τ' ἔωσι.

Quomodo occasum.

At occasum signantes, Crocodilum inflexum
ac cernuum pingunt. Ad partum enim facile, &
ad venerem maxime proclive est hoc animal.

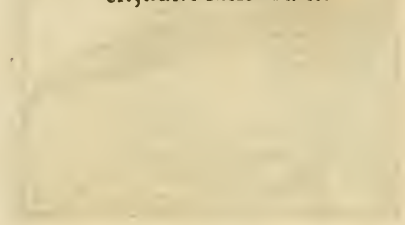
Πῶς σκιάζουσι σκόρος.

Σκόρος δὲ λέγοντες, κροκοδείλου οὐρανὸν ζωγραφῶ-
 σιν, ἐπειδὴ οὐκ ἄλλως εἰς ἀφανισμόν καὶ ἀπώλη-
 σιν φέρει ὁ κροκοδείλος οὐδ' ἂν λάβηται ζῶον, εἰ
 μὴ τῇ οὐρᾷ τῇ ἐαυτοῦ ἀπὸ πληγῆς ἀποτομῇ πα-
 ρασκευασθῇ. ἐν βίῳ τῷ ἴδιῳ μέρει ἢ τῷ κροκοδεί-
 λου ἰχθὺς καὶ ἀνδρείᾳ ὑπέρχει. ἱκανῶς δὲ καὶ ἄλ-
 λων ὑπαρχόντων σημείων, ἐν τῇ τῷ κροκοδείλου φύ-
 σει, αὐτάρκη τὰ διόξασθαι ἐν τῷ πρώτῳ συγγράμ-
 ματι εἰπέμ.

Quomodo tenebras adumbrent.

Porro tenebras significantes, Crocodili cau-
 dam pingunt. Neque enim aliter ad exitium &
 internecionem perducit crocodilus quodcun-
 que apprehenderit animal, nisi cauda prius cæ-

sum, inualidum reddiderit. Nanque in hac corporis parte præcipua est crocodili vis ac robur. Cæterum cum quamplurima alia in crocodilorum natura signa comperiantur, hæc quæ in primum librum conferre visum est, nunc satis erunt.

ΩΡΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΝΕΙΛΩΟΥ,
 ὅτι τῶν παρ' Αἰγυπτίοις ἱερογλυφικῶν
 γραμμάτων ἐρμηνείας βιβλίου
 Δεύτερον.

Ἰὰ τὸ δὲ Δουτέρας πραγματείας, ποδὶ τῶν
 Δ λειπῶν τὸν λόγον ὑγιᾶ σοι παραστήσο-
 μαι, ἃ δὲ ἐξ ἄλλων ἀντιγράφω οὐκ
 ἔχοντά τινά ἐξήγησιν, αἰατ καίως ὑπέταξα.

ORI APOLLINIS NILIACI, DE
*Sacrarum apud Aegyptios insculptarum litera-
 rum interpretatione, Liber
 secundus.*

Secundo autem volumine reliquorum tibi
 veram idoneamque in medium afferam ratio-
 nem: quæ & cùm ab alijs auctoribus nequaquã
 sint exposita, necessariò subiungenda censui.

G

Τί ἀστέρα γράφοντες δηλοῦσιν.
 Ἀστὴρ παρ' Αἰγυπτίοις γραφόμενος, ποτὲ ἢ θεὸν
 σημαίνει, ποτὲ δὲ νύκτα, ποτὲ δὲ χρόνον, ποτὲ δὲ
 ψυχὴν ἀνθρώπου ἄρρειν Θ.

Quid stellam pingentes, innuant.
 Depicta Aegyptiis stella nūc deum significat,
 nunc noctem, nunc verò tempus, interdum etiā
 hominis masculi animam.

Τί ἄετος νεασός.

• Καὶ ἄετος νεασός, ἀρρετινογόνος ἐ • κυ- Vide ob.
κλονιδόρσιμαίνει. ἢ ἀνέμα ἀνθρώπου. servatio-
nes no-
stras.

Quid aquilæ pullum.

Et aquilæ pullus masculum, & orbiculatum
quippiam vel semen hominis connotat.

G ij

Τί δύο πόδας*συνηγομένους κὲ βεβηκότας.

Δύο πόδες συνηγομένοι κὲ βεβηκότες, δρόμον
ἡλίου τ' ἐν ταῖς χειμεριναῖς τροπαῖς σημαίνουσι.

Quid geminos pedes iunctos ac stantes.

Gemini pedes simul compacti ac firmati, So-
lis cursum cū in solstitio est hyberno, significāt.

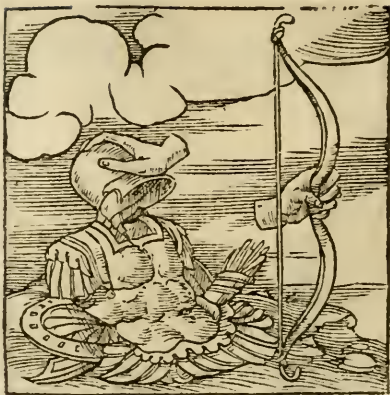

Τί'ανθρώπου καρδίαν φάρυγος ἤρτη μέντω.

Ἀνθρώπου καρδία φάρυγξ ἤρτη μένη, ἀγα-
θος ἄνθρωπος σῆμα σημαίνει.

Quid hominis cor faucibus appensum.

Hominis cor faucibus appensum, boni viri
os designat.

Πῶς πολέμου σόμα.

Πολέμου σόμα δηλοῦσιν, ἀνθρώπου χεῖρες ζω-
γραφούμεναι, ἢ ἢ ὅπως λαοὶ κρατοῦνται, ἢ διὰ τόξου.

Quomodo belli aciem, ac frontem exercitus
ad prælium instructi.

Belli aciem indicant, hominis depictæ man⁹,
hæc quidem scutum, illa vero arcum tenens.

Τὸ δάκτυλον.

Ἀνθρώπου στόμαχος δηλοῖ δάκτυλος.

Quid digitum.

Hominiſ stomachum demonſtrat digitus.

G iiij

Τὶ αἰδοῖτορ χεὶρὶ κρατὺ μλορ.

Αἰδοῖτορ χεὶρὶ κρατὺ μλορ, σωφροσύνη δηλοῖ
ἀνθρώπου.

Quid pudendum manu compressum.

Penis manu cohibitus ac tectus, continentiam
hominis innuit.

Πῶς νόσον δηλοῦσιν.

Ἄνθ' ἁνεμώνης, νόσον ἀνθρώπου σημαίνει.

Quomodo morbum significant.

Flores autem anemones, morbum hominis significant.

Πῶς ὁσφὺς ἀνθρώπου.

Ὁσφὺς, ἡ σάσις ἀνθρώπου βελόμυλοι ζωγραφεῖται,
 τὴν ὠλεαῖον ὁσφὺν γράφουσι. Ἰνὲς γὰρ λέγουσι τὸ
 σπέρμα ἐκεῖθεν φέρεσθαι.

Quo modo lumbum hominis.

Lumbum aut statum constitutionemq; hominis volentes notare, os spinæ dorsī pingimus. Sunt enim qui dicant hinc semen defluere.

Πῶς Δαμονῶ, καὶ ἀσφάλειαν* σημαίνει.

σημαίνει

Ὀρνυγος ὁ δέον ζωγραφούμενον, Δαμονῶ καὶ
ἀσφάλειαν σημαίνει, διότι δυνατὰ δὲ ἔστι τοῦ
ζώου ὁ δέον.

Quomodo permanens aliquid &
tutum significant.

Coturnicis os pictum, stabile ac tutum quip-
pam indicat, quod difficile huius animalis os
afficitur ac patitur quicquam.

Πῶς ὁμόνοιαν.

Ἄνθρωποι δύο ἀξιούμηναι, ὁμόνοιαν δηλοῦσι.

Quo modo concordiam.

Duo homines magistratus ornati insignibus
concordiam innuunt.

Πῶς ὄχλου.

Ἀνθρώπος καθωπλισμένος, καὶ τοξόωμ, ὄχλου
σημαίνει.

Quo modo turbam ac tumultum.

Armatus homo sagittasque iaculans, tumultum significat.

Πῶς ἀναμέτρισιν.

Ἀνθρώπου δάκτυλος, ἀναμέτρισιν σημαίνει.

Quo modo dimensionem.

Hominis digitus dimensionem notat.

Πῶς γυναιὴ ἀφύου.

Γυναιὴ ἀφύου βελόμνοι δηλαῦσαι, ἡλίου κύ-
κλον σὺν ἁσέρι μετὰ ἡλίου * δίσκον, δίχα τετμη-
μένον σημαίνει.

Quomodo desponsatam mulierem.

Desponsatam mulierem volentes ostendere,
solis circulum, simul cum stella & ipso disco so-
lis bipartito pingunt.

Πῶς ἄνεμορ.

Τὴν ἀνατολὴν ἱέραξ ἰδὼν μετεώρου θεῶν, ἀνέ-
μους σημαίνει. ἔτι καὶ ἄλλως, ἱέραξ Διὸς τεταμένον
τὰς πτέρυγας ἐν αἵρι, Διὸς πτέρυγας ἔχων, ἄνεμορ
σημαίνει.

Quo modo ventum.

Accipiter ortum versus in sublime tendens,
ventos ostēdit. Item & aliter : Accipiter expan-
sas in aere alas habens, ventum, qui alas quasdā
habere videtur, significat.

Γῶς πῦρ.

Καπνὸς εἰς οὐρανὸν ἀναβαίνων, πῦρ δηλοῖ.

Quo modo ignem.

Fumus in cœlum ascendens, ignem indicat.

H

Πῶς ἔργον.

τὸ ἄρρενος κέρασ γραφόμηνον, ἔργον σημαίνει.

Quomodo opus.

Masculi animātis cornu pictum, opus notat.

Ῥῶς ποινῶ.

Τὸ δὲ θηλείας κέρας ζωγραφούμενον, παινῶ
σημαίνει.

Quo modo pœnam.

At fœminæ cornū depictū, ultionē ostendit.

H ij

Πῶς ἄνοσιότητα.

Προτμή σύρμα χύτρα γραφομένη, ἄνοσιότητα
 δηλοῖ.

Quo modo impietatem.

Imago vmbilico tenus cum gladio depicta
 impietatem innuit.

Ῥῶς ὥραν.

Ἰὼν ὁ ποτάμιον γραφόμενος, ὥραν διαλοῖ.

Quo modo horam.

Hippopotamus depictus horam significat.

H 11j

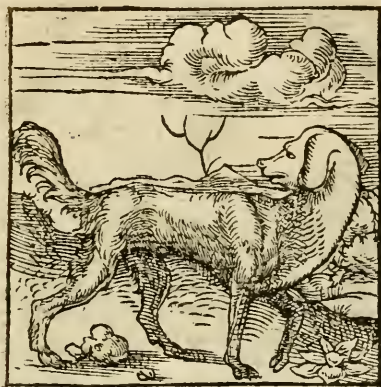

Πῶς πολυχρόνιον.

Ἐλχφοσκατ' εἰαυτὸν βλασάνη κέρατα· ζω-
γραφημένη ἡ πολυχρόνιον σημαίνει.

Quo modo longævum ac diuturnum.

Ceruis quotannis cornua renascuntur. Hic
depictus longissimam vitam significat.

Πῶς ἀχρεοφλώ.

Λύκος, ἢ κύων ἀπετραμμένος, ἀχρεοφλώ δη-
λοῖ.

Quo modo auersionem.

Lupus aut canis auersus, auersionem mōstrat.

H iij

Γῶς μέλλον ἔργον.

Ἀκουὴ ζωγραφομένη, μέλλον ἔργον σημαίνει.

Quo modo futurum opus.

Auris picta futurum opus significat.

Πῶς φονέα, ἢ αἷμα.

Κροκοδείλου σφῆγξ ἀεροπτετής, ἢ αἷμα κροκο-
δείλου βλαπτικόν, ἢ φόνου σημαίνουσα.

Quo modo percussorem aut sanguinem.

Crocodili vespa per aerem volans, aut croco-
dili noxium sanguinem, aut eadem designat.

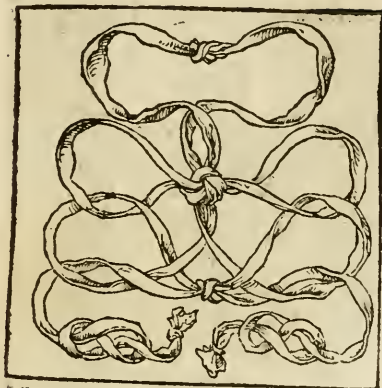

Πᾶς θάνατος.

Νυκτιγόραξ, θάνατος σημαίνει ἄφνω ὅτι ἐπέρχεται τοῖς νεοαγοῖς κατὰ τὰς νύκτας, ὡς ὁ θάνατος ἄφνω ἐπέρχεται.

Quo modo mortem.

Nycticorax mortem significat: quemadmodū enim hic de repente pullos noctu, sic & mors homines necopinatò inuadit atque opprimit.

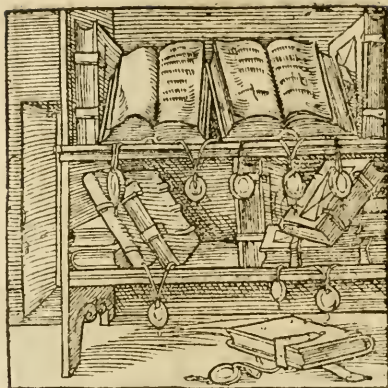
Πῶς ἔρωτα.

Παυλὶς ἔρωτα ὡς θήρας
ἔέρα σημαίνει.

τὸν

Quo modo amorem.

Laqueus amorē, vt feram quandā significat.

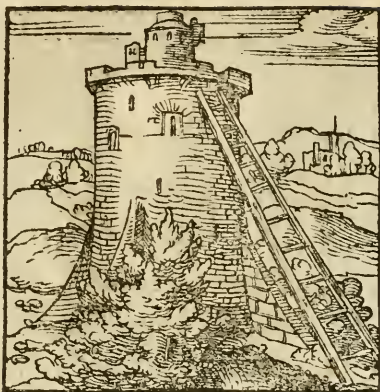

Πῶς παλαιότατον.

Λόγοι καὶ φύλλα, ἢ βιβλίον ἐσφραγισμένον, πα-
λαιότατον δηλοῖ.

Quo modo vetustissimum.

Sermones & folia, aut signat⁹ liber, vetustissi-
mum indicant.

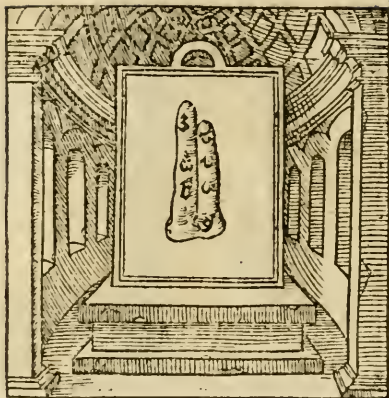
Πῶς *ποιεῖ πολιορκίαν.

ποιεῖ

Κλίμαξ πολιορκίαν διὰ τὸ ἀνάμαλον.

Quo modo obsidionem.

Scala obsidionem, quòd inæqualis sit atque
acclivis.

Πῶς ἄπειρον, ἢ μοῦσαν, ἢ μοῖραν.

γράμματα

* Πράγματα ἐπὶ αἱ δυνεὶ δακτύλοις ποιε-
χόμενα, μοῦσαν, ἢ ἄπειρον, ἢ μοῖραν σημαίνει.

Quo modo inexpertū, musam, aut fatum.

Literæ septem duobus inclusæ digitis, musā,
inexpertum, aut fatum significant.

Τί σὴμχίνῃ γραμμῇ, ἡδὴ κεκαμμένη ἐτέρᾳ.
 Γραμμῇ ὀρθῇ μία, ἅμα γραμμῇ ἡδὴ κεκαμμένη,
 Δέκα γραμμὰς ἡδὴ πέντε δας σημαίνουσι.

Quid linea significet super alteram inflexa.

Recta linea simul cum altera supernè inflexa, decem planas lineas indicat.

τί δηλοῦσι χελιδόνα γράφοντες.

Τὴν ὅλοα χερῇ σημαίνει βουλόμηναι κτῆσιν γονικῶς καταλθῆθαι ζῆς ὑέσι, χελιδόνα ζωγραφῶσιν· ἐκείνη γὰρ κυλίζει ἑαυτὴν εἰς πηλόν, ὅθεν ζεῖ τοῖς νεοττοῖς φωλεόν, μέλας τε θνήσκει.

Quid innuunt, hirundinem pingentes.

Omnēs parentum opes filiis relictas volentes innuere, hirundinē pingūt. Illa enim iam morti proxima, luto seipsam volutat, & pullis latebras comparat.

Τί μέλαιναν πούσδράρ.

Γυναικα χήραν υδμείνασθαι ἄχρη θανάτου θέ-
λοντες σημῆναι, πούσδρὰρ μέλαιναρ ζωορροφῶ-
σιρ αὐτῇ ᾧ εὖ συμμίσγεται ἐτέρω ἀνδρὶ, ἕως οὗ
χηρὸς.

Quid nigram columbam.

Mulierem viduam, quæ ad mortem usque in
eo permanferit vitæ statu, volentes significare,
nigram pingunt columbam. Hæc enim quan-
diu vidua est, alteri viro non miscetur.

Τί ἰχνύμῃνα.

Ἀνθρώπου ἀδυνῆ, καὶ μὴ δυναθέντα ἑαυτῷ βοη-
 θῆσαι δι' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ διὰ τῶν ἄλλων ὑπὸ κηρύας,
 θέλοντες δηλῶσαι, ἰχνύμῃνα ζωγραφῶσιν. ἐκεί-
 νη δ' ὅταν ἴδῃ ὄφιρος πρῶτον ὑπὸ ἰδίᾳ, τὰ αὐτῷ,
 ἀλλὰ βοῇ τῷ ἄλλῳ ὑπὸ κηρύας, τί τε εἰς αὐτοῦ
 τὰ βέλ' ὄφει.

Quid ichneumonem.

Hominem inualidum, & qui sibi per se ipse
 opem ferre nequeat, sed aliorum se tueatur au-
 xilio, volentes monstrare, ichneumonē pingūt.
 Hic enim conspecto serpente non protinus in-
 eum irruit, sed vocatis prius clamore aliis, tum
 demum ei resistit.

Τί δηλοῦσιν ὀρίγανον ἱερογλυφοῦντες.

Λέγουσιν μνηστικῶν βουλόμενοι σημῆναι, ὀρίγανον ἱερογλυφοῦσιν. αὕτη γὰρ ποιεῖ λείπειν τὸ μύρμικας, ἀλλ' ἐμμένει εἰ τὸ πῶς ὁ πόδες ἐξέρχονται.

Quid nōtent, origanum in sacris
in sculpenes.

Formicarum absentiam ac discessum volentes significare, origanum inter sacras sculpturas pingunt. Hæc siquidem eo in loco condita, unde formicæ prodeunt, eas fugat.

I ij

Τί σκερπίον, & κροκόδειλον.

Ἀνθρωποι ἐχθρόν ἐτέρω ἴσῳ εἰαντιούμενον σὴ-
μῆναι θέλοντες, σκερπίον καὶ κροκόδειλον ζωγρα-
φοῦσιν ἐκάτερος ἑκάτῳ ἀναιρεῖ. εἰς εἰαντίον
καὶ ἀναιρεῖνόν τ' ἐτέρω σημαίνει, κροκόδειλον
ζωγραφοῦσιν, ἢ σκερπίον. Ἄλλ' εἰς ὅξέως ἀναι-
ρεῖται, κροκόδειλον ζωγραφοῦσιν εἰς βραδείας
ἀναιρεῖται σκερπίον, ὅθεν διυσηκίηται.

Quid scorpion & crocodilum.

Inimicum cum pari congreredientem inimico,
indicare volentes, scorpion & crocodilū pin-
gunt: vterque enim alteri mutuum affert exitiū.
Sin verò victorem alterum, quique inimicum
sustulerit innuant, aut crocodilum pingunt, aut
scorpion: si celeriter quidem sustulerit, croco-
dilum: si lentè, scorpion, ob eius difficilē tar-
dumque motum.

Τί γαλιῷ.

Γωαῖνα ἀνδρὸς ἔργα πρᾶττουσιν βελόμυλοι
σημῆναι, γαλιῷ ζωγραφούσιν, αὐτὴ γὰρ ἄρρενος
αἰδιότορ ἔχει, ὡς ὁ ἀρίορ.

Quid mustellam.

Vbi mulierem quæ viri præstet opera, volunt
exprimere, mustellam pingunt: quod hæc ma-
ris pudendum habeat velut osficulum,

I iij

Τί χοῖρον.

Ὅτε βούλονται ἄνθρωποι ἐξώλη σήμεναι, χοῖρον ζωγραφοῦσι, ἀλλ' οὐ πὼ φύσιν τῆς χοίρας διαύπτιω εἶναι.

Quid porcum.

Volentes perniciosum & pestiferum hominem monstrare, porcum pingunt: quod ejusmodi sit porci natura.

Πῶς θυμὸν ἄμεξορ.

Εἰ δὲ θυμὸν ἄμεξορ, ὥστε καὶ ἐκ πύθου πυρέτ-
τειν τὸ θυμούμενον, λέοντα γράφουσιν, ἐκ σοίζοντα
ἐδὲ ἰδίους σκύμνας καὶ λέοντα Ἰ, ὅθεν τὸ θυμόν· ἐδὲ
σκύμνας ἢ ἐκ σοιζομένους, ἐπειδὴ τὰ ἰσᾶ τὸ σκύ-
μνων κοπτόμενα πῦρ ἐκβάλλει.

Quomodo immodicam iram.

Quòd si immoderatam iracundiā, ex qua qui
ea est commotus, febrim contraxerit, Leonem
pingunt proprios catulos cauda flagellantem.
Leonem quidem ob iracundiam, catulos vero
cauda caesos, quòd catulorum ossa si inter se col-
lidantur, ignem emittunt.

I iiij

Πῶς γέροντα μουσικόν.

Γέροντα μουσικόν βυλόμενοι σημήναι, κύκνον ζω-
 γραφοῦσι. οὗτος γὰρ ἡδύτατον μέλῳ ἄδει γη-
 ράσκων.

Quo modo senem Musicum.

Senem musicum volentes cōmonstrare, cy-
 gnum pingunt : quod hic senescens suauissimū
 edat concentum.

Πῶς ἄνδρα δηλῶσι συγγινόμενον τῇ
ἑαυτῇ γυναικί.

Ἄνδρα συγγινόμενον τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ κατὰ
μίξιμ βεβλόμενοι σημεῖναι, δύο κορώνας γράφουσιν.
αὗται γὰρ συμμίσγνυται ἀλλήλαις, ὥς μίγνυται
ἄνθρωπος κατὰ φύσιν.

Quo modo virum innuunt cum sua
ipsius vxore congreredientem,

Virum qui cum vxore sua consuetudinem
veneream habeat, innuere si velint, geminas cor
nices pingunt : quòd hæ eodem secum inuicem
modo naturaliter cocant, quo homines.

Τί δηλοῦσι καὶ ὁ σκαρὰν τυφλὸν γράφοντες.
 Ἄνθρωπος ὁ ἀπὸ ἡλιακῆς αὐτῆς πυρρέξαι τὰ εἰ-
 τεῦθε ἀχθάνοντα βουλόμενοι σημήναι, καὶ ὁ σκα-
 ρὰν τυφλὸν γράφοντες οὐκ ἔστιν ὁ ἀπὸ τοῦ ἡλίου τυ-
 φλοῦμενος ἀχθνήσκει.

Quid significant, cæcum scar abæum
 ptingentes.

Hominem qui ex solaribus radiis contracta
 febris perierit, notantes, cæcum pinguunt Scar-
 abæum, ut qui splendore solis excæcatus intereat.

Τί δηλοῦσι τῇ μύτῳ γράφοντες.

Γυναῖκα στείρω βαλόμενοι σημεῖναι. ἡμίονου
γράφουσιν αὐτῇ ὅτι ἀπὸ τοῦ στείρου ἐστὶ, ἀπὸ μὴ ἔ-
χειν τὴν μύτῳ ἐπὶ δειξίας.

Quid mulam.

Sterilem volentes indicare mulierem, mulam
pingunt. Hæc nāque eò sterilis est, quòd matri-
cem rectam non habeat.

Πῶς διλοῦσι γωαῖκα γενήσθην
θῆλεα βρέφη.

Γωαῖκα γενήσθην θῆλεα βρέφη πρῶτως, βυ-
λόμενοι σημῆναι, ταῦρον ὑπὸ τὰ ἄρις ὁρᾷ νθόντα
ζωρχοφῶσιν· εἰ δ' ἄρ' ἔρενα, πόλιρ ταῦρον ὑπὸ τὰ
δεξιὰ ἰθύντα ζωρχοφῶσιν· ἐκείνθ' ὅτ' ἀπὸ τῆς
ὀχείας καταβάλλωρ, εἰ μὴ ὑπὸ τὰ ἄρις ἐρὰ κατέλ-
θοι θῆλυ γενεῖσθαι σημαίνει· εἰ δ' ὑπὸ τὰ δεξιὰ
κατέλθοι ἀπὸ τῆς ὀχείας, ἄρ' ἔρ' ἐκτεταται.

Quo modo mulierem quæ puellōs
fœmineos pepererit.

Mulierem fœminas primū infantes enixā
significantes, taurum sinistrorsum spectantem
pingunt. Mares verò, rursus taurum dextrorsū.
Is enim ex congressu discedens, si ad læuā con-
uersus fuerit, genitam esse fœminam indicat, si
ad dextram, marem.

vario 49. f. h. h.
g. ca. 15.

Πῶς διηλοῦσι σφῆκας.

Σφῆκας βελόιδνοι σημῆναι, νεκρὸν ἵππον ζω-
γραφοῦσιν. ἐκ γὰρ αὐτοῦ ἄχθανόντες πολλοὶ γί-
νονται σφῆκες.

Quo modo vespas.

Vespas designantes, cadauer equi pingunt.
Ex eo enim multæ procreantur vespæ.

Πῶς διηλαῦσι γυναικὰ ἐνελβώσκεισαν.

Γυναικὰ ἐνελβώσκεισαν βουλόμενοι σημῆσαι,
 ἵπῳ ἐν πατῆρι λύκῳ ζωγραφῶσι. οὐ μόνον γὰρ
 πατὴρ ἔν τῳ λυκοῦ ἐνελβώσκει ἢ ἵπῳ, ἀλλὰ καὶ ὁ
 ἵππος ἐὰν πατήσῃ τοῦ λύκου, παραχρῆμα ἐνελ-
 βώσκει.

Quo modo mulierem abortientem.

Abortientem mulierem signantes, equā quæ
 lupum conculcet, pingunt. Non solum enim si
 lupum calcarit, abortum facit equa, sed & si lu-
 pi calcarit vestigium, abortit protinus.

Πῶς ἄνθρωπον ἰατρύοντα ἑαυτὸν
ἀπὸ χειρὸς.

Ἀνθρώπου ἀπὸ χειρὸς ἰατρύοντα ἑαυτὸν βα-
λόμενοι σημήναι, Φάσασιν κρατοῖσιν φύλλον δά-
φνης ζωγραφοῦσιν ἐκείνῃ γὰρ ὅτε ἀρρώστῃ, φύλ-
λον ὑπὸ ἰδίῃσι δάφνης εἰς τιὸ νοσιστὰρ ἑαυτοῦ, καὶ
ὕγιαίνει.

Quo modo hominem, qui sese responso
ab oraculo accepto sanarit.

Hominem, qui se ipse ex oraculo pristinae sa-
nitati restituerit, volentes innuere, palumbum
pingunt lauri folium tenentem. Hic enim ubi
morbo laborat, lauri folium in nidum suum in-
ferens, conualefcit.

Πῶς κώνωπας πολλούς.

Κώνωπας πολλοὺς ὑψηφοιτῶντας βελόμβοι ζω
 γραφῆσαι, σκώληκας γράφειν ἐκ τούτων ἥ γει
 νῶνται οἱ κώνωπες.

Quo modo culicum copiam.

Excrefcentem & aduentantem culicum co-
 piam exprimere cupientes, vermes pingunt.
 Siquidem ex his gignuntur culices.

Γῶς ἄνδρα μὴ ἔχοντα χολῶ, ἀλλ' ἄφ'
ἑτέρος διεχόμενον.

Ἄνδρά μὴ ἔχοντα χολῶ αὐτοφυῶς, ἀλλ' ἄφ'
ἑτέρος διεχόμενον γεωφοντες, πόδες δ' αὖ ζώγρα-
φοῦσι μ' ἔχθραν τὰ ὀπίθια ὀρθῶς ἐν ἐκείνοις γὰρ
πῶς χολῶ ἔχει.

Quomodo hominem qui cum ex se bi-
liosus non sit, ab altero tamen bile
commoueat.

Hominem qui suapte natura bile careat, sed
eam ab altero suscipiat, notantes, columbā pin-
gunt dorso erecto: illic enim bilem habet.

K

Πῶς ἄνθρωπον ἀσφαλῶς οἰκοῦντα πόλιν.

Ἀνθρώπου ἀσφαλῶς οἰκοῦντα πόλιν σιμῆναι
βαλόμενοι, ἀεὶ ἔρμιν λίθον βασάζοντα ζωγραφοῦ-
σιν· ἐκεῖν(α) γὰρ ἀπὸ θαλάττης, ἢ ἀπὸ γῆς λίθον ἐ-
παίρει, ὃ ὕψισι τοῖς οὐρανοῖς, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἀ-
σφαλῶς μένει.

Quo modo hominem qui tutò urbem
incolat.

Vt hominem significant, qui tutò urbem ha-
bitat, aquilam pingunt, quæ lapidem gestet.
Hæc enim è mari vel terra sublatum lapidem
in suum infert nidum, quo tutior sit ac firmior.

Πῶς ἄνθρωπον ἀσθενῶς ἔχοντα, καὶ ὑφ' ἐτέρας
καταδιωκόμενον.

Ἀνθρωπον ἀσθενῶς ἔχοντα, καὶ καταδιωκόμε-
νον ὡς ἰσχυροτέρους, βελομένοι σημήναι, ὡς ἰδὲ καὶ
ἰππορζωορροφῶσιν, αὐτῇ γὰρ ἰππᾶται ὅταν ἰδίῃ
ἰππῶν.

Quo modo inferiorem debilioremque
hominem, quem alius perse-
quatur.

Debiliorem hominem, quem validior ac po-
tentior insectetur, volentes designare, ut idem
& equum pingunt. Hæc enim equo conspecto
protinus auolat.

K ij

Πῶς ἄνθρωποι διηλοῦσι περσφύγοντα τῷ
ιδίῳ πάτῳ καὶ μὴ βοηθεύμενοι.

Ἀνθρώποι περσφύγοντα τῷ ιδίῳ πάτῳ καὶ
μὴ βοηθεύμενοι, θέλοντες διηλοῦσαι, σπουδὴν
γλαῦκα ζωγραφοῦσιν. οὗτος γὰρ θεοδόμος,
πρὸς τὴν γλαῦκα φέχῃ, καὶ πρὸς αὐτῇ ὠρπιέζε-
ται.

Quo modo eum qui ad proprium patro-
num confugiens, nullum tamen
ab eo sentit auxilium.

Hominem qui ad proprium patronum con-
fugiat, nec eius subleuetur auxilio, monstrare
cupientes, passerem & noctuam pingunt. Hic
enim dum aucupum venatione petitur, ad no-
ctuam accurrit, à qua mox opprimitur.

Πῶς ἄνθρωπον διλοῦσιν ἀδειῆ καὶ
προπετλούμενον.

Ἀνθρώπου ἀδειῆς προπετλούμενοι βολόμε-
νοι σιμῆναι νυκτερίδα ζωγραφοῦσιν. ἐκείνη γὰρ μὴ
ἔχουσα πτερὰ, ἵπταται.

Quomodo hominem qui cum viribus non
valeat, temere tamen aliquid suscipit,
ac audacius se gerit.

Imbecillum hominem lasciuientē, tamen &
audaciùs aliquid molientem, cum mōstrare vo-
luerint, vespertilionem pingunt. Hæc enim etsi
alas non habeat volare tamen conatur.

K iij

Γῶς γωαῖνα θηλόζυγον, καλῶς
ἀνατρέφουσαν.

Γωαῖνα θηλόζυγον, καλῶς ἀνατρέφουσαν
βυλόμενοι ζωγραφῆσαι. Ξυγίνα ζωγραφούσιν,
αὕτη γὰρ μένη τῇ ἁλυνπῶν, ὁρίοντας καὶ μα-
στὸς εἶχει.

Quo modo lactantem mulierem, opti-
méque nutrientem.

Mulierem lactantem ac bene nutrientem
vbi pictura exprimere volebant, turturem pin-
gebant. Sola enim inter omnes volucres, hæc
dentes ac mammas habet.

Πῶς ἄνθρωπον κηλούμενον ὀρχήσθι.

Ἀνθρωπον δὲ ὀρχήσεως καὶ αὐλιτικῆς κηλού-
μενον βουλόμενοι σημεῖναι, Ξυλὸν αὐλὸν ζωγραφου-
σιν αὐτὸν δὲ αὐλὸν καὶ ὀρχήσεως ἀλίσκεται.

Quo modo hominem qui tripudio
capiatur ac demulceatur.

Hominem saltatione tibiarūque cantu gau-
dentem notantes, turturem pingunt. Hæc si qui
dem tibia ac saltatione capitur.

K iijj

Πῶς ἄνθρωποι μουσικόν.

Ἀνθρώποι δὲ μουσικόν, καὶ τελετῶν βεβλόμενοι ση-
μῆναι, τέττιγα ζωστραφοῦσι· οὗτος γὰρ δὲ τὸ σό-
ματος οὐ λαλεῖ, ἀλλὰ διὰ τοῦ ῥάχεως φθεγγό-
μεν, καλὸν μέλος αἰεῖδι.

Quomodo sacris initiatum
hominem

Rebus sacris ceremoniisque addictum signi-
ficantes, cicadā pingunt. Hæc enim nō ore, sed
dorso resonans, pulcherrimum edit dulcissi-
mumq; concentum.

Γῶς βασιλέα ἰδιόζοντα, ὃ μὴ ἐλεοῦντα
τοῖς παῖσμασι.

Βασιλέα ἰδιόζοντα, καὶ μὴ ἐλεοῦντα ἐν τοῖς
παῖσμασι βεβλόμενοι σημήναι, ἀεὶ ῥυζαγραφοῦ-
σι μ.δ.υ.ρ.ς ᾧ εἰ ζωῖς ἐρήμοις τόποις ἔχῃ πλὴν νοστιάρι,
καὶ ὑψηλότορον πάντων τῶν πετεινῶν ἵπταται.

Quomodo seorsum agentem regem,
nec subditorum lapsibus ve-
niam dantem.

Regem qui solitudine gaudeat, quique erra-
ta non condonet, si velint significare, aquilam
pingunt. Hæc enim desertis in locis nidum sibi
construit, sublimiusq; ceteris volatilibus volat.

Πῶς ἄρχκατάσασιν πολυχρόνιον.

Α' ποικατάσασιν ὃ πολυχρόνιον βελόμνοι σιμη-
ναὶ Φοῖνιχα. ὅτι ἐρεον ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ ὅτε
γενᾷ ἄρχκατάσασις γίει. περὶ γὰρ ταῦτα. Γενᾷ
ὃ τρίτω βίω. ὅταν μέλλῃ τελευτᾶν ὁ Φοῖνιξ ῥήσ-
σει ἐαυτὸν ὑπὸ τῇ γῇ, καὶ ὁ πῶν ἐκ τῆς ῥήγματος λαμ-
βάνει, ὅτι ἐκ τῆς ἰχθῦος τῆς καταρρέοντος ἄλλος γεν-
νᾷ. οὗτός τε ἄμα τῇ πύξοφυσί, σὺν τῷ πατρὶ πο-
ρεύει εἰς τὴν ἡλίαν πόλιν τῆς Αἰγύπτου. ὅτι πορευε-
νόμενος ἐκεῖ ἄμα τῇ ἡλίᾳ ἀναβλή, ἐκεῖσε τελευ-
τᾷ, ὅμετὰ τῆς θάνατον τοῦ πατρὸς, ὁ νεοσσὸς πα-
λιν ὑπὸ τῷ ἰλίῳ πατρίδα ἀπεισι. οἱ δὲ ἱερεῖς αἱ
Αἰγύπτου, ὅτι ἐκ τῆς ἀφθάνοντα Φοῖνικα θάπτουσι.

Quo modo diuturnam rerum
instaurationem.

Instaurationem autem diuturnam, & quæ

post multa fiat sæcula, volentes indicare, phœnicem auem pingunt. Hic enim dum nascitur, rerum vicissitudo fit & innouatio. Gignitur autē hunc in modum: iam iam moriturus phœnix in terrā sese summo impetu proiicit, vnde & vulnus accipit. Ex sanie verò defluente alius gignitur, qui simul ac pennæ ei natæ sunt, cum patre Heliopolin quæ in Ægypto est proficiscitur: quò cum peruenerit, pater illic, simul ac Sol ortus est, moritur: post cuius mortem pullus in propriam redit patriam. At phœnicem hūc defunctū Ægyptii sacerdotes sepulturæ mādant.

Πῶς φιλοπάτερα.

φιλοπάτερα βελόμινισι μιῇναι ἄνθρωπον, πε-
λαργὸν ζῶντα φοῦσιν. ὥσθ' ὅτ' τῷ γεννηθέντι
ἐν βαθεῖς, οὐ χωρίζεται τῷ ἰδίῳ πατέρει, ἀλλ' αὖ
παρὰ μέν' αὐτῆς ἄρχεται ἀπὸ τοῦ γήρεος, διερχομένη
αὐτῆς ἀχρὲν μωρῶν.

Quo modo patris amantem.

Patris studiosum hominem innuentes, ciconiam pingunt. Hęc enim à parentibus enutrita nunquam ab ipsis seiungitur, sed ad extremum usque senium vnà permanet, pietatem ipsis obseruantiamque rependens.

Πῶς γυναικα μουσῶθεν ῥέειαι ῥ. ἄνδρα.

Γυναικα μουσῶθεν ῥ. ἰσίου ἄνδρα, καὶ ἰδὲ βελδύ-
ουθεν αὐτῶς εἰς θάνατον, μόνον δὲ Διὶ μίξις κο-
λακτεύουσα αὐτῶν, βελλόμενοι σημήναι. ἔχιν ζωγρα-
φοῦσιν αὐτῇ ᾗ ὅταν συγγίνηται ἔει ἄρρενι, τό-
μα τόματι ἐμβάλλει καὶ μετὰ ῥ. ἀρζουχ θιῶαι.
ἀρδακῶς πλὴν κεφαλῶν ῥ. ἄρρενι, ἀναρξεί.

Quo modo uxorem quę virum
suum odio habeat.

Mulierem quę virum odio prosequens, eius vitę insidietur, solumq; ei in coitu blandiatur,

designare volētes, viperam pingunt. Hęc enim cum mare congregiēns, os ori inserit, & à coitu discedens, marem morso capite interimit.

Πῶς τέκνα δηλοῦσι μὴ βουλόμενα
ταῖς μητέρας.

Τέκνα ἰδιῶς βουλόμενα ταῖς μητέρας σιμῆναι βε-
λόμενοι, ἔχιδνα ζωγραφοῦσι μὴ αὐτῇ γὰρ αὐτῇ
* οὐ γίνεται, ἀλλ' ἐκ βλάβος καὶ τὴν γὰρ
στέρα αὐτῇ μὴδὲς ἐκπρόβεται.

Quo modo liberos matribus
insidiantes.

Liberos matri insidiantes vt demonstrent,
viperam pingunt. Nam hæc non iuxta cætero-
rum animantium naturam in lucem editur, sed
exeso disruptoque matris prodit utero.

Πῶς ἄνθρωποι διλοῦσιν ἑὸν κατηγορίας
λοιδορεῖντα ἐὶ ἀσθενήσαντα.

Ἀνὴρ πορ ἑὸν κατηγορίας λοιδορεῖντα· καὶ
ἀσθενήσαντα ἐπιδείξαι, βελόμηναι σημήναι, βασι-
λίσκου ζωγραφοῦσιν· ἐκείνος γὰρ ἐὼν πηλοισιζον-
τας τρεῖς ἑαυτοῦ φυσήματι φονδύει.

Quo modo hominem qui ab accusato-
re conuitiis affectus, morbum
inde contraxerit.

Hominem qui ex accusatione conuitiis affe-
ctus, in ægritudine inciderit, significare cupien-
tes, basiliscum pingūt. Hic enim propius acce-
dentes afflatu suo perimit.

Πῶς ἄνθρωποι ἐπὶ πυρὸς καίόμενοι·

Ἀνθρώποι ἐπὶ πυρὸς καίμενοι ἐκλόμναι
σημῆναι, ὅτι ἡ μάστιξ αὐτοῦ αἵ τε ἡ
κατέρᾳ τῇ κεφαλῇ ἀναίρει.

Quo modo hominem qui igne vratur.

Hominem qui igne comburatur dum signi-
ficant, Salamandram pingunt. Hæc enim utro-
que capite interimit.

Πᾶς ἄνθρωπον τυφλόν.

Ἄνθρωπον τυφλὸν βελόμιοι σημεῖναι, ἀσά-
λαχαζωγραφῶσιν ἐκείνῳ ὅτι ὁ φθαλμοὺς οὐκ
ἔχει, οὔτε ἰσᾶ.

Quo modo cæcum hominem.

Cæcum significantes, talpam pingunt qui ne-
que oculos habet, neque omnino videt.

Πῶς ἀπεΐτερ ἄνθρωπον.

Ἀνθρωπον ἀπεΐτερ βελόμενοι σημήναι, μύρ-
μηκα ἐπερὰ νυκτερίῳ ζωγραφοῦσι, διότι
ἡδεμένω τῇ πιδῶμεῖς τῶ νεοσιὰ τῇ μυρμή-
κω, οὐ περέρχεται αὐτῇ ἡς.

Quo modo hominem qui domi
sefe continet.

Hominem qui domo non exeat significātes,
formicam simulque pennas vespertilionis pin-
gunt. Huius enim pennis ad formicarum nidos
admotis, nulla ex ipsis egreditur.

L

Πῶς ἄνθρωπον Διὸς οἰκείας ἐξωλείας
βλαπτόμενον.

Ἄνθρωπον Διὸς ἰδίᾳς ἐξωλείας βλαπτόμενον
σημῆναι βελόμβιοι, καὶ σκορὰ ζωγραφούσιν ἐκεί-
νῳ ὅτι κατὰ διωκόμενος, εἰς τὴν ἀγρὰν τοῦ ἰδίου
διδύμους ἀχάωνος εἵπτει.

Quomodo hominem qui sibi ipse damni
ac perniciiei autor sit.

Eum qui proprio & à se illato damno læda-
tur, volentes signare, castorem pingunt. Hic
enim cum se venatione peti videt, proprios te-
stes euulsos in prædam obiicit.

Πῶς ἄνθρωπον κληρονομίαντα ἑωὶ
μεμισσημένα τέκνου.

Ἀνθρωπον κληρονομίαντα ἑωὶ μεμισσημέ-
να τέκνα βαλόμενοι σημῆναι, πίνθηκοι ἔχοντα ὑπὸ
δω ἑτερορμιχρὸν πίνθηκοι ζωγραφοῦσιν· ἐκείνοι
ἄλλοι αἱ δύο πίνθηκοι. ὁ ἄρ' ἔνα αὐτῶν φι-
λεῖ λίαν, τὸ ἑτερορμιχρὸν. ὁρ' ὁ φιλεῖ ἔμπροσθεν
βασάζων φονδύ· ὁρ' ὁ μιχρὸν, ὁ πίνθηκοι ἔχον, καὶ ἐκεί-
νοι ἐκ ξέφθ.

Quomodo hominem qui sibi inuiso
filio hereditatem reliquerit.

Hominem cuius bonis inuisus filius succeſſe-
rit, innuentes, simium pingunt, retróque parvū
alterum. Is enim cum geminos pariat, ex his al-
terum supra modū diligit, alterum odit. Quem
autem diligit, ante se assiduē gestans, suffocat.

At quem odit, retro habet, ac deinceps educat.

L ij

Πῶς ἄνθρωποι τὰ ἴδια ἐλαττώματα
κρύπτουσι.

Ἀνθρώποι τὰ ἴδια ἐλαττώματα κρύπτουσι
βελόαισι σημῆναι, πλῆθον ἐρουῶντα ζωγραφῶν
σιμῶντος ὅς οὐρανὸν κρύπτει τὸ ἴδιον οὐρανόν.

Quomodo hominem lapsus suos
tegentem.

Cum notare eum volunt qui delicta aut er-
rata sua occulter, simium meientem pingunt.
Hic enim meiens vrinam occulit.

Πῶς ἰνὰ κατὰ τ' μάλλον ἀκρόντα.

Τινὰ ὃ κατὰ τ' μάλλον ἀκρόντα θελοντες ση-
μῆναι, αἶγα ζωγραφοῦσι· αὐτὴ γὰρ ἀναπνεῖ διὰ
τῶν ῥωτῶν, καὶ τῶν ὠτῶν.

Quomodo eum qui auditu magis valeat.

Eum qui acutius audiat volentes innuere,
capram pingunt, quæ & naribus, & auribus re-
spirat atque audit.

L iij

Πῶς ἄσατρον.

Τινὰς ὃ ἄσατρον καὶ μὴ μένοντα εἰ ταυτῶ. ἀλλ' ὅ-
τε καὶ καὶ ἰχυρὸν θρασὺν, ὅτε καὶ ἀσθενὴ δειλὸν βουλό-
μνοι σημαίνει, ὕαιναρ ζωγραφοῦσιν αὐτὴν ὥστε
καὶ ἄρῶν γίνεται, ὅτε καὶ θήληα.

Quo modo instabilem.

Instabilem quempiam, neque in eodem per-
sistentem statu, sed interim robustum & auda-
cem, interim verò imbecillum ac timidum vo-
lentes designare, hyænam pingunt. Hæc enim
nonnunquam mas est, nonnunquam fœmina.

Πῶς ἄνθρωπον ἔκπεδ' ἐλαττόνων
ἡττώμενον.

Ἀνθρωπον δὲ ἡττώμενον ἔκπεδ' ἐλαττόνων βου-
λύμενοι σημῆναι, δύο δέρματα ζωγραφούσιν, ὧν
ἃ μὴ ὑαίνης ἔστι, ἃ δ' ἄλλο παρδάλεως. ἐὰν γὰρ ὁ ἄνθρωπος
ἴθῃ τὰ δύο ταῦτα δέρματα, ἃ μὴ τὸ παρδάλεως
ὁ παρδάλει τὰς τρίχας, ἃ δὲ ἄλλο οὐ.

Quomodo eum qui ab inferioribus
victus sit.

Eum qui inferiori & inualidiori cesserit, cum
inuere volunt, geminas pelles pingunt, hyæna-
nam, alteram pardi. Hæ enim si simul iungan-
tur, pardi quidem pellis pilos abiicit, altera
non item.

L iiij

Πῶς ἄνθρωπον τοῦ ἐδὲ ἐχθροῦ
πρὸς γενόμηνον.

Ἀνθρωπον τῷ ἐδὲ ἐχθροῦ πρὸς γενόμηνον διη-
λουῶντες, ὅταν ὡς τὰ δεξιὰ σρεφομένῳ ζῶντι
φοῦσι. ἐὰρ ὅν νικῶμηνον, ἀνάπαλιν ὡς πρὸς ἀρι-
στὰ σρεφομένῳ ζῶντι φοῦσι. αὐτῇ γὰρ διωκομέ-
νῳ ἐὰρ ὡς τὰ δεξιὰ σρεφῇ, ἀναιρεῖ τὸν διώκον-
τα. ἐὰρ ὡς τὰ ἀριστερά, ἀναιρεῖται ὑπὸ τῷ διώ-
κοντι.

Quomodo hominem inimico su-
periolem.

Eum qui inimico superior euaserit, mon-
strantes, hyænam ad dextram versam pingunt,
rursus eandem sinistrorsum, victum docentes.
Hæc enim cum ab aduersario inuaditur, si ad
dextram deflexerit, persequentem interimit: si
ad sinistram, ab eodem perimitur.

Πῶς ἄνθρωπον παρελθόντα τὰς ἐπινεχθείσας
αὐτῷ συμφορὰς ἀφόβως.

Ἀνθρωπον παρελθόντα τὰς ἐπινεχθείσας
αὐτῷ συμφορὰς ἀφόβως ἄλλοι θανάτῳ βεβλήμε-
νοι δηλώσιν, δέρμα ὑαίνης ζωγραφούσιν. ἐὰν
γάρ τις τὸ δέρμα οὕτω ποδισβάλλῃται, καὶ παρέλθῃ
ἐκ τῶν ἐχθρῶν, οὐ μὴ ἀδίκη θίσεται ὑπὸ τινός,
ἀλλὰ παρέρχεται ἀφόβως.

Quomodo eum qui intrepidè obla-
tas sibi pertulerit calamitates.

Eum qui ad extremum vsque vitæ spiritum
omnes in quas incidit calamitates æquo & con-
stanti superarit ac passus sit animo, si velint
monstrare, pellem pingunt hyenæ. Hac enim
succinctus quis, etsi per medios hostes feratur,
intrepidus indemnísque præteribit.

Πῶς ἄνθρωπον διανθύντα τοῖς
ἰδιότοις ἐχθροῖς.

Ἄνθρωπον διανθύντα ὑπὸ τῷ ἰδίῳ ἐχθρῷ,
κατὰ ζημίαν, μικρὰς ἀπαλαγνύντα βελόμμοι
σημῆναι, λύκοι ζωγράφοισιν, ἀκλέβαντα τ' ἄ-
κροισι οὐράς. οὗτος μέλων θηρῶν, ἀκβάλλ-
ει τὰς τρίχας καὶ τ' ἄκροισι οὐράς.

Quo modo hominem ab hostibus
oppressum.

Circumuentum oppressumq; ab hostibus, &
qui minimo sese à discrimine & damno exem-
erit, indicare volentes, lupum pingunt amissa ex-
trema cauda. Hic enim à venatoribus indagandus,
pilos extremamque caudam refecat.

Πῶς αἰθροπορφοβούμενον τὰ ἕλθουσιν βαίνοντα αὐτῷ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς.

Ἀνθροπορφοβούμενον τὰ ἕλθουσιν βαίνοντα αὐτῷ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς βελόμιοι σημεῖναι, λύκοι καὶ λίθου ζωγραφούσιν. οὕτως γὰρ οὔτε σίδηρον, οὔτε ῥάβδον φοβεῖται, ἀλλὰ μένει λίθου. ἀμέλει ἐ-
 ἄρως προσέφη τὸν τῷ λίθου, θύεισιν αὐτὸ πλο-
 ούμενον, καὶ ὅπου ἄρως ληγῇ τῷ λίθῳ ὁ λύκος, ση-
 ληκας ἐκ τῆς ληγῆς ἀναφέρει.

Quo modo hominem ea timentem quæ
 sibi ex improviso, occultæque qua-
 dam ratione contingunt.

Eum qui discrimina timeat sibi ex insperato
 occultóq; obiecta, dum móstrare voluerint, lu-
 pū ac lapidē pingūt. Hic enim neque sibi à fer-

ro neque à virga, sed à lapide duntaxat timet. Nimirum si quis in eum lapidem coniecero, de repente consternatum deprehendet, & vbicunque lapis ei vulnus inflixerit, ibi succrescere solent pullularéque vermes.

Πὼς ἄνθρωπον ὑπὸ θυμῷ σωφρονιζέμεντα
ἄπο θυρῶς.

Ἄνθρωπον ἄπο θυρῶς σωφρονιζέμεντα, ἐν ὑπὸ
θυμῷ, θέλοντες διηλῶσαι, λέοντας ἐν δάδας ζω-
γραφουσίμ. οὐδέ μὲν ἄλλο φεβέται ὁ λέων, ὥς
τὰς ἀνημένας δάδας. ἐν ὑπὸ οὐδενὸς δαμάζεται ὥς
ἄπο τούτου.

Quo modo hominem ob iracundiam
igne castigatum.

Hominem igne castigatum, idque ob furorē,
volentes monstrare, leones & faces pingunt.
Nihil enim æquē timet leo, atque accensas fa-

ces, nullaque magis re domatur, quàm his.

Πῶς ἄνθρωπον πυρέττοντα, εἰ ὑφ' ἑαυτοῦ
 θεραπεύεται.

Ἀνθρωπον πυρέττοντα καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ θεραπεύ-
 ῶντα βελόμυλοι δηλῶσαι, λέοντα ζωγραφεῦσι
 πύθμεν ζώγοντα· ἐκεῖν δ' ἢ ἂν πυρέξῃ, φα-
 γῶν πύθμεα ὑγιαίνει.

Quomodo febricitantem hominem
 qui sibi ipse medeatur.

Eum qui febris laborans se ipse curet, mon-
 strantes, Leonem pingunt, qui simiam voret.
 Hic enim febre correptus, si simiam vorarit,
 protinus conualefcit.

Πῶς ἄνθρωπον σωφρονιζέμεντα ἀπὸ αἰ-
 πλώω ἐξωλέσας.

Ἄνθρωπον ἀπὸ ἐξωλείας τὸ πρῶτον ὅς τις σωφρο-
 νιζέμεντα βολόμενοι διηλώσας, ταῦτον ζωνοφθοῦ-
 σι πόλιν διεσπένοντο ἀγριοσυκέα· οὗτος γὰρ ὅταν ἐρ-
 γᾷ, διεσμεῖται ἀγριοσυκῇ, καὶ ἡμεροῦται.

Quo modo hominem prioribus damnis
 & calamitatibus admonitum ac
 emendatum.

Eum qui ex iis in quas paulò antè inciderit
 calamitatibus postea modestior euaserit, si in-
 nuere velint, taurum pingunt caprifico reuin-
 ctum. Hic enim si ferociat, caprifico ligatus
 mansuescit.

Πῶς ἄνθρωπον σωφροσύνην ἔχοντα
διμετέβλητο.

Ἀνθρωπον σωφροσύνην ἔχοντα διμετέβλητο,
Ὥμῃ σαθρὰν, βουλόμενοι σιμῆναι, ταῦτον ζω-
γραφοῦσι πόδι δεξιῷ μένοντι τὸ δεξιὸν γόνυ. ὅθεν
ἔστιν ἡ λέξις ὅτι δεξιῷ γόνυ, καρποδέσμιον
παρκαλοθεῶντα διέξοδος. ἀλλ' ὅταν ταῦτο εἰς σω-
φροσύνην παραλαμβάνεται, διότι οὐδέποτε τὸ
ἥλετο ἰδιωτὴν μετὰ τὴν σύλληψιν.

Quo modo hominem necdum certa sta-
bilique temperantia præditum.

Dubiæ parumque stabilis temperantiæ ho-
minem volentes ostendere, taurū pingunt dex-
tro genu alligatum. Hunc enim si dextro genu
vinxeris, iuncturam pedis consequi deprehen-
des. Porro taurus semper in temperantiæ exem-
plum & indicium assumitur, propterea quod
nunquam post conceptum fœminam init.

Πῶς ἄνθρωποι πεβάτων αἰγῶν
Φθορέοικον.

Ἀνθρώποι πεβάτων καὶ αἰγῶν Φθορέοικον βε-
λόμενοι σημεῖναι, αὐτὰ τὰ ζῶα γὰρ φασὶ βῶγον-
τα κόνυζαν, ταῦτα δὲ φαγόντα κόνυζαν, ἄχθνή-
σκει δὲ ἡ κατὰ χεῖρ ἔντα.

Quo modo domesticum ouium & ca-
prarum macetorem.

Eum qui macetandis ouibus & capris domū
exhaurit & perdit, volētes significare, ipsa pin-
gunt animantia conyza vefcentia. Hanc enim
herbam vbi pasta fuerint, fiti detenta pereunt.

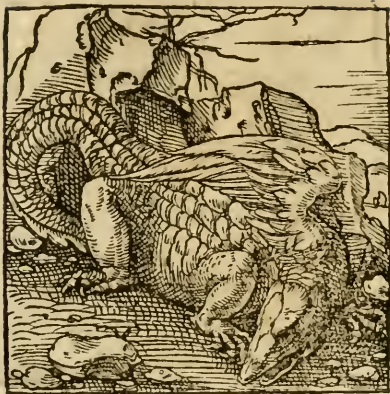
Γῶς ἄνθρωπον βρώγοντα δηλοῦσιν.

Ἀνθρώπου βρώγοντα βεβρόμενοι σημήναι, κροκόδει-
λον ζωογραφοῦσιν ἔχοντα τὸ σῶμα ἀνεφθιμένον. δυ-
τος 𐤆𐤓 *

Quomodo hominem edentem innuunt.

Vescentem hominem significantes, pingunt
crocodilum ore aperto. Hic enim *

M

Πῶς ἄρπαγα ἄνθρωπον καὶ ἀνενέργητον
σημαίνουσιν.

Ἀρπαγα ἄνθρωπον καὶ ἀνενέργητον βεβλόμενοι
σημαίνει. κροκόδιλον ἔχοντα ἰβέως πτερόν ὡς ἡ
κεφαλὴς ζωγραφουσι τοῦτου ὅτι ἔστι ἰβέως πτερῶν
δίγυς, ἀκίνητον θύήσεις.

Quo modo rapacem & inertem.

Rapacem simul & pigrum inertemque hominem significant, crocodilum pingentes qui ibis pennā in capite habeat. Hunc enim si ibis penna tangas, immotum deprehendes.

Γῶς γυναικα γενήσκει ἅπαξ.

Γυναικα γενήσκει ἅπαξ βερόμενοι σημήναι
λέωναν ζωγραφοῦσιν αὐτὴ γυνὴ δις οὐ κύνει.

Quo modo mulierem semel enixam.

Semel enixam mulierem significant leonam
pingentes. Hæc enim bis vterum non fert:

M ij

Πᾶς ἄνθρωπον γεννηθέντα κατὰ πλὴν
ἀρχὴν ἄμορφον.

Ἀνθρωπον ἄμορφον γεννηθέντα κατὰ πλὴν ἀρχὴν, ὕδρην ἢ μορφωθέντα βουλόμηναι σημεῖναι, ἄρκτον ἐκφυμονεῖν ζωγραφουσί· αἵ τῃ γὰρ αἵματι συνεσσεμμένοι καὶ πεπηγότες ἵκνται· ὕδρην ἢ δῶρον θαλάσσιον ἐν τοῖς ἰσθμοῖς μεροῖς δις τυπούται, καὶ τῇ γλώττῃ λειχόμενον τελεφεύται.

Quo modo hominem primū rudem,
informemque editum.

Hominem qui initio quidem informis natus sit, sed postea formam acceperit, innuunt depicta vrsæ prægnante. Hæc nanque sanguinē primū condensatum & cōcretum parit: hunc postea propriis fouens fœmoribus, efformat, linguæque lambens perficit.

Πῶς ἄνθρωποι χυρόν, καὶ τῷ συμφερόν-
των ὅσφρανζικόρ.

Ἀνθρώποι χυρόν, ἐ τῷ συμφερόντων ὅσφραν-
ζικόρ βελόμνοι σημήναι, ἐλέφαντα ζωγραφού-
σιν, ἔχοντα πλὺν περσοκίδα· ἐκ εἰνθ ᾧ ταίτη
ὁσφραίνεται, ἐ κρατεῖ τῷ περσωνιπτόντων.

Quo modo robustū hominem, quæque
è re sua sint subolfacientem.

Eum qui simul & viribus & ingenio valeat,
ad ea dignoscenda quæ vtilia sint, volētes signi-
ficare, elephantum pingunt cum sua probosci-
de. Hac enim odoratur, & incidētia cōsequitur.

M iij

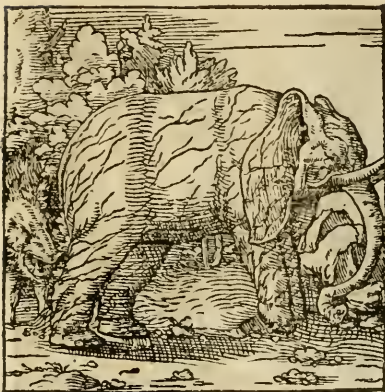

Πῶς ἄνθρωποι βασιλέα φεύγοντα μω-
ρίαν καὶ ἀφροσύλῳ.

Ἄνθρωποι βασιλέα φεύγοντα μωρίαν καὶ ἀφρο-
σύλῳ βουλόμενοι σημεῖναι, ἐλέφαντα καὶ κριὸν ζῶ
γραφουσίμ· ἐκείνῳ γὰρ θεωρῶν τὸν κριὸν φεύγει.

Quo modo regem à stultitia impruden-
tiâque abhorrentem.

Regem qui omni studio stultitiam fugiat ac
imprudentiam, significant, elephantum & arie-
tem simul pingentes. Ille enim viso ariete fugit,

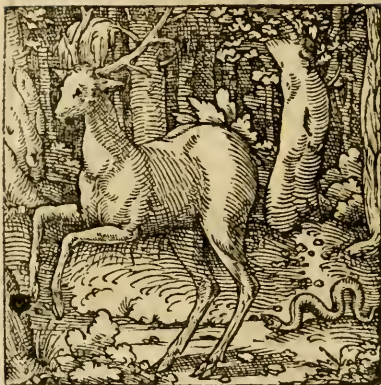
Πῶς βασιλέα φεύγοντα φλύαρον
ἄνθρωποι.

Βασιλέα φεύγοντα φλύαρον ἄνθρωποι βου-
λόμηναι σημήναι, ἐλέφαντα ζωγραφοῦσι μετὰ
χοίρου· ἐκεῖν δ' ἰκνούμενος φωνῆς χείρεσσι, φεύγει.

Quomodo regem qui nugatorem
auersetur.

Regem qui nugacem vitet hominē, elephan-
tum cum porco pingentes. Is enim voce porci
audita, aufugit.

M iij

Γῶς ἄνθρωπον ὀξύϊν ἢ κατὰ πλὴν κίνησιν,
ἀσκέπτως ὃ ἐὶ ἀνοήτως κινέμεναι.

Ἀνθρωπον ὀξύϊν ἢ κατὰ πλὴν κίνησιν, ἀσκέπτως
ὃ καὶ ἀνοήτως κινούμενον βεβλόμενοι σημῆναι, ἔλα-
φομ καὶ ἔχιδναν ζωγραφοῦσιν· ἐκεῖνη γὰρ ὀρώσῃ πλὴν
ἔχιδναν, φεύγει.

Quo modo hominem qui celeriter qui-
dem, sed inconsultò inconsidera-
tèque moueatur.

Eum significantes qui agilis sit & velox, sed
qui tamē absque iudicio ac ratione feratur, cer-
uum depingunt, & viperam. Hac siquidem con-
specta, remere in fugam vertitur ceruus.

Γῶς ἄνθρωπον περνοῦμενον τ' ἰδίᾳς
ταφῆς.

Ἀνθρωπον περνοῦμενον τ' ἰδίᾳς ταφῆς βεβλό-
μενοι σημήναι, ἐλεφαντα ζωγραφοῦσι χαρῦτ-
ζοντα ὅτ' ἰδίᾳς ἐδόντας· κύτους γὰρ πεσόντας λε-
βὰρ χαρῦτ' ἵδ.

Quo modo hominem qui suæ pro-
spiciat sepulturæ.

Vt denotent eum qui de sua sollicitus est se-
pultura, elephantem pingunt proprios dentes
defodiētem. Hos enim ubi exciderint acceptos
in terram condit.

Πῶς ἄνθρωπον ζήσαντα τέλειον βίον.

Ἀνθρωπον ζήσαντα τέλειον βίον θέλοντες διη-
λῶσαι, κορώνῳ ἄχθανοῦσιν ζωγραφοῦσιν αὐτὴν
ὅς ἐστι ἐν αὐτῇ κατ' Αἰγυπτίους. ὅς ἐστι κατ'
Αἰγυπτίους τετράεωρ βίον αὐτῇ.

Quo modo hominem qui plenam
iustamque ætatem vixerit.

Eum qui iustam hominis ac legitimam vixe-
rit ætatem volentes monstrare, cornicem mor-
tuam pingunt. Hæc enim centum iuxta Ægy-
ptiorum morem computatis annis vivit. Con-
stat autem Ægyptiacus annus quatuor vñtatis
& communibus annis.

Πῶς ἄνθρωπον ἐαυτῷ κρύπτοντα κακίαν.

Ἀνθρώπου ἐμφωλθόντα ἐαυτῷ κακίαν, καὶ
ἀκρυπτόντα ἐαυτῷ, ὥστε μὴ γνωθῆναι τοῖς ἰδί-
οις, θέλοντες σημεῖναι, πάρδαλιμ ζωγραφουσίμ·
αὕτη γὰρ κρύφα τὰ ζῶα θερβύει, μὴ συγχωροῦθε
τὴν ἰδίαν ὁρμὴν ἀφίεναι καταδιωκτικῶς οὕτως
τῇ ἄλλω ζώω.

Quo modo hominem qui suum ipsius
scelus ac maleficio tegat.

Designantes hominem qui scelestum suum ac
malignum occultet animum, ne à suis noscatur,
pardum pingunt. Hic siquidem clanculum alia
persequitur animantia, nec finit impetum ac
pernicipitatem innotescere, qua in illis persequen-
dis ytitur.

Πῶς ἄνθρωπον ἐξαπατῶμενον διὰ
κολακείας.

Ἀνθρωπον ἐξαπατῶμενον διὰ κολακείας τοῦ
λόμενοι σημῆναι, ἔλαφον μετὰ αὐλῆ τοῦ ἄνθρώ-
που ζωγραφοῦσιν· αὐτὴ γὰρ θεωρεῖται ἀκούσας
ἡλέα συρίσματα ἀδόντων, ὥς κατακηλῆσθαι
ἔωδον ἡδονῆς.

Quomodo hominem adulatione
deceptum.

Eum qui assentatione captetur, innuentes,
ceruum cum tibiae pingunt. Hic enim dum
suavisimum audiens canentium modulatum,
ingēti velut demulcetur voluptate, sic facile in
venatorum manus incidit.

Γὼς πρὸ γνῶσις ἐν καρπίας οἴνῳ.

Πρόγνωσις ἐν καρπίας οἴνῳ βεβλόμενοι σημήναι,
ἔποπα ζωγραφουσίμ· ἐκείνος ὅς ἐὰν πρὸ τῆ και-
ροῦ τῆ ἀμπελώμ κρᾶζη, δυνίαν σημαίνει.

Quo modo præfagium copiosæ
vindemiæ.

Præfagium copię vini significantes, vrupam
pingunt : quæ si ante vitium tempus cecinerit,
insignem vini bonitatem simul ac copiam præ-
nunciat.

Πῶς ἄνθρωπον, ἑὸν σαφυλῆς βλαβέντα.

Ἄνθρωπον ἑὸν σαφυλῆς βλαβέντα, καὶ ἑαυτὸν
 φεραπλόοντα βελόμηναι σημῆναι, ἔποπα ζωγρα-
 φοῦσι, ἐν ἁδίαντον τιὸ βοτάνῳ· οὗτος γὰρ βλα-
 βεῖς ἑὸν σαφυλῆς, ἁδίαντον ἀκτιθέμενος εἰς
 τὸ ἑαυτοῦ σόμα πάλιν ἐλθίεται.

Quomodo hominem, cui vuae esus
 nocuerit.

Vuae esu offensum & sese curantē notantes,
 vrupam pingunt, & adiantum herbam. Hæc
 enim si vua comesta læsa fuerit, adiantum ori
 inferens, certo decurso spacio pristinam recipit
 valetudinem.

Πῶς ἄνθρωποι ἐαυτὸν φυλάττειν ἀπὸ
ἐπιβουλῆς ἐχθρῶν.

Ἄνθρωποι ἀπὸ ἐπιβουλῆς ἐχθρῶν ἐαυτὸν φυλάττειν βουλόμενοι σημαίνει. γέρανεν γεννοῦσθαι ζαχαροῦσιν· αὐταὶ γὰρ ἐαυτὰς φυλάττειν γεννοῦσαι κατ' ὅρινον ἐν πάσῃ τῇ νυκτί.

Quo modo hominem sibi ab hostium
inimicorum ꝛc insidiis cauentem.

Sibi ab aduersarioꝝum insidiis cauētem cum volunt significare, gruem vigilantem pingunt. Hæ enim hoc se ipsas præsidio custodiunt, tota nocte per vices excubias agentes.

Πῶς παιδερασίαρ.

Παιδρασίαρ βελόμενοι σημήναι, δύο πέρδι-
κας ζωγραφοῦσι ἐκεῖνοι γὰρ ἐπ' αὐτὰ χερσὶν, ἐ-
αυτοῖς ἀκρέχονται.

Quo modo obscœnum puerorum
amorem.

Pædicationem designantes, geminas perdices
pingunt. Quæ cum viduæ sunt, se inuicem abu-
tuntur.

Πῶς γέροντα ἔσθ' ὁ λιμὸς ἀρθάνοντα.

Γέροντα ἔσθ' ὁ λιμὸς ἀρθάνοντα θέλοντες
 δηλῶσαι, ἅετ' ἡλικιακὰ μιν ὄντα ἔχοντα τὸ ῥάμφος
 ζωγραφῶσιν. ἐκείνῳ γὰρ γηράσκειν ἀρκάμ-
 πτεται· τὸ ῥάμφος αὐτοῦ, καὶ λιμῷ ἀρθήσκει.

Quo modo senem fame enectum.

Senem qui fame perierit, volentes monstra-
 re, aquilam pingunt ad unco rostro. Huic enim
 senescenti aduncum fit rostrum, itaque inedia
 perit.

N

Πῶς ἄνθρωπον εἰ κινήσει καὶ θυμῷ
 διαγόντα.

Ἀνθρώπου αἰεὶ εἰ κινήσει καὶ θυμῷ διαγόντα, καὶ
 μήτε εἰ τοῖς ἔφεδα ἡσυχάζοντα βεβλόμενοι ση-
 μῆναι, κορώνης νεοσσὺς ζωγραφεῖσιν. αὐτὴ γὰρ
 μένη ἔφει οὐδὲ νεοσσούς.

Quo modo hominem in perpetuo motu
 atque animi agitatione degentem.

Eum qui in continuo motu & animi inten-
 tione usque adeò versetur, ut ne vespens quidē
 quiescat, significantes, cornicis pullos pingunt.
 Hæc enim etiam volans pullos pascit.

Γὼς ἄνθρωπον εἰλότα μετέωρα.

Ἄνθρωπον εἰλότα τὰ μετέωρα θέλοντες σημεῖναι,
γέρανον ὑπὸ πλάτῃ ζῶντα φασί. ἐκείνος γὰρ ὑψι-
λῶς πάνυ ὑπᾶται, ἵνα θεᾷσῃται τὰ νέφη, μὴ ἄρα
χειμάζει, ἵνα αἰὶς ἡσυχία διαμένῃ.

Quo modo hominem sublimium re-
rum peritum.

Sideralis scientiæ gnarum cùm significant,
gruem volantem pingunt. Illa enim altè admo-
dum volat, ut nubes è proximo conspiciat, ne-
que tempestate agitetur, atque ita altam agat
quietem.

Nij

Πῶς ἄνθρωπον ἄχταξάμενον τὰ ἴδια
τέκνα δι' ἀχρίαν.

Ἀνθρωπον ἄχταξάμενον τὰ ἴδια τέκνα δι'
ἀχρίαν βουλόμενοι σημεῖναι, ἱέρακα ἐγκύμονα ζω-
γραφοῦσιν· ἐκεῖν θ' ἄρ' ἵκηται· ξία ὥς, τ' ἐρμόνον
ἠδὲ λέγεται καὶ ξέφθ'. τὰ ἄλλα δύο κλά. ὅσον ὃ
ποιεῖ, ὅς τ' κατ' ἐκείνον τ' χρόνον ὅν ὄνυχας ἀχ-
λύει, καὶ σὺν θύει μὴ διώσθαι τὰ ξία βρέφη βέ-
φειν.

Quo modo hominem proprios à se dimitten-
tem liberos ob paupertatem.

Hominem qui inopia pressus liberos valere
iusserit, notantes, accipitrem prægnantem pin-
gunt. Is enim cum tria ova pariat, vnicum quod
nutriat seligit, reliquis duobus fractis. Hoc au-
tem facit, quod per id tempus ungues amittat,
ideoque tres pullos simul educare non possit;

Πῶς ἄνθρωπον ὀκνουῶτα τιτὸν δὲ τῶν ποδῶν
κίνησιν ποιῆσαι.

Ἀνθρωπον ὀκνουῶτα τιτὸν δὲ τῶν ποδῶν κίνη-
σιν ποιῆσαι βελόμνοι σημήναι, κάμηλον γρά-
φουτιν ἐκείνῃ γὰρ μόνη τῶν ἄλλων ζώων τὸν μηρὸν
κάμπτει, ὡς ἐν * κάμηρος λέγεται.

Alii κάμη-
ρος legūt.

Quomodo hominem mouendis pedibus
cunctabundum ac lentum.

Hominem pedum motu tardum & segnem
volentes monstrare, camelum pingunt. Hic
enim solus ex omnibus animantibus crus inter
cūdum inflectit, unde & appellationem nactus
est: cum Græcè κάμηλος quasi κάμηρος à cru-
rum inflexione dictus videatur.

Πῶς ἄνθρωποι ἀναιδῆ καὶ κατὰ τὴν
ὄρασιρ ὀξύ.

Ἀνθρώποι ἀναιδῆ, ἐκ κατὰ τὴν ὄρασιρ ὀξύρ
θέλοντες δηλώσαι, βάτταχορ γράφουσιν· οὗτος
ᾧ αἷμα εὐκ' ἔχῃ, εἰ μὴ εἰ μόνοις τοῖς ὀφθαλμοῖς.
ὅδ' ἐκείν' αἷμα ἔχοντας, ἀναιδεῖς καλοῦσιν. διὸ
καὶ ὁ ποιητὴς οἶνοβαρεῖς, κινῶν ὄμματ' ἔχωρ, κραιδί-
τω δ' ἐλάφοιο.

Quo modo impudentem hominem,
acutique ac celeris visus.

Hominem inuerecundū & visu celerem de-
signantes, ranam pingunt. Hæc enim non alibi
sanguinem habet quàm in oculis. Porro qui il-
los sanguine respersos habent, impudentes di-
cunt. Vnde & poeta: Ebrie, luminibus canis
effrons, pectore cerui.

Γὼς ἄνθρωπον μὴ διωηθέντα κινεῖσθαι.

Ἄνθρωπον πολὺν χρόνον μὴ διωηθέντα κινεῖσθαι, ὑπεροπὴν κινηθέντα τῆς πρὸς βουλόμηνοις μῆται, βάλῃα χαρῆχοντα εἰς ὁπωδιόους πόδας ζωγραφουσίμιν, ἐκείνος δὲ γινῆται ἄπους, ὡς ὁρῶν διέαυξινόμηνος, πρὸς λαμβάνει εἰς ὁπωδιόους πόδας.

Quomodo hominem qui sese mouere nequeat.

Hominem qui cum diu sese mouere non potuerit, postea tandem pedibus moueatur, demonstrantes, ranam pingunt posteriores pedes habentem. Hec enim primum sine pedibus nascitur, sed postea dum augetur, pedes assumit posteriores.

N iijj

Πῶς ἄνθρωπον πάντων ἐχθρόν.

Ἀνθρώπον πάντων ἐχθρόν καὶ ἀπεχθονισμένον
 θέλοντες διηλῶσαι, ἐγχεῶν ζωγραφοῦσιν αὐτὴν
 ᾧ οὐδενὶ τῶν ἰχθύων συνδυρίζεται.

Quo modo omnibus inimicum atque
 inuisum hominem.

Omnibus infestum, & qui ceterorū confor-
 tium fugiat, ostendere volentes, anguillam pin-
 gunt. Hæc enim cum nullo alio pisce commer-
 cium habere deprehenditur.

Πῶς ἄνθρωποι σώζοντα πολλοὺς ἐν
θαλάτῃ.

Ἄνθρωποι σώζοντα πολλοὺς ἐν θαλάτῃ. Θέλον-
τες σημεῖναι, νάρεκιν τῶν ἰχθύων ζωγραφοῦσιν. αὕτη
ἂν ὅταν ἴδῃς ἐδὲ πολλοὺς τῶν ἰχθύων μὴ διωαμένους
κολυμβᾶν, συλλαμβάνει πρὸς ἑαυτῇ καὶ σώζει.

Quo modo hominem multos in
mari seruantem.

Hominem multos in mari seruantem signare
volentes, torpedinē piscem pingunt. Hæc enim
ubi pisces multos viderit, qui natate nō possint
ad se trahit, ac eos seruat.

Πῶς' ἀνθρώπου τὰ χρήσιμα καὶ τὰ ἄχρηστα
κακῶς ἀνηλωκότα.

Ἀνθρώπου τὰ χρήσιμα καὶ τὰ ἄχρηστα κακῶς
ἀνηλωκότα βουλέμβροι σημεῖναι, πολὺ ποδα ζω-
γροφουσίμ· ἐκεῖνος γὰρ πολλὰ εἰς ὁσώτως ἐδίωρ,
παρατίθει πλὴν βωφλὴ εἰς τὰς θαλάσας, εἰ ὅταν
ἀναλώσῃ τὰ χρήσιμα, τότε τὰ ἄχρηστα ἐκβάλλει.

Quo modo hominem qui vtilia simul
& inutilia malè consumpserit.

Hominem qui vtilia simul & inutilia malè
consumpserit, indicantes, polypum pingunt.
Ille enim cum multa eaque intemperanter vo-
ret, cibum in cauernas reponens congerit, &
cùm vtilia consumpserit, tum & quæ supersunt
inutilia abiicit.

Πῶς ἄνθρωποι τῷ ὁμοφύλῳ κρατίζονται.

Ἀνθρωποι τῷ ὁμοφύλῳ κρατίζονται βουλόμενοι σημεῖναι, κάρabor κὶ πολύποδα ζωορχοῦσιν. οὗτος ἅδ' ὁ πολύποδας κρατεῖ, τὰ πρῶτα φέρει.

Quomodo eum qui suæ gentis hominibus imperitat.

Suæ nationis & generis hominibus imperantem cum denotare volunt, carabum & polypū pingunt. Ille enim polypis imperat, intèrque eos primas tenet.

Πῶς ἄνδρα συζυχθέντα γυναικί.

Ἄνδρα συζυχθέντα γυναικί ἀπὸ πρώτης ἡλικίας εἰ ἢ ἐτέχθη βελόμβοι σημήναι, πίννας ἐγκύους γράφουσιν. αἴται γὰρ γενώμεναι εἰ τοῦ κέχρω, μετὰ καιρὸν ἐλίγοι συζύγιωται ἀλήλεις ἐνδορ τῷ κόλῳ.

Quo modo hominem iunctum mulieri.

• Hominem mulieri ab ineunte ætate adeoque primis vnguiculis iunctū innuentes, ostrea prægnantia pingunt. Hæc enim cū in concha gignantur, paulò post intra eandem concham sibi inuicem iunguntur.

Πῶς ἄνθρωπον μὴ προνοούμενον ἑαυτοῦ.

Πατέρα, ἢ ἄνθρωπον μὴ προνοούμενον ἑαυτοῦ,
ἀλλ' ἔτι οἰκείων προνοούμενον θέλונτες ση-
μαίνει, πίναντες καρκίνου ζωγραφοῦσιν. οὗτος γὰρ
ὁ καρκίνος μένει κεκολλημένος τῇ σαρκὶ τῶ πίν-
οντος, καλεῖται πιννοφύλαξ ἀκολούθως τοῦ ὀνό-
ματι. ἢ οὖν πίνοντα Διόλου κέχηκεν εἰ τοῦ κόγχου
πεινῶν. ὅταν οὖν αὐτὸς κέχηκεν ἵνα παρὰ σέλδῃ
ἰχθύδιον, ὁ πιννοφύλαξ δακνὴ τῇ χηλὶ τὸ πίν-
οντα. ἢ δὲ αἰδομένη καταμύει τὸν κόγχον, καὶ οὕτως
κωλύεται τὸ ἰχθύδιον.

Quo modo hominem qui sui curam
rationemque non habeat.

Patrem, aut hominem qui se ipse non curet,
sed à domesticis & propinquis curetur, volen-
tes significare, ostreum & cancrum pingunt.
Hic enim carni ostrei velut agglutinatus manet:

unde & ex cōsecutione nominis, *πιννοφύλαξ*,
 quasi ostrei custos vocatur. Ostreum igitur plā-
 nē hiat in concha esuriens. Si itaque dum hiat,
 pisciculus aliquis irrepserit, mordet cancer vn-
 gula ostreum: quod sentiens concham claudit,
 atque ita pisciculū venatur.

Πῶς ἄνθρωπον * λάμειαν ἔχοντα.

λάμειαν

Ἀνθρωπον * λάμειαν ἔχοντα βελόμυλοι σημή-
 ναι, σκάρον ζωγραφούσι· οὗτος γὰρ μόνον τῷ
 ἰχθύϊ μαρτυρεῖται, ὃ πάντα προσπίπτοντα
 ἰχθύϊ ἐδίει.

Quo modo hominem ingluvie laborantem.

Hominem gulæ deditum designare volentes,
 scarū pingunt. Hic enim solus ex piscibus rumi-
 mat, & omnes occurrentes pisciculos deuorat.

Πῶς ἄνθρωποι τινὲς αὐτῷ βοφλὺ ἐμοῦντα.

Ἀνθρώποι ἐμοῦντα τινὲς ἰδίαν βοφλὺν, καὶ πάλιν
ἀπλῆςως ἐθίοντα βουλόμενοι σημεῖναι, ἐνυδριον
γαλεὸν ζωγραφοῦσι. οὗτος γὰρ κύβητος ἔστι τοῦ
ματος, νηχόμενος δὲ καταπίνει τὸ γόνυ.

Quo modo hominem cibos vomētem.

Eum qui ubi sumptos cibos euomuerit, au-
dè rursum vorat, & ita ut satiari non possit, si-
gnificantes, felem aquaticum pingūt. Hic enim
ore parit, & natans fœtum absorbet.

Πῶς ἄνθρωποι ἀλλοφύλων χρώ-
μενον μίξει.

Ἄνθρωποι ἀνθρώπων χρώμενον μίξει ἀλλοφύ-
λων βεβλήμενοι σημεῖναι, μύραινα ἰχθυῶ ζῶντα
φοῦσιν αὐτῇ γῇ ἐκ θαλάττης ἀναβαίνοντα, τοῖς
ἔχουσι μίγνυται, καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν θαλάτταν ὑπὸ
ῥέχει.

Quo modo hominem qui cum alieni-
genis commercium habeat.

Hominem alienigenarum commercio gau-
dentem innuentes, murænam piscem pingunt.
Hæc enim è mari flumina ascēdens, viperis mi-
scetur, ac protinus in mare recurrit.

Πῶς ἄνθρωπον ὑπὸ φόβῳ
κολαδιέντα.

Ἄνθρωπον ὑπὸ φόβῳ κολαδιέντα, καὶ μεταμέ-
ληθέντα βελόμυλοι σημήναι, ξυγόναι πῶδι πε-
πλεγμένῳ ἀγκυρῶν ζωγραφουσιν. αὕτη γὰρ ἡ αἰ-
τια δεξιᾶ εἰπεί τι τὴ οὐρ ἅ ἀκαίθαι.

Quo modo hominem ob eandem factam
supplicio affectum.

Hominem qui eadē admissæ pœnas dederit,
quēmq; pœnituerit, designare volētes, turtu-
rem laqueo implicitam pingunt. Hæc enim ca-
pta spinam quam in cauda habet abijcit.

Γῶς' ἀνθρώπων ἀφειδῶς κατεδίοντα
τὰ ἁλόβια.

Ἀνθρώπων ἀφειδῶς κατεδίοντα τὰ ἁλόβια
καὶ ὡς βοὴ κατηναλωκότα τὰ ἱμάτια βελόμυροι ση-
μῆναι, πολὺ ποδαζώγραφοισιν. ἐκεῖνος γὰρ ἐὰν ἅ-
πρησῃ τροφῆς αὐτοῦ. ἀπὸ ἄλλων τὰς ἰδίους πλεονα-
νας ἐσθίει.

Quo modo eum qui profusius alienis
vescatur.

Eum qui & aliena intemperanter decoquat,
& demum sua cōsumpserit, designantes, poly-
pum pingunt. Is enim si victu aliunde quæsito
indiguerit, propria edit flagella.

Πῶς ἄνθρωποι ὑπὸ καλῷ ὁρμήσαντα.

Ἀνθρώποι ὑπὸ καλῷ ὁρμήσαντα, καὶ ἀντὶ τοῦ
 κακῷ πῶς περὶ τὰ βελόμμοι σημήναι, ση-
 πία ξωχρᾶφοῦσιν αὐτῇ. ἥ ἐὰρ ἰδὴ λινὰ. βελό-
 μένορ αὐτῷ θηράσαι, πρὶέται εἰς τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς
 κοιλίας τὸ μέλαν, ὥστε ἐκ τούτου μικρὸν αὐτῷ
 βλέπειν, εἴ οὕτω φύγει.

Quomodo eum qui rerum honesta-
 rum amore flagret.

Eum qui toto pectore in res pulcherrimas
 incumbit, ac ideo sese periculis obijcit, volen-
 tes innuere, sepiam pingūt. Hęc enim si viderit
 à quopiam sibi insidias strui, in aquam ex aluo
 nigerrimum effundit sanguinem: ex quo fit ut
 iam conspicua non sit, atque ita euadat.

O ij

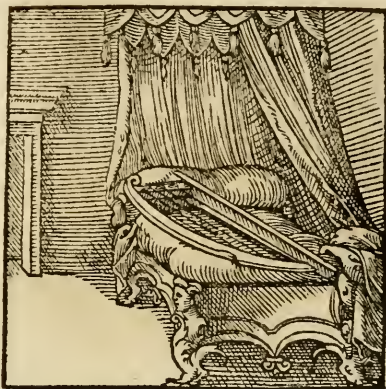

Πῶς ἀνθρώπων γόνιμον.

Ἀνθρώπων γόνιμον βελέμενοι σημεῖναι σπου-
δίον πυργίτῳ ζωρχοῦσιν. ἕτος γὰρ ἔπ' ὅρ-
γῆς ἀμέτρη, καὶ πολυσπέρμιας ὀχλόμενῃ, ἐπ' ἁ-
κίς μίσγεται τῇ θηλείᾳ εἰ μιᾷ ὥρᾳ ἀδρόως ἀν-
μαίνων.

Quomodo fecundum & veneri
addictum hominem.

Semine abundantem hominem volentes de-
signare, passerculū pyrgiten pingunt. Hic enim
& immodica ira, & copia seminis ductus, sep-
ties in hora foeminam init, copiosum confer-
timque semen effutens.

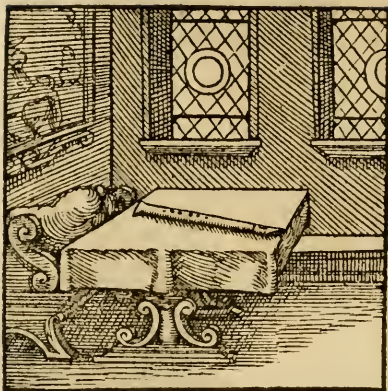

Πῶς ἀνδρωπορ σωοχέα κ' ἐνωλικόρ.
 Ἀνδρωπορ σωοχέα κ' ἐνωλικόρ βελόμιναι σι-
 μῆναι, λύραν ζωρεφουσιν. αὕτη γὰρ σωέχεται
 φυλάττει τῷ ἰδίῳ κρεσμάτῳ.

Quo modo hominem qui vim quā-
 dam habeat sibi alios cōcilian-
 di ac deuinciendi.

Cūm hominem significant qui alios sibi con-
 tinenter deuinciat & demereatur, lyram pin-
 gunt. Hæc enim continenter suum retinet con-
 centum.

O iij

Πῶς ἄνθρωπον πάλαι ἢ ἄχραντα τῷ ἰδίῳ
νοημάτων, ὕδρον δὲ γεγονότα τῷ
ἑαυτῷ φρονήσεως.

Ἄνθρωπον πάλαι ἢ ἄχραντα τῷ ἰδίῳ νοη-
μάτων, ὕδρον δὲ τῷ ἑαυτῷ γεγονότα φρονήσεως,
καὶ τάξις ἀπαλόντα τῇ ἑαυτῷ ζωῇ βεβλόμενοι ση-
μῆναι, σύριγγα γράφουσιν. αἵ τινες γὰρ ὡδισρεπτικὴν
ἔστι καὶ ἀναμνηστικὴν τῶν κατὰ θυμῶς πεπραγμέ-
νων αὐτῶν, καὶ μάλιστα τεταγμένον ἐκτελοῦσαν
φρόνησιν.

Quo modo eum qui antea mente alie-
natus fuerit, sed postea resipuerit.

Eum volentes ostendere qui cum quondā me-
te alienatus esset, ad se demum redierit, certum-
que vitæ suæ ordinem ac rationem instituerit,
fistulam pingūt. Hæc siquidem animum demul-
cet, & ea in memoriā reducit, quæ ex animi sen-

tētia & eum voluptate quis gesserit. Insuper & maximè compositum edit sonum.

Πῶς ἄνθρωποι ἴσον πᾶσι δὲ Δίχαιον
ἀχρénéμοντα.

Ἀνθρώποι ἴσως. πᾶσι δὲ Δίχαιον ἀχρénéμοντα
βελόμενοι σημήναι, σεξθοκαμήλιν πῖνον γρά-
φουσι. ὅτι ἂν εἰς ζωὴν παταχόθι ἴδῃ ἔχει τὰ
πῖνον γώματα παρὰ τῷ ἄλλω.

Quomodo eum qui ius ex æquo omni-
bus tribuat.

Eum qui ius æqualiter omnibus impertia-
tur significare volentes, struthiocameli pennam
pingunt. Hoc enim animal præter cætera pen-
nas alarum vndiquaque æquales habet.

O iij

Πῶς ἄνθρωποι φιλονέεω.

Ἀνθρώποι φιλονέεω βελλόμενοι σημῆναι, χεῖ
ρα ἀνθρώπου γράφουσιν αὐτὴ ἣ ποιεῖ πάντα τὰ
κτίσματα.

Ἰὼν Ἀπόλλωνος νεφέεσι βοτρυφικῶν
τέλει.

Quo modo hominem ædificandi
studiosum.

Ædificandi cupidum hominem volētes in-
puere, hominis manum pingunt. Hæc enim o-
mnia absolvit opera.

Ori Apollinis Niliaci sacrarum
sculpturarum Finis.

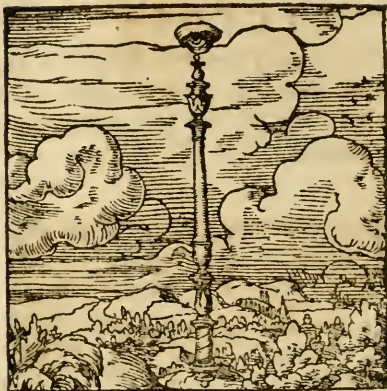
LECTORI.

Hieroglyphicis Ori Apollinis alia quædam subiecimus hinc inde excerpta: quæ quod codẽ tendant, tibi non ingrata fore, beneuole lector, augurabamur.

Quo modo futuram vitam aut salutem.

Vitam aut salutem futuram indicantes, geminas lineas ducebant, quarũ transuersa altera alteri in perpendiculi modum ductæ supersternebatur. Atque eius rei nulla illis alia suppetebat ratio, nisi quod hæc diuini cuiusdam mysterij significatio esset.

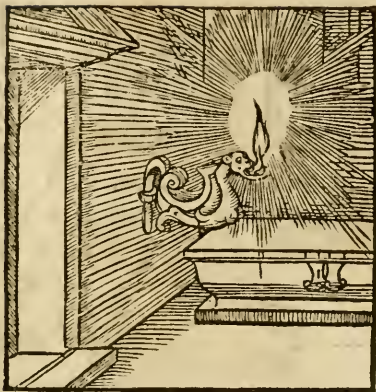
Quo modo duas regis præcipuas
virtutes.

Duas primarias regis virtutes depicto sceptro
& supernè oculo, significabāt: sceptro quidem
eximiam hominis potestatem, oculo providen-
tiam innuentes, qua eum par est in populum in-
tueri.

Quo pacto mortem seu hominis
exitum.

Hominis exitum innuentes, fufum pingebant, & fili extremum reſectum, quaſi à colo diuulſum. finguntur ſiquidem à poetis Parcæ hominis vitam nere: Clotho quidem colum geſtans: Lachæſis quæ Sors exponitur, nens: Atropos verò inconuertibilis ſeu inexorabilis Latine redditur, filum abrumpens.

Quo modo vitam.

Vitam innuentes ardentem lampada pingebant: quòd tantisper dum accensa lampas est, luceat, extincta verò tenebras offundat. ita & anima corpore soluta, & aspectu & luce caremus.

Quo modo laborem.

Bouinum caput carne nudatum delineabāt, vbi vellent laborem occultè demonstrare. bouinum quidem caput, quòd aratio omnis bouum ministerio absoluator: carne verò nudatū, quòd laboriosi homines plerunque macilenti sunt.

Quo modo Deum.

Oculo picto Deum intelligebant, quòd vt
oculus quicquid sibi propositum est intuetur,
sic omnia Deus cognoscit ac vider.

Quo modo Manes.

Manes, hoc est Infernos deos significabant depicta sine oculis facie, ac supernè geminis oculis: oculis deos, vt iam dictum est, intelligentes: facie autem absque oculis, eos qui apud Inferos sunt atque in tenebris.

quomodo iustitia, fl. 512.

quomodo iustitia, fl. 512.

IN ORVM APOLLI- nem obseruationes.

ΩΡΑ Α' π' ἄλλωνος) Sol Aegyptiis ὦρος dicitur, idque, ut infra apud hunc autorem videre est, ἀπὸ τῆς ὥρας κρᾶταιν quod eius motu (ut qui non temporum modo, quemadmodum scribit Plinius libri 2. cap. 8. terrarumque, sed siderum etiam ipsorum cælique rector sit) horarum ac temporum distinguantur interualla. Vide igitur, num fortè rectius huius autoris nomen deo spiritu scribendum sit. Quinquam non est magni momenti hæc res.

ἰσογλυφικά) Hoc nomine ægymatica quædam in rebus sacris sculpturæ, & sacra quædam apud Aegyptios monumenta seu characteres ac notæ intelliguntur. Illi enim, prius quàm vsitatissima esset literarum ac scripturæ ratio, vel ne faciliè vulgo sacra profanarentur mysteria, non literis hæc, sed sculptis rerum animaliumque figuris designabant. Inter eorum characteres ille vel maxime nobis memoratu dignus uidetur, à nostro tamen autore prætermissus, quod crucis insigni vitam futuram significabant, id figuræ Serapidu pectori insculpenies. Atque huius scio an more illum Aegypti (ut sunt eorum linguæ vicinæ) ab Hebræis sumpserint: apud quos, ut testis est Hieronymus in nonum Ezechielis caput, antiquis literis, cuiusmodi & eo tempore erant Samaritanorum, talis literæ crucis habet similitudinem. Sed hæc forsitan πᾶσι γινώσκοντες.

πῶς αὖ ὄνα συμπίπτει. in Venetiano quoque exemplari συμπίπτει legitur. Vide autem num rectius συμπίπτει legatur, nisi maius συμπίπτει referre ad ἰσογλυφικά. At in sequentibus semper verbum plurale reperies, συμπίπτουσιν δηλοῦσιν ἰμφοῦνται. ut planè ad Aegyptios referri debeat. Atque id eò sane libentius legerim, quod hi tituli qui capitulis superscribuntur, non ipsius sint auctoris, ut ex manu scripto collige perspicuum est, in quo hæc ad marginem notantur, sed à diligenti postea lectore adiecti, sicut & in aliis plerisque accidit.

διὰ τὸ αἰώνιον) Αἰών & æuum, hoc est πᾶσι τοῦ κόσμου εὐταίῃ

καὶ χρόνος ἐκτασιν, mundi constitutionem temporisque, quoad orbis cōstituerit, productionē notat, & aternitatē, ac planē idē quod. HO LEM apud Hebræos. Ideo αἰώνια verto aterna, cuiq; seu tempore continuum fluxum producentia. Porro aternam esse cœlestibus naturam stulta credebat antiquitas.

ὀυβαῖον) Antea ὀυβαῖον legebatur, sed nos ita ex manu scripto codice restituiimus: quæ vox est Aegyptia, ut ex nostro auctore licet discere, basiliscum significans. Haud scio an ab Hebræo OB quod pythonem solent vertere. Porro quod hic de basilisco traditur, firmat Plinius, addens & alios serpentes olfactu necare, & hominem vel si afficiat tantum interimere, & non contactos modò, verum & afflatos frutices necare. De variis autem serpentum generibus vide eundem cap. 23. lib. 8.

τῷ ἱαντῷ ἰσθιοντα ἔργον) Vnde & a Latinis annus vertens dicitur, quod semper in se sua per vestigia voluitur annus.

ἐπειδὴ φασιν ἐν τῇ ἀνατολῇ πεντηκαίδεκα μοῖραι ὑπάρχονσαν) Antea legebatur μοῖραι ὑπάρχεισι. Sed hæc lectio multò rectior, ut qualunq; cursum aperit doceat. Porro quindecim lunæ partes, quindecim dies intellige. Nam & post ubi de eius occasu loquitur dicit τὸν ἀριθμὸν τῶν πεντηκοντα ἡμῶν πληρώσαν.

βελόμηνοι τε ἔπος εἶπεν τεταρτονλέγουςιν) Annum antea ita pontificum vitio turbatum, quemadmodum est apud Suetonium, ut nec mēsum feriæ æstati, nec vindemiarum autumnō quadra- rent, in eum digessit ordinem Cæsar Sosigenis opera, ut cum annus ex 365 diebus & quadrante, utpote sex horis constaret, quarto quoque anno Februario mēsi vnus intercalaretur dies, qui & ob id bissextus dici solet, cuius nominis rationem optimè noster Celsus sub titulo de verborum significatione exponit, eo Legis capite cuius initium est, Cum bissextus.

πρὸς ὕδαζ) Prius πρὸς ὕδαζ legebatur.

ἢ ἰκνῆν) in Aldino exemplari interijciuntur hæc, ἢ ἄρεα, ἢ ἄρ- Φοδίτω, aut Martem, aut Venerem, quorū in sequentibus capitibus ratio traditur. Ea & nos annectenda curauimus. Porro ἰερα καὶ malui accipitrem vertere, quàm quod alij verterāt aquilā, etsi pleraq; ex ijs quæ de natura τῶν ἰερακων dicuntur, aquila quoq; o- neniāt. De variis autē accipitrū generibus vide Plin. cap. 8. lib. 10.

τῇ ἰερακίᾳ βοτάνῃ) Lactuca caprina Plinio dicitur, Apuleio

lactuca syluatica. Dicitur & Sonchites. Eandem hieraciam nonnullis vocari, (vulgo hieracem nominari) idem tradit Plinius, quoniam accipitres scalpendo eam, succoque oculos tingendo, obscuritatem cum sensere discutiant. De eius facultatibus Plinium ipsum lib. 20. cap. 7. & medicos consule.

ταπεινωσις δὲ) Ita in exemplari Aldino legebatur, sed notapeinowiv emendauimus, ut precedentibus ac subsequentibus respondeat. Adde quod nostræ lectioni subscribit vetus exemplar.

τὸ πρὸς τὴν ψυχὴν συμπαθεῖς) Ita in veteri legebatur, sed vera est manuscripti codicis lectio, διὰ τὸ πρὸς τὴν ψυχὴν συμπαθεῖν, quam & nos reposuimus. Est autem συμπαθεῖν philosophis & medicis ille naturæ consensus, cum iisdem rebus affici moueri quæ solemus.

ὥς καὶ ἡ ψυχὴ τέφεται) Est enim sanguis ὄχημα τῆ ψυχῆς, vehiculum animæ. Caterum in exemplari etiam Aldino ὥς legitur, sed ὧ legendum existimo. Quamquam & hæc lectio reuocanda non est, quam & in manu scripto inuenimus.

δύο κορώνες) De cornicum natura vide Plin. lib. 10. cap. 12.

αὐτῶν ὁμολογίας) Vnde & cornicum concordia proverbio celebratur, de qua est in Alciat. emblematis carmen elegantissimum:

Cornicum miramenter se concordia vitæ est,

Inque vicem nunquam contaminata fides. & c

ἐν τοῖς γάμοις ἐκκογὲ κογὲ) Verba hæc ἐκκογὲ κογὲ ita transulimus, ut ἐκκογὲ verbum illud sit, quod in nuptiis celebrandis acclamari soleret à Græcis, κογὲ autem dicat autor in eo nomine cornicem significare. Caterum quid aliud hæc vox ἐκκογὲ significet, inquirendum non est: præsertim quum dicat Græcos verbum illud ἀγνοοῦντας usurpare. Iungunt nonnulli has duas dictiones ἐκκογὲ κογὲ, easque Latinè verti posse, orna cornicem. hoc est pudicitiam, dicunt. ἐκκογῶ Græcis interdum est orno, vnde diceretur in imperatino ἐκκογεῖ Ego simpliciter ἐκκογὲ verbum esse puto, quo Græci perpetuam concordiam in nuptiarum celebratione coniugibus optabant, eius tamen nominis rationem ignorantes. Porro in manu scripto pro κορώνων legitur κορώνη, ut in nuptiis acclamata fuisse verba illa intelligat ἐκκογὲ κογὲ κορώνη.

καὶνθαρον ζωγεφῶσι) De scarabeo Plin. lib. 11. cap. 28. Erasmus fusi sumè in proverbio, Scarabeus aquilam quærit.

ἰπειδ' αὖ ὁ ἄρσεν) Ita & in Venetiano codice legitur. Sed legendum ut restituiamus ὁ ἄρσεν, quis est qui vel de limine tantum missis graecanicis salutarit, qui non videat?

αὖ τὸς γὰρ ἀπὸ τῷ ἀπῆλιώτε εἰς λίβα φέρεται) Locum hūc nō satis fideliter vertit vetus interpres, ut qui sententiā hanc de sole intellexerit, cuius expressim nulla est facta mentio, cū & cōtex-tus ratio, & veritas ipsa ex Astrologorum petita fontibus satis apertē commonstrēt relatiuum αὖ τὸς ad τὸν κόσμον mundum, referri debere. Quis enim nescit inter astrologos, calum illud quod primum mobile appellant, singulis diebus ab ortu in occasum rapidissimē circumagi: Solem verō ac cetera sidera aduerso motu ferri ab occidente in orientem? quod eleganter Ouidius *Metamorph.* 2. versibus illis docuit:

Adde quod assidua rapitur vertigine cælum,
Sideraque alta trahit celerique volumine torquet.
Nitor in aduersum, nec me qui cæcra, vincit
Impetus, & rapido contrarius euehor orbi.

Quod lenim ab hoc autore dictum est, ἀπὸ τοῦ ἀπῆλιώτε εἰς λίβα & ἀπὸ λίβος εἰς ἀπῆλιώτῳ, idem cum eo est quod paulo antē dixerat, ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιν, & similiter ἀπὸ δέσεως εἰς ἀνατολὴν. Αὔρηλιώτης enim, qui Latinis subsolanus dicitur, ut docet in *Meteorologicis* Aristoteles, & Gellius lib. 2. cap. 22. ab ortu verno stat. λίβ qui Latinis *Africus*, ab occasu brumali. Aduersatur enim vulturno qui ab ortu spirat hyberno. Vide & *Plinium* de ventorum ratione pulchrē differentem lib. 18. cap. 33, & 4 & lib. 2, cap. 45, & 7.

τῇ ἐν ἀτῇ δὲ καὶ ὀγδὼν) Mendosam hanc lectionem esse satis apparet ex præcedentibus, & pro ὀγδὼν substituendum εἰκοσῇ.

ταύτῃ γὰρ πλὴν ἡμέραν) Sic & in Venetiano exemplari legitur. Sed locum hunc ita potes emendare, si unicam adijcias literā, ταύτῃ γὰρ πλὴν ἡμέραν, vel potius, quod & meo quidem iudicio aptius cum sequentibus cohaerebit, ταύτῃ γὰρ τῇ ἡμέρᾳ & c. ut σῶος δὲον nomen sit substantiuum, & sensus sit: Eo enim die existimat coitum esse Luna & Solis, insuperque mundi generationem, hoc est rerum quæ in mundo gignuntur ortum ac productionem.

γίνεσθαι δὲ) Lego γίνεσθαι, etsi Venetianus quoque codex refertur.

ἀπὶ δὲ καὶ καθάρωνιδίαι τρεῖς) Vide Plinium, qui et alia quaedam videtur hominum statuere genera.

εργονυλαῖς δὲ γίνεται) Legendum videtur εργονυλαῖς δὲ γίνεται, nisi subitam numeri mutationem Hebraeo magis quam Graeco sermoni familiarem admittere libet. Sic et in Veneto legitur. Sed iam nihil dubium, quin ita sit immutanda haec lecho ex fide manuscripti exemplaris.

ἐν ἡλὶς πέλει) ἡλὶς πόλις, vel diuisim ἡλὶς πόλις, urbs est Aegypti, hoc, ut Diodorus Siculus testatur nomine ab Aegyptiis appellata, à Graecis verò θήβα. Haec centum portis clara fuit. Vnde Iuuenalis:

Atque vetus Thebe centum iacet obruta portis.
Et Homerus Iliados 1,

- οὐδ' ὅσα θήβας

Αἰγυπλίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κῆται,

Αἰδ' ἐκ τὸ μνηλοῖσσι. Διηκόσιοι δ' ἀνέκστη

Αἰετῶν· ἐξοιχνύσιν σὺν ἰπποσίν καὶ ὄχεσσι.

Heffusita reddidit:

Aut etiam veteres Aegyptia moenia Thebas,

Urbem diuitiis celebrem, quam limina centum

Portarum claudunt, per quarum quamlibet vnā

Agmina saepe viri bello pulcherrima ducunt,

Curribus instructi rapidi, et equestribus armis.

Vbi Homeri interpres θήβας αἰγυπλίης exponens, τὰς inquit νῦν καλεσμένους διόπωλιν. Hanc eam esse credunt, quae in scripturis sacris modo ON modo AVEN dicitur, Genes. 41, et 46. Itē Ezechielis 30. Nā quae BETH SCHEMES Hebraeis dicitur, etsi nomē Solus praeferat, longē tamē alia est: virpote quae teste Iosepho Graecis dicitur Scythopolis. Haec in tribu Iudae erat, ut Iosue 15 scribitur, etsi eiusdem nominis urbs et in tribu Naphthali et Issachar fuerit, quemadmodum docet historia Iosue cap. 19. Quamquam et huius nominis urbem in Aegypto memorat Ieremias 43 cap. Et hanc eam esse credunt, quae Isaia 19 HIR HAH-HERE S nominatur.

δουτίεα δὲ γυνὴ δίκρανος) In quodam, inquit Plinius, genere eorum grandi, cornua praelonga, bifulcis dentata forcipibus in cacumine cūm libuit ad morsum coeuntibus. et c. Porro praeter ea

quæ hoc loco noster auctor de mira Scarabæorum natura prodidit, ex Plinio adde & quæ sequuntur: Scarabæum ex asinorum corpore exanimato nasci, sicut equorum vespas atque crabrones, & iuencorum apes, mutante natura ex aliis quædam in alia, libri. 11. cap. 20. Eundem magnam AEgypti partem inter numina colere, quod solis operum similitudo quædam, sicut & ex nostro Oro colligere est, huic animali sit, lib. 30. ca. 11. Scarabæum etiam visum exacuere, lib. 29. cap. vltim. Sed hæc satis. Nam cætera diligens lector assidua poterit lectione perscrutari.

καὶ ἡ καὶ ἱβίς) Hanc & AEgyptij inter numina sua habuerunt. Testis est Plin. lib. 10. cap. 38.

ἢ ὀυεγρίαν) Non ignoro Vraniam vnā ex nouem Musis esse, fuisse quoque hoc Veneris apud varias gentes epitheton. Caterum ego hoc loco ὀυεγρίαν nouè interpretor, 'vt nihil amplius significet quā ὀυεγρόν. Hoc enim & infra admonet, quod scilicet AEgyptij ἀποπονὴ ῥαυτὰι ἀρσενικὸς δηλῶν τὸν ὀυεγρόν. Ideo ὀυεγρίαν hic genere fæmineo AEgyptiorum more potius quā ὀυεγρόν masculino extulit. Obseruabis tamen interim non eodem ordine rei huiusce rationem postea esse redditam, quo proposita fuerat. Nam id penultimo loco facit. Vide igitur num rectius ἢ δ'εγρίαν subnecteretur post ἢ ἡεγρίαν.

ἢ δὲ γένεσις αὐτῶν) De hac Plin. lib. 10. cap. 6. hunc in modum scribit: Nidos nemo attigit. Ideo etiā fuere, qui putarēt illos ex aduerso orbe aduolare, falso. Nidificant enim in excelsissimis rupibus.

πρὸς βορέαν ἀνέλον) Ne te hæc dictio torqucat, quæ me aliàs torfit. Est enim ex manu scripto legendum ἀνεμόν, sicut & nos re posuimus. Obseruabis & in veteri exemplari, vbi paulo post legitur ποιοῦσα leg. ποθοῦσα, quod magis quadrare videtur ad verbum præcedens ἐργῶν seu ἐργάσθαι.

ἀπὸ ἀνέμου συλλαμβάνοντα) Locus hic corruptus est, & aliter à vetere interprete lectus, quā à nobis legatur. Legebat ille cum negatione ἀπὸ ἀνέμου συλλαμβάνοντα. At nos nullam hoc loco negationem interijciendam censemus, sed postea vbi dicitur, γυπῶν δὲ ὀυχὴν ἑμίων & c. vt sit huius loci hic sensus, quoddam esse vulturum genus, quod ex vento quidem concipiat, sed oua ad esum duntaxat, non etiam ad fœtum vtilia, quæ ὀυανέμια Græcis, quasi Latine subuentanea dicuntur. Ad eos vultures

qui non coitu tantum vtuntur subuentaneo, & In quo ex vento nihil omnino concipiatur, oua huiusmodi edere, quæ possint ζωογονεῖν, hoc est viuificari ac fœtum producere. Quod si veteris interpretis lectionem sequi malis, liberum est: sed omnino diuersus erit sensus, aliud inquam esse vulturum genus, quod nequaquam ex vento concipiat, horumque oua esui solùm, non item genituræ accommoda esse. At omnes illos vultures qui ex vento comprimuntur & concipiunt, oua parere ad fœtum gignendum accommodatissima. Caterum lectionem sententiæque nostram firmare videtur, quod ab Erasmo in prouerbio ὑπὸνέμια ἕλκεται. i. subuentanea parit. Scribitur, vsurpari id adagiū de lenibus friuolisque inuentis, translatumque esse ab auibus, quæ Veneris imaginatione concipiunt oua, sed inania, & vnde fœtus non gignatur, quæ Græci tum ὑπὸνέμια, tum ξεφύγια dixerunt. Vnde & apud Homerum Iliad δ, ἀνεμόλια βάσεις, Vana & friuola loqueris. Vbi Homeri interpretēs ἀνεμόλια exponit ἀνεμόφθορα καὶ ἀνέμοις ἐοικότα. τοῦτέστιν ἀφ᾽ αὐῶν. Et in libris epigrammatum, in illo Pallada carmine:

ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνεμόλιον αὐτοχόλων,

μέχρι τέλεος βίοντος μηδὲν ἐπιστάμενον.

Dicuntur etiā ἀνεμόλια & ἀνεμόφθορα. Caterum paulò alia lectio est in manu scripto, quæ sanè haud scio an recipienda sit. Nā pro ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα γένη γυπῶν, illic legitur, ὀγνέων γένη, & tum sequenti sententiæ non erit adijcienda negatio. Erit enim sensus, alia quidem esse auium genera, quæ ex vento concipiant, sed quorum oua esui tantum, non genituræ sint accommoda. At vulturum oua etsi ex vento concipiant, ad generandum valere.

περὶ ἡμερῶν ἐπὶ ἅ) Plinius scribit vultures triduo ante aut biduo volare, vbi cadauera futura sunt. Vnde prouerbialis sententiā, Si vultur es, cadauer expecta. Vide Erasmo in prouerbo. Vulturis umbra.

ἐκ τὸν γὰρ εἰκοσιν ἡμέρας ἔγγειος μένει.) Versionem nostram in hunc locum si cum veteri interprete conferas, eum locum hunc aut aliter legisse, aut nequaquam intellexisse comperies. Nam cum trecentos sexaginta quinque anni dies in tres partes, hoc est in trecentum viginti dies, ita Græcus contextus dicat vulturē distribuere, vt centum quidem ac viginti diebus ἔγγειος, vel vt nos legimus ἔγγυος maneat, totidē diebus pullos nutriet, totidē se ipse curet, reliquis quinque ex vento concipiat. Vetus interpretēs cētum ac viginti

dies duobus primis membris ascribit, postremo ducentos et quadraginta quo et modo dierum anni 360 completur, verum non ut in contextu Græco distributi sunt. Porro pro ἑγχεος lego ἑγκος, quod mihi magis vulturis nature consonum videtur, atque ita etiam in manu scripto legebatur. Enimvero illud animadversione dignum, ubi in contextu Græco legitur, τὰς δὲ λεπτύσας ἑκατὸν, minorem desiderari numerum ἑκασι, qui et sæpe praetermitti solet, et infra omittitur, ubi dicit, ἐν τὰς ἑκατὸν ἑμείς, ἐν αἷς τὰ ἑκατὸν ἐκτίθει τέκνα. At hoc loco, ut dierum anni numerus omni ex parte absolutus sit, necessarium adscribendum censuerim. Caterum in manu scripto utrobique legitur ἑκατὸν ἑκασι, quo modo et nos restituumus.

ὅτις δὲ θηλείας ἔργον) Hoc ad vocem ipsam γένεσις, quæ fœminea est referri debet.

μικρὸν τὸν λόγον. αἱ γυνήϊοι) Desiderari in hac lacuna verbum θηλείων, aut aliud simile, vetus quoque sensus interpretes.

μήτις γὰρ δὲ θηλικού ξῶς) Potest ut vertimus intelligi, matrem sexui esse fœminei. Potest et de vulture accipi, quod mater sit fœminei animalis. Nunquam enim nisi fœminam videtur, qui et ipse fœmineus est, ex se procreat.

δραχμαὶ δὲ δύο) Propter σωέπαιον superiorum, lego δραχμαὶ δὲ δύο.

ὅτι ἀρσενικοῦς) Hic aliquid deesse videtur. Potest tamen sensus elici, etsi nonnulli ita hunc locum suppleant, ὅτι ἀρσενικὸν ἀνδρικοῦ. Sed sequamur lectionem manu scripti exemplaris, ubi ita legitur, ἐκ τῆ ἀρσενικῆ καὶ θηλικού ὑπάρχοντος.

ἀρσενικοῦ θήλης) Hic ex poetarum fabulis satis notum est, qui mollem effeminatumque dunt Vulcanum, Pallada viripotentem et bellatricem deam statuunt.

ἑμικρήναι δὲ) Lego ἑμικρήναι, ut praecedentibus et subsequentibus respondeat.

πῶν πέντε μόνον ἐξ ἀνθρώπων κινέμενοι) Cur non potius septem omnes planetae? nisi forte ex hoc numer Saturnum et Martem, ut infesta graviaque sidera eximi voluerunt.

κυνόκεφαλον ζωορχῆος) De cynocephalo Plin. lib. 8. cap. 54. Unde colligere licet animal esse Cynocephalum homini haud absi-

mile monstruq̃ue annumerari, sicut & satyros, sphinges, similiaq̃;
apud scriptores celebrata portentorum genera.

ἱβδομήοντα δύο χώρας) Hæc climata appellant, à poli incli-
natione & elevatione.

καὶ ἐπιμελείας τυγχάνοντες) Locum hunc corruptum aliqui
quod ad illas duas dictiones attinet, τυγχάνοντες & τὸν τοῖς, ita
emenda, ut quod & orationis ipsa monet structura, pro τυγχάνον-
τες legas τυγχάνοντας, & pro τὸν τοῖς, τούτους.

καὶ ἐκείνην ἡμέραν νεκρῶλλον) Dubitabamus antea quomodo
locus esset restituendus, ac ἐσθούλλον vel ἐσθ. ὄλλον substitueba-
mus, sed iam planè locus erit restitutus, si ex veteri legas νεκρὸν-
ῶλλον.

καὶ χοῖνον) Hoc nomine stilum appellat ex iuncis concinna-
tum: χοῖνος enim iuncus est.

καὶ ἑγγράφει) Potest hoc referri vel ad cynocephalum, ut nos
vertimus: vel ad sacerdotem ut sit sensus, & ubi sacerdos ex cogē-
nere cynocephalum esse perscrixit, quod literis additum est, eū
inter animalia sacra referri, & in ordinem sacrum cooptat. Id enim
significativè saepe habet verbum ἑγγράφειν.

ἐπὶ ἱσμὴν ἐνερμήθει τῷ πάντων μετῴχοντι γραμματέων) Est e-
nim Mercurii orationis ac eloquentiæ præses, quem & Plato ἐρ-
μῆν quasi εἰς ἑω, & eum si licet qui dicendi rationem excogitaret,
dictum vult. Unde olim apud Græcos in formā ἱσμῆς ἀρχεαῖος.

ἀλλ' ὅδε ἰχθυῶντος ἀγρῶν) ita emendo, ἀλλ' ἐν δὲ ἰχθυὸν μὲ-
νος ἀγρὸν, vel potius ἀγρός. sed neque si piscibus alatur, quod tamē
eius natura repugnat, propterea ignavus est, aut inertia torporiq̃;
deditus quemadmodum externi sacerdotes. A Egyptios enim sa-
cerdotes sapientiæ studia & optimas quasque artes magna colui-
sse diligentia, eminentissimè prodiderūt autores, inter quos & Ari-
stoteles circa initium τῷ μετὰ τὰ φυσικά. In veteri legitur ἰχθυ-
ῶντος ἀγρῶν, ut sit ab ἰχθυῶ.

ἡμέχτα) Hæc dictio in Venetiano quoque exemplari ascribi-
tur, sed longius à cæteris distans, quod ostendit aliquid hoc loco desi-
derari. Verum in manu scripto prorsus omittitur.

πῶς ἰσημόριος δύο) Græci dierum, Latini noctium rationem
habuerunt. Unde factum est, ut quas Græci ἰσημόριος, Latini æqui-
noctia vocarint, cum vox Græca æquidia sonet. Hæc contingunt So-

le aquatorem quem vocant circulum perlustrante, sub signis arietis & libra. Bis enim in anno noctes diebus aequantur, vere mense Martio, & autumnno mense Septembri.

δωδεκάκις τ' ἡμέρας καθ' ἑκάστην ὥραν οὖρεϊ) Atque hinc duodecim horarum origo fuisse creditur. Quodam enim tempore Trimegistus, cum esset in Aegypto sacrum quoddam animal Serapi dedicatum, quod in toto die duodecies urinam fecisset, pari semper interposito tempore, per duodecim horas diem dimensum esse coniecit, & exinde hic horarum numerus custoditur. Alij dicunt ex quadratura coeli, qua secundum musicam rationem in 12 partes dicitur esse diuisa, horas 12 esse nominatas. Aquam enim per totum diem exceperunt tenuissima caeuerna defluentem, & hanc maiores nostri in 12 partes diuiserunt: ex his partibus horis nomen imposuerunt. Hac insignis rhetor Victorinus in luculentis illis commentariis quae in rhetoricos Ciceronis edidit. Quae ideo huc ad verbum transferre visum est, quod ad sequentium intellectum faciant. Sacrum autem animal, nostrum intelligit cynocephalum.

ἵνα δὲ μὴ ἐν γύτθῳ) Corruptus est locus hic, & ita meo iudicio restituendus, ut τὸ ὕδωρ quod priori loco habes expungatur, & pro κατακυνέασμα, unitatis numero κατασκευέασμα legatur, sic: ἵνα δὲ μὴ ἐν γύτθῳ κατασκευέασμα ὑπάρχῃ, δι' οὗ τὸ ὕδωρ &c. Ceterum quod hic legimus διχθάντες, in veteri haud scio an rectius legitur, διέχθάντες, quasi fibula trajicientes.

κεφαλὴν γὰρ ἔχει μεγάλην) Caput habet leo maximum, & fortissimum, si Plinio credimus, lib. 8, cap. 36. Ceterum de leonum natura amplè apud eundem eiusdem lib. cap. 16.

κοιμώμενος δὲ ἀνερχόμενος τὸν οὐρανὸν ἔχει) Patentibus dormit oculis, quod vno verbo κορυβαμπᾶν Graeci dicunt, ut & autor est Plin. lib. 11, cap. 37.

αἰγυπὶσι γὰρ, ἐρμινυβὲν δὲ σηκαίνας λέον) Et vāles quoque Graecis autore Seruio dicitur, παρὰ τὸ νέαν ἰλὴν ἔλκειν, quod novum secum limum faciemque trahat.

τῆς ὕδρεως) Nunc ὕδρεω genere femineo, nunc ὕδρεον neutro dicit. Virunque nomen vas denotat aquarium.

ὁ ἥλιος εἰς λέοντα γινώμενος) Idem testatur Plin. lib. 1, cap. 18. his verbis: Nilus ibi coloni vice fungens, euagari incipit, ut di-

rimus à solstitio aut noua luna, ac primo lentè, deinde vehemen-
tius quandiu in Leone sol est. Mox pigrescit in Virginem transgres-
so, atque in Libra residet. & reliqua.

τὰς χολίδας) Ego libentius κλεψύδρας legerim, aut cer-
tè modica immutatione facta χολίδας: quo nomine canales in-
nuatur, πρὸς τὸ ἐν αὐτοῖς ὡσαυτὶ χολᾶν τὸ ὕδωρ, quod in illis
videatur aqua germinare ac pullulare.

κατ' ἐν χλὶν πλεονασμῷ ὑγρότητος) Potest expleri locus hic,
si αὐγίας τῷ αὐτῷ σημείῳ χρῶνται. Idem signum, Leonem in-
quam adhibent, cum ob immodicam Nili inundationē preces fun-
dunt. Exundat autem præter modum Nilus, si 16 cubitos exupera-
uerit. Vt enim ibidem inquit Plinius, si 12 cubitos non excessit, fa-
mes certa est, nec minus si 16 exuperauit.

τὸ ὁμοιοῦτες) Puto legendum τὸ νέον ὁμοιοῦτες. Hoc c-
nini ante dixit nomen esse Nilo apud Aegyptios, nisi mauis le-
gere τὸν νεῖλον. Quæ enim sequuntur, Nilo accommodantur. At
in veteri legitur, τὸ ἡ ὑδρεῖον.

γενέτωσαν ἢ ἱῖου Fortè quod in hac gustus sit, sine quo nul-
tum esse animal tradit Aristoteles, cum tamen linguæ carere testu-
dinem marinam scribat Plin. lib. 11. cap. 37.

τεῖτον δὲ ὡδὲ τῷ ὄμβρων) Vide de bac te Pompon. Melam.
ὀνοκέφαλον) Quoddam animalis genus, cui ab asinino capite
nomen est. Alij asini caput simpliciter exponunt.

πῶς φυλακτῆριον) Amuletum Latini appellant, omne id scili-
cet quod efficax est ad arcendum venenum ac discrimē: vocant &
Græci ἀλεξιφάρμακον.

καὶ χωρὶς γεγραμμάτων) Huiusmodi ferè sunt omnia hæc AE-
gyptiorum sacra symbola & cælaturæ.

ἀπλάσων δὲ ἀνθρώπων) ἑμβρυον aut ἑμβρυονα vno appellant
nomine. factum nimirum adhuc imperfectum, qui etiam nū in utero
est: βρέφος ab Homero dici existimat eiusdem interpret Iliad. ψ.
τῷ ἡ ἐπὶ ῥω μέρει αὐτὸ βατράχῳ) Hoc eleganter declarat O-
vidius Metamorph. 1. - & eodem corpore sæpe

Altera pars viuit, rudis est pars altera tellus.

τὰ δὲ τεγεῖα δὲ πάντες τῆς ὀφθαλμοῖς) Nec immeritò: cum
nulla ex parte, vt scribit Plinius lib. 11. cap. 37. maiora sint animi
indicia, homini maximè. Voces autem sunt τῷ ἐν τῇ ψυχῇ πα-

θῶν σὺμβολα, ut scribit *Aristot.* in lib. περὶ ἔρμηνείας.

ἐν τριακοσίων ἑξήκοντα πέντε ἡμέρῳν ἢ ἔτος ὑπάρχοντος }
Ex trecentis (ut ante dictum est) *65 diebus naturalibus*, cum qua-
dran e, id est *sex horis*, conflat^{ur} annus, quæ quotannis collectæ, quar-
 to anno diē constituant, ut venustè *Ovidius* lib. *Fast.* 3 illo expref-
 sit disticho,

Is decies senos tercentum et quinque diebus

Iungit, et è pleno tempora quarta die.

σημαίνεται ὡς παρὰ τοιοῦτον) *Facilis lectio ex manu scri-*
pto. Nam quod antea legebatur ὡς παρὰ τοιοῦτον διαμείνον, diffici-
 lè poterat intelligi. Facile verò fuit ex παρὰ τοιοῦτον διαμείνον, ignaro
 præsertim aut oſcitanti scribæ, facere παρὰ τοιοῦτον διαμείνον.

τὰ δὲ κ' ἐξ ἡδονῆν) Antea legebatur τὰ τέκνα ἐκ ἡδονῶν, ve-
 rùm cum hoc antedictū non videretur, illud verò dictum sit sextum
 decimum annum initium esse consuetudinis et oblectationis viroriū
 cum feminis: hanc lectionem maluimus ex veteri reponere.

πάντων γὰρ ἐπιβαίνειν) *Lego ἐπιβαίνειν.*

πολὺς ὀνομασθήσεται) Ita et in *Venetiano* legebatur, sed quis
 non videt ὀνομασθήσεται legendum, ubi futurū pro præterito *He-*
breorum forsan more usurpatum notabis, sicut et infra ὁ λόγος
 ἀποδοθήσεται, nisi utrobique manus *Aristum* substituere ὀνομά-
 σθαι et ἀπεδοθῆναι. Cæterum hoc loco inter πολὺς et ὀνομασθήσε-
 ται spaciū quoddam interijcitur in manuscripto, quæ si desit ver-
 bum

διὰ πεντακοσίων ἐτῶν) *Plinius* tradit annis sexcentis sexagin-
 ta vivere, lib. 17, cap. 2. ubi mirum sanè eius describit ortum. *Seneca*
 senentem inquit, casta thuruque surculū cōstituere nidum, replere o-
 doribus, et superemori. Ex ossibus deinde et medullis eius nasci
 primo eum vermiculū, inde fieri pullū, principioq; iuxta funeri prio-
 ri red-dere, et totum deferre nidum prope *Panchaiam* in *Solu* vr-
 bem, et in ara ibi deponere.

ἡλίαν χεῖρ ἐν π' αἰγυπλίῳ) *Libentius legerim ἐπ' αἰγυπλί-*
ων. Scribit et ibidem *Plinius*, sacrum in *Arabia* *Soli* esse.

ἢ ἱδρὸς αὐτὸ καὶ αὐτὸ τῇ καρδίᾳ ἐστὶν ἐμφερές) Significat ibi
 cor esse maximum, ut tota penè nihil aliud quàm cor esse videatur.
 Pro ἐμφερές in manu scripto legitur ἀμφρής, quasi cor ibidu di-
 uidi non possit, quod non perinde placet.

ἢ πῖρας) Nonnulli lineam vel punctum exponunt, sed malo finem vertere, cum huic sensui quadret optime ratio, quæ postea subiungitur.

πᾶς ὁ ἔχων πλὴν τροφὴν, μαθήσεται τὰ γράμματα, καὶ τὰ λυπὰ) Unde Iuvenalis :

Haud facile emergunt, quorum virtutibus obstat

Res angusta domi.

Et illud Alciati emblemata,

Dextra tenet lapidem, manus altera sustinet alas.

Ut ne pluma leuat, &c.

ἁμβρῆς) Nomen est Aegyptium, quantum conjicerelicet.

μυθὼν γράμματα εἰς ὄρεμον) Nam iuxta senarium prouer-

bialem, διπλῶν ὁρῶσιν οἱ μυθόντες γράμματα. Et,

βακτηρία γὰρ ὅτι παιδεία βίς. Et in lib. Epigram.

ἡ δ' ἀρετὴ σαθρόν τι καὶ ἄτροπον, ἥς ἐπὶ μύνης

κύματα θαρσάλεως ποντοπέτρα βιάται.

προς τιθέσι τῷ κυνὶ καὶ βασιλικὴν σολὴν παρεκαμένην ἡ μυχυμὸν) Nec defuerunt autore Plinio lib. 6. cap. 30. qui canem pro rege haberent, motu eius imperia augurantes. Caterum ubi legitur ἡ μυχυμὸν, malim dandi casu legere, ἡ μυχυμὸν, nisi manus dicere pendere hunc accusandi casum à participio παρεκαμένην ex vi præpositionis, ut sæpe fit. Aut certe distingue post παρεκαμένην, ut σχῆμυχυμὸν per se intelligatur.

πῶς διηλῶσιν ἀγνοίαν) Miror non aduertisse veterem interpretem, ἀγνοίαν, hoc est puritatem legendum esse, quomodo & in manu scripto legitur, non ut ipse vertit, ignorantiam, hoc est ἀγνοίαν, quod rationi quæ subsequitur non est consonum. Quæ & causa fortassis eum impulit, ut pro dilectione καθαρέως, quæ purgationem lustrationemque significat, corruptionem verterit.

ἰχθυὸν ζωγραφῶσι) Pro ἰχθυὸν eisi Venetiano exemplari refragante, lego ἰχθυῶ. Quam lectionem firmat & vetus codex.

κειοποῖον γὰρ ἰχθῦς πᾶς) Non desunt ex piscibus, qui hamum deuorent, aut mordeant, atque esca spoliunt. Et omnino de astu piscium variis locis Plinius lib. 9.

καὶ ἀλλήλοφάγον) De similitate piscium inter sese, idem lib. 9. cap. ultimo.

ἅπαρ εἰς θήλειαν φύσιν καθὲς τὸ ἴαυτ') In tauris conce-

ptionem vno initu peragi, autor est Plin. lib. 8, cap. 45. quæ si fortè pererrarit, 20 post diem marem fœmina repetit. Hæc non sæpius quàm bis die inire, idem attestatur.

ὄρυγα ζωγεαφοῦσι) Orygem Plinius tradit animal esse vnicorne ac bisulcum lib. 11, cap. 46. Hunc quidam dicunt contrario pilo & ad caput verso vestiri, lib. 8, cap. 53. De eodem, canicula vim exponens lib. 2. ita scribit: Orygem appellat Aegyptus fœram, quã in exortu eius contra stare, & contueri tradit, ac velut adorare, cum sternuerit. Caterum nos ex manuscripto codice pro ὄρυγα reposuimus ὄρυγα coturnicem. propterea quod infra huic animanti alas tribuat. Negocium tamẽ videtur facessere quod anteriora crura nominat, nisi anteriore crurum aut pedum partem in coturnice intelligas. Facebit & illud quod dicat huic animanti priores reges insedisse, quodque labia nominet.

ζωγεαφεῖ ἐκ τῶν τῶν κόρυς) Pupillas oculorum ita depingit, eoque colore inficit, ut indignantis tristantisque habitu cõspiciatur, aut certe humi oculos defigens, velut eos pingere pulueri imprimẽs videtur.

ὥς τινων γινώσκων) Τινῶν norma à Valla verti solet, stylus ex cuius umbra horarum sumitur indicium.

ὅς τ' ὁ μόνον τῶν πτηνῶν) Hoc orygi accommodari non poterat propterea commodum occurrit vetus exẽplar, quod nobis totum hunc eximeret scrupulum. Caterum antea post ἐπεὶ δὴ dictio vna desiderabatur, quam ex veteri codice contextui inseruimus, ἀντιδικίαν.

ὁ μὲν τὸν καθαρῶτατον αὐτῶν ἐκλεξάμενος) Hoc idẽ Plin. lib. 8, cap. 37. de muribus Ponticis tradit, quorum, inquit, palatium in gustu sagacissimum, autores quomodo intellexerint, miror.

μυρμηκία ζωγεαφοῦσιν) Miram formicarum industriam, & ingenium, vide apud Plin. lib. 11, cap. 30.

χηνάλωπικα) Chenalopes, quasi Latine vulpanseris dicas, in anserum genere connumerat Plin. lib. 10, cap. 22. Quod hic legebatur συμβάλλειν, recte ex veteri exemplari est immutatum in σεβάξειν.

ἐν χαρσίσιαν γεγάφοντες, κκεκφαῖ ζωγεαφοῦσι) Nomen hoc peregrinum esse ac barbarum satis apparet. Caterum hanc esse eã auem existimo, quam Græci πικραγῶν, Latini ciconiam appellant. Ciconia, inquit Plin. lib. 10, cap. 22. nidos e osdem repetit, genitri-

cum senectam inuicem educant. Vnde et factum est verbum ἀντιπαλαγεῖν, pro eo quod est promerentibus gratiam in tempore referre. Cuius rei rationem totam Suidas diligenter his verbis explicat, quæ ideo ascribere visum est, quod his et ciconiæ et hippopotami, de quo proximo capite, natura aperitæ ac eleganter exprimitur, Ἀντιπαλαγεῖν πλὺν γεαυῶ, ἀντιδιδόναι χάριτας. λέγεται γὰρ αὐτὸν παλαγεῖν γεγενηνόντας τῶς χρεῖς τέφειν. Ἀριστοτέλης δὲ φησι τὸν πῶδιν τῶν παλαγεῶν λόγον ἀληθῆ. ὁμοίως δὲ αὐτοῖς φησι ποιεῖν καὶ τοὺς ἀρόποδας. διότι τοῖς σκῆπτροις ἀνωτέρω καὶ παλαγεῖν τυπεῖται, κατωτέρω δὲ ἰπποπόταμον. δηλαυότες ὡς ἀποτέτακται ἢ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ. οἱ γὰρ παλαγεῖσι δικαιοπραγεῖς ὄντες, ὡς τῶν πῶδιν βασιλέων τοὺς γεγενηνόντας χρεῖς· οἱ δὲ ἰπποπόταμοι, ζῶον ἀδικώτερον. Est in hanc rem Alciati emblemata:

Aerio insignis pietate ciconia nido. et c.

ἰπποπόταμος ὄνυχας) Hippopotamum describit Plinius lib. 8. cap. 25.

πῶδιν ὄρνιν ζωγεαφοῦσι) De columbis Plin. lib. 10. cap. 34.

Βασιλέα δὲ κάκισον) Antequam in Venetianum exemplar incidissem quoniam in exemplari nostro legebatur κάκισον legēdum credebam κερπίσον potentissimum, cui sane lectioni quadrat optime id quod subnectitur, αὐνιπτόμενοι γράφειν τὸν βασιλέα τοῦ κόσμου κερταῖν.

παρὰ αὐτῷ ἐν τῷ κόσμῳ) Lacunam hanc replendam existimo interiecto verbo κυβερνᾶται αὐτὸ ὑπάρχει, ut intelligatur ab eo non secus regi mundum, ac domum regiam, quæ in orbis ambitu utique continetur.

ἐκ τῷ μέλιτος ἐκ τῷ κέντρῳ) Lacunas huius sententiæ ita replendas existimo, ut legas, ἐκ τῷ μέλιτος χρηστότητος καὶ ἐκ τῷ κέντρῳ ὥς διωάμεως, βασιλέα χρεῖσιν ἅμα καὶ ἑν-τονον εἶναι πρὸς διοίκησιν.

κροκόδειλον ζωγεαφοῦσι) De quo Plin. lib. 8. cap. 25.

αὐτότοκον καὶ κατωφδρῆς) αὐτότοκον per se ac facile pariens. Nam et paulo ante πελυγόνον esse dixit. κατωφδρῆς exposui in Venerem pronum. Significat et hoc nomen in humum deflexum ac despicens.

IN LIBRVM SE- cundum.

Καὶ αἱ τρεῖς ἀντιγράφοι) νῦν αὖτε λέγω, ὅτι ὅτι in Venetiano paulò post κυκλῶν δὲ ὑπογεγραμμένον, lego κυκλῶν αἰῶν. Caterum existimo libri huius initia mutila esse, ex eo potissimum quod cūm ceterorum rationem diligentissimè attulerit, in huius rationem subiecerit, id quod ad illud usque caput cuius est titulus, ἡ δὲ ἀλλοῦσι, χαλιδόνα γεγράφοντες. Nisi forte horum omnium rationes pratermittendas autor ipse censuit quod vel omnino ignota essent, vel quod potius credendum sit, quòd sapud Aegyptios vulgo notissimæ essent.

δύο πρὸς τὸν σῶντος μέντοι) Ego vel σῶντος μέντοι, vel σῶντος μέντοι, aut si libet σῶντος μέντοι. Progressus siquidem Sol ad ultimum punctum Cancris vel Capricorni, iam ibi defixus subsistere videtur, quòd non ultra austrum vel aquilonem versus progreditur, sed in ipso vel à nobis abscedere, vel ad nos rursum propius accedere. Greci conuersionis solis rationem habentes, τρεῖς αἰῶντες καὶ θρῆνες dixere, quæ Latini hyberna astivaque solstitia, nomine ex eiusdem statione desumpto, quòd ibi stare videatur.

αἱ δὲ τρεῖς αἰῶντες (lego τὸν αἰῶντος) Unde et legimus quendam extitisse philosophum qui in somno manum alteram ori, alteram pudèdis adnoueret, innuens nimirum hæc duo esse in homine membra quæ moderamine egeant frenataque difficilissima sint.

ἀνθὺ δὲ ἀνεμῶντος) De anemone papaueris genere vide abunde Plin. l. b. 22. cap. 23. Et Erasmus in prouerbio ὁ δὲ ἀνεμῶντος συγκρίνεται. insuper quæ medicos præcipiunt Dioscoridem l. b. 2. cap. 169.

γινώσκοντες) Vide num ἔγνωσιν legi possit, et quod post sequitur σημαίνει, structura sensu quæ ratio postulet, ut in ζωγράφῳ committitur.

οἶον πῆλυντος ἔχον) ἔχοντα legendum existimo, quod et oratio satis indicat.

ὡραὶ δὲ αἰῶντος) Potest et per horum, et per anni pulcherrimam partem verti. Sed cūm ratio huius ex autore non appareat, sit ut nō satus essequamur, utro hic modo sumi debeat.

OBSERVATIONES

ὡς θήρεν τὸν ἀέρε) Et hic locus mutilus est, nec restituta
facilis, nisi dictionem τὸν ἀέρε, ut superuacuum expungas.

πράγματα ἐπὶ αὐτῷ) Malim cum veteri interprete legere γράμματα. Sed ex huius rationem rei ignoramus.

ἰχνεύμονα ζωγραφῶσιν) De ichneumone serpente Plinius lib. 8. cap. 24.

ὀρίγανον ἰστρογλυφοῦσι) Herba est sic dicta, quod montibus gaudeat, vel ut alij placet, quod visum acuat. De hac et variis eius generibus Plin. lib. 20. cap. 17. Hac et cunila dicitur. Autor Diosc. quem vide lib. 3. cap. 28.

ἐκτοῖς ὄντα) Verti cum veteri interprete, cauda flagellantē, significat proprie hac dictio idē quod ἐκ τῷ σὸς ἐκβάλλοντα, quasi a porticu et antro suo pellentem.

διὰ δὲ σείρε δῖτι) De hac re vide Plin. lib. 8. cap. 44.

ταῦρον ὡς τὰ ἀγρίον) Idem Plin. eiusdem lib. cap. 45.

αἰτὸν λίθον βυζάνιον) De aquilis Plin. lib. 10. cap. 3.

ὠλίδας) Aue[m] hanc dictam putat Plin. quod sit auribus plurimis eminentibus, quam describit lib. 10. cap. 22; et 23.

ἐνάσαι ἐκ τὸν ὡς τὴν γῆν, καὶ ὅτιν, et c. Pro ἐνάσαι legunt nonnulli ἐπὶ αὐτῇ sic et pro ἐνήμητος ἐλέμματος et pro ὁπῶν, καὶ ὅτιν, quam lectionem non improbo.

σώμα σώματι ἐμβάλλει) Vipera[m] inquit Plin. lib. 10. cap. 62. caput inserit in os, quod illa abrodit voluptatis dulcedine.

αὐτὴ γὰρ ἐν τῇ οὐ λικτεται) Videtur deesse ἐν τῇ φωνῇ τὰ ἔξω, naturali ordine ac ratione, aut simile quippiam.

σάλακα ὡς ζωγραφῶσιν) De hac Plin. lib. 10. cap. 66.

ἀσάλακα ζωγραφῶσιν) Talpis visum non esse, oculorum tamē inesse effigiem, si quis pratentam detrahbat membrana[m], autor Plin. lib. 11. cap. 37.

ἀνθρώπων διαθέντα ἀπὸ τῷ διαίναν, quod verbum interdum ἐξ αὐτῶν, decipere et circumvenire notat.

φάρσιντα κύνεον) De qua Dioscorides lib. 3. cap. 116.

ἀρκτον ἐγχευμονοῦσαν) Plin. lib. 8. cap. 36.

ἐλέφαντα καὶ κριόν) Vetus interpres pro ἐλέφαντα legebat ἔλαφον sicut et paulo post, ubi de dentibus elephanti sit mentio.

ἀδίκον τὸν τὴν βοτάνην) Ea est quae vulgo capillus Veneris dicitur, in le nomen nata, quod foliū eius aqua perfrictum et διαίνο-

IN OR. APOL.

τα non madeat, sicco semper simile. De hac Dioscor. lib. 4. cap.
120.

διὸ καὶ κάμμερος λέγεται) Quidam legunt κάμμερος, quod
in idem recidit, ἀπὸ τῆς κάμψαν τὸν μηρόν.

οἶνοβαρεῖς κωδὸς ὁ μυχτὰ ἔχων, καὶ δῖν δ' ἐλάφοιο) Home-
rus Iliad. α. Verba sunt Achilles Agamemnoni conuiciantis.
Hessus ita vertit:

Εβ-ζ, vicle mero, vultu distorte canino,

Qui trepidum pauidi cor habes timidissime cerui,

λάμψαν ἔχοντα) Lego λαίμψαν, ἀπὸ τῆς λαίμχεργίαν.

στρουθίον παργίττω) De hoc passerum genere vide apud Paulum
Aeginetam lib. 1.

στρουθὸς καμῖλος πιδρόν) De Struthocamelo, quæ auium maxi-
ma est, Plinius initio (latine libri 2.

Atque hic nostrarum Observationum finis sit. Quas, etsi nō
ipsis omnia quæ in hoc autore mutila erant loca restituimus, eo ta-
men nomine boni, Lector consules, quod non totum librum primū
vetus exemplar habuerit, & Venetianum exemplar, vnde hæc pri-
mum transcripta sunt, multis scatebat mendis: atque haud scio an
paucioribus, quàm iam à multis annis hic typis mandatum fue-
rat. Tu interim bene vale, & his frue.

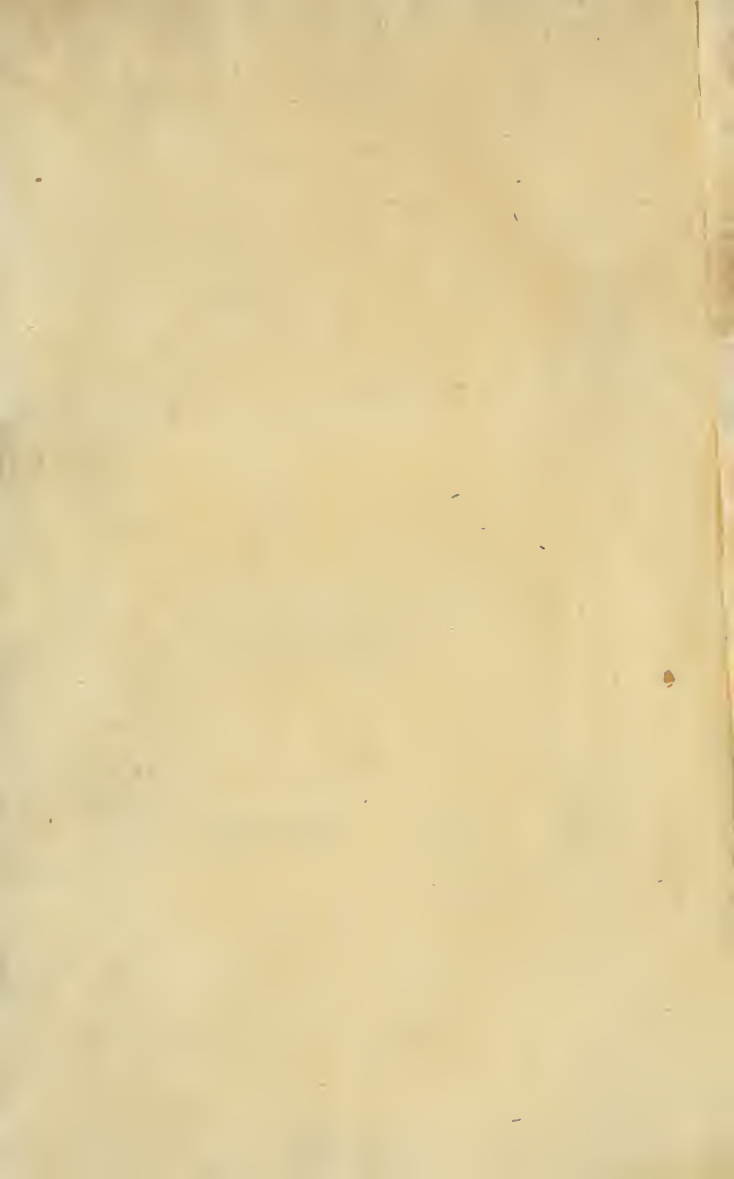
Excudebat G. Morelius Iacobo
Keruer, Lutetiæ Parisiorum,
M. D. LI.

SPECIAL

16-B

77+5

25989

+5

131

1551

THE GETTY CENTER

LIBRARY

